

**Referat fra
Politiforbundets 72.
Ordinære Kongres**

**Afholdt d. 29. – 31. maj 2013
Aalborg Kongres & Kultur Center, Europa Plads
4, 9000 Aalborg.**

Indholdsfortegnelse

Dagsorden	Side	2
Kongressen åbnes	Side	3
Valg af dirigenter, sekretærer, mandat-, stemme- og arbejdsudvalg....	Side	27
Mandaterne godkendes.....	Side	28
Forretningsorden forelægges til godkendelse.....	Side	28
Beretning om virksomheden.....	Side	28
Fremtidig virksomhed - herunder 5 workshops.....	Side	55
Forslag til lovændring.....	Side	60
Regnskaberne.....	Side	63
Behandling af forslag.....	Side	64
Fastsættelse og fordeling af kontingent.....	Side	66
Fastsættelse af diæter, befordringsgodtgørelse og honorarer.....	Side	73
Valg.....	Side	74
Eventuelt.....	Side	75
Afslutning.....	Side	79

Dagsorden

Dagsorden

1. Kongressen åbnes.
2. Valg af dirigenter (2).
3. Valg af sekretærer (2), mandat-, stemme- og arbejdsudvalg (7).
4. Mandaterne godkendes.
5. Forretningsordenen forelægges til godkendelse.
6. Beretning om virksomheden.
7. Fremtidig virksomhed - herunder 5 workshops.
8. Forslag til lovændring.
9. Regnskaberne.
10. Behandling af forslag.
11. Fastsættelse og fordeling af kontingent.
12. Fastsættelse af diæter, befordringsgodtgørelse og honorarer.
13. Valg:
 - a. Valg af forbundsformand.
 - b. Valg af næstformand.
 - c. Valg af 2 interne revisorer og 2 suppleanter for disse.
14. Eventuelt.
15. Kongressen afsluttes.

1. Kongressen åbnes

Hovedbestyrelsesmedlem Jens-Jørgen Møller Nielsen var mødeleder under Kongressens åbning, og indledte i sin egenskab af formand for Nordjyllands Politiforening som følger:

Politiforeningens velkomst

Jens-Jørgen Møller Nielsen bød velkommen til Kongressen således:

”Mine damer og herrer

På Nordjyllands Politiforenings vegne er det mig en stor glæde at kunne byde jer alle hjertelig velkommen til Nordjylland – Aalborg – og Aalborg Kultur og Kongres Center – til Politiforbundets kongres.

Der har i tidens løb været afholdt 6 ombudsmøder/kongresser i Aalborg – første gang i 1918 og senest i 1987, hvor den hedengangne Aalborg Politiforening i øvrigt blev 75 år. Og den skarpe kongresdeltager vil hurtigt kunne regne ud, at Aalborg Politiforening i 2012 så ville kunne have fejret sit 100 års jubilæum.

Sådan skulle det ikke gå – der kom en Politireform i vejen – samfundet løb ind i en periode, som i øvrigt stadig pågår, hvor alt småt blev skidt – alt skal være stort – alt skal samles i færre og større enheder – det skal styrke fagligheden – det skal skabe større fleksibilitet i opgaveløsningen og skabe øget nærhed til borgerne! Jo – jo.

Vi er i en organisation under stadig forandring, hvilket stiller store krav til alle i Dansk Politik – jurister, administrative medarbejdere, polititjenestemænd og andet godtfolk. Da en organisation er under stadig pres og forandring, trækker det store veksler på medarbejderskaren – det giver grobund for frustrationer – hvad skal ændringerne gøre godt for? Vi laver da et fremragende stykke arbejde – befolkningen var tilfredse med vores indsats – medarbejderne mistrives – der gøres vold mod arbejdsmiljøet!

Danmark har – trods førnævnte – stadig et af verdens bedste politikorps – et korps, som samfundet skal sætte pris – et korps, der skal værnes om – et korps, der skal beskyttes – et korps, der skal have rimelige arbejdsforhold og en lovgivning, der beskytter dem.

Politikerne skal i deres iver på at skabe åbenhed og indsigt være meget opmærksomme på, at denne åbenhed ikke utilsigtet rammer den enkelte offentligt ansatte – faren i dette er, at den enkelte medarbejder bliver stækket i sin udførelse af sit arbejde. Risikoen for at blive klaget over eller der bevidst plantes ubegrundede beskyldninger om ulovligheder mod den enkelte eller den enkelte offentlig ansatte bliver chikaneret, kan betyde, at den offentlig ansatte bliver handlingslammet.

Vi har fra Nordjyllands Politiforenings side forsøgt at lægge de ydre rammer for kongressen i håb om at alle må finde sig til rette i Nordjylland og sluttelig håber vi, at alle få en udbytterig og givende kongres – endnu en gang velkommen til Nordjylland.”

Velkomst fra Aalborg

Hovedbestyrelsesmedlem Jens-Jørgen Møller Nielsen overlod herefter ordet til Rådmand i Aalborg Kommune, Thomas Kastrup-Larsen, der bød velkommen til Kongressen således:

"På vegne af Aalborg Kommune vil jeg gerne byde Jer alle rigtig hjertelig velkommen til Aalborg. Jeg er rigtig glad for, at kunne byde også politiet velkommen, da Aalborg jo er værtsby for rigtig mange kongresser i løbet af et år og generelt betragtes som en god værtsby. Samtidig vil jeg gerne benytte lejligheden til at sige tak til politiet for et godt samarbejde i dagligdagen – et samarbejde, der sætter fokus på at forebygge meget af den kriminalitet, som ellers ville vokse sig stor. I er meget aktive til at samarbejde med os ude i nogle af de sociale boligområder, som vi har i Aalborg, og hvor vi oplever, at mange unge står og vakler på kanten – om man skal falde ud i kriminalitet eller om man skal vælge den vej, som vi som samfund gerne vil have, at de tager en uddannelse og får et arbejde.

Det betyder rigtig meget, at vi har et tæt samarbejde med politiet, fordi vi så i fællesskab løser nogle af de problemer, der er, inden de vokser sig rigtig store. Så det vil jeg gerne takke alle kollegerne her i kommunen for at bistå med. Samtidig vil jeg gerne tilbyde kolleger fra andre dele af landet, at de kan komme her op til Aalborg og få inspiration til, hvorledes man også kan løse problemerne.

Ellers vil jeg sige, at Aalborg kommune er inde i en periode med voldsom vækst. Vækst i forhold til arbejdsplader, hvor der er skabt 1.300 flere job inden for seneste år – og det på trods af den globale finanskrisen. Vækst i forhold til antallet af nye indbyggere, hvor vi hvert eneste år bliver ca. 2.500 flere indbyggere, hvilket giver en byvækst inden for de næste 10 år på mellem 20. og 25.000 indbyggere. Det er rigtig mange nye borgere, som vi skal byde velkommen.

Der, hvor væksten primært er fokuseret i øjeblikket, er på vores uddannelsesinstitutioner. Eksempelvis på Aalborg Universitet, som i de sidste 3 år har fordoblet sit optag og antallet af studerende, således man er gået fra at optage 2.200 om året til nu 4.500 om året. I 2013 ser det ud til, at Aalborg Universitet får en yderligere vækst på 30 %. Det er vi rigtig glade og stolte over. Så er vi også glade for at kunne byde nye uddannelser velkommen. Blandt andet den nye uddannelse, der retter sig mod politiet i forhold til efterforskning og politiarbejde. Jeg synes det er godt, at netop vores universitet engagerer sig og medvirker til at gøre Jeres arbejde både lettere og bedre.

Med disse ord vil jeg håbe, at I får en rigtig god kongres, og vil samtidig erindre om, at Aalborg også er en ualmindelig festlig by, hvor der bydes på rigtig mange forskellige arrangementer med et hyggeligt aften- og natteliv, som I er meget velkomne til at tage del i. Jeg er samtidig sikker på, at de nordjyske kolleger nok skal være behjælpelige med at anvise, hvor I skal tage hen.

R rigtig hjertelig velkommen til Aalborg."

Aalborg Politiorkester spillede herefter for til sangen "Velkommen her til Nordjylland".

Åbningstalen

Forbundsformand Peter Ibsen bød velkommen til Kongressen således:

"Kære kongresdelegerede, kære justitsminister, kære gæster fra både ind- og udland, mine damer og herrer.

Jeg vil gerne på Hovedbestyrelsens vegne have lov til at byde rigtig hjertelig velkommen til Politiforbundets 72. ordinære kongres.

Vi mødes her i Aalborg, hvor Politiforbundet i samarbejde med Nordjyllands Politiforening har forsøgt at leve op til de rammer, der knytter sig til en så betydningsfuld begivenhed, som en kongres i Politiforbundet er.

Vi har også forsøgt at modernisere indholdet af kongressen, og i overensstemmelse med tidsånden forsøgt at bruge det meste af tiden på at se frem mod kommende udfordringer (og dem er der rigeligt af), frem for at være tilbageskuende.

En kongres i Politiforbundet er også en begivenhed, hvor kolleger mødes, hvor der udveksles erfaringer, hvor der byttes historier, hvor vi er sammen både fagligt og socialt, og hvor det faglige arbejde drøftes på tværs af politikredse og personalegrupper.

Når jeg nævner det, er det selvfølgelig fordi mørke skyer viser sig i horisonten. Rigspolitiet varsler betydelige ændringer omkring tjenestefrihed til organisationsarbejde. Rigspolitiet burde vide, at netop reglerne om tillidsrepræsentantarbejde og tjenestefrihed til organisationsarbejde er kerneområder for forbundet. Hvorfor skal vi nu igennem hele møllen én gang til?

Svaret lyder – vi skal følge reglerne – underforstået, det har vi ikke hidtil gjort.

Det er jo helt forkert. Sidst emnet var genstand for diskussion, blev der indgået en aftale mellem Rigspolitiet og forbundet. Den fungerer udmærket. Så når vi spørger, hvor problemet i virkeligheden er – er der intet svar, udover at reglerne skal følges.

Det er helt utrolig mange ressourcer, vi anvender til noget, hvor Rigspolitiet end ikke kan beskrive, hvori problemet består. Jeg ved godt, at brede dele af Rigspolitiet mener, at topledelsen kan køre butikken alene, og tillidsmandssystemet udelukkende er et unødvendigt og irriterende element. Foreløbigt er det jo ikke gået alt for godt for topledelseerne.

Jeg kan ganske enkelt ikke forstå, at ikke alle kan se værdien af og styrken i en aftale indgået mellem ledelse og personale. Den findes ikke stærkere, og ingen kan anfægte en sådan aftale, men der er efterhånden udviklet en kultur, hvor det at "vinde" er langt vigtigere end sagen.

Det skader virksomheden, det er ødelæggende for de ansatte og vel ret beset også for lederne.

Kunne synspunkterne bøjes lidt mod hinanden. Kunne man anerkende de forskellige roller. Kunne man inddrage personalet i højere grad?

Alle ved, at indflydelse betyder ansvar og fremmer forståelse og accept.

Hvis nogen skulle være i tvivl, hedder det også samarbejde – og det er baseret på troværdighed og gensidig respekt. Begrebet har desværre ikke umiddelbart "en buzz word" engelsk oversættelse, hvilket måske gjorde den mere interessant.

Vi er klar til fortsat samarbejde. Vi er klar til at rulle ærmerne op. Vi er klar til at respektere parternes forskellige roller og opgaver, og klar til at yde vores bidrag til at udvikle dansk politi, men det skal ske på ordentlige vilkår, og ikke som et frontalt angreb på vores muligheder for at varetage den for medarbejderne så vigtige funktion som tillidsrepræsentant. Det er ikke tilfældigt, at det hedder TILLIDSrepræsentant.

Så skal det også ske gennem reel indflydelse og ikke pseudo-indflydelse, som der er tilløb til.

Sidstnævnte kunne være en del af overskriften til ét af de varmeste emner i øjeblikket – lederreformen.

Politiforbundet er enig i behovet for en lederreform. Vi er enige i behovet for færre ledere og færre ledelseslag. Det betyder, at en række allerede udnævnte ledere ikke skal være ledere i den nye struktur, men skal varetage andre opgaver.

Det er vigtigt at sige, at disse ledere ikke "over night" er blevet dårligere ledere. De er tidligere vejet og fundet tunge nok. De fleste i forbindelse med Politireformen i 2007 og mange senere. Det er stadig gode og dygtige ledere, men er alene blevet "ofre" for behovet for et mindre antal ledere.

Det betyder, at disse ledere skal behandles ordentligt og anstændigt både i forhold til løn, pension og fremtidige arbejds- og ansættelsesvilkår.

Den deroute, som mange vil opleve, vil i forvejen være meget stor og langt fra fremmende for deres fremadrettede motivation.

Vi skal ligeledes skabe gode rammer for den fremtidige ledelse. Det skylder vi lederne, men så sandelig også de kolleger, der skal ledes. Det er en svær øvelse, og det er klart, at spørgsmålene er mange og usikkerheden enorm. Fremtiden kan være afgrundsforskellig fra i dag til i morgen. Derfor er efterspørgslen på information så enorm. Forbundet har etableret en projektorganisation til at håndtere reformen. Et vigtigt element heri er information. Og jeg undrer mig over, at Rigspolitiet bliver pigefornærmet over information fra forbundet – information, der havde baggrund i orientering på et Centralt Samarbejdsudvalgsmøde, der vel alt andet lige er et informations- og drøftelsesforum. Vi videregiver ikke oplysninger, hvis disse er belagt med tavshed. Det er der ingen eksempler på, men vi for-

beholder os ret til at videreformidle – for os – relevante oplysninger – fra åbne fora som eksempelvis Centrale Samarbejdsudvalg, med mindre andet er aftalt, og det var det ikke i det konkrete tilfælde.

Ved åbning af kongressen i 2009 havde jeg en lang række betragtninger om en meget anstrengt personalesituation. Vi var i reformens 2. år, og ledelse og politikere troede stadig på, at reformen ville frigøre 300 årsværk til udadvendt politiarbejde.

Forskellen fra dengang og til nu er, at nu ved alle, at det ikke skete. Til gengæld har man indført flydende normativ, der betyder, at politistyrken siden primo 2011 er faldet med mere end 400 mand – 400 mand.

Til gengæld er der oprustet med en lang række andre kompetencer i dansk politi, og der er styr på økonomi m.v. Det er rigtig godt og fornuftigt, og politiet har genvundet respekten hos politikerne, og fået skabt et større råderum.

Til gengæld har vi i høj grad tabt respekten i forhold til befolkningen, der i stigende grad afvises, efterlades i utryghed og efterhånden stærkt tvivler på politiets evne og muligheder for at yde assistance de 2 gange i tilværelsen en gennemsnitsdansker har brug for politiet. Det er frustrerende for den enkelte ansatte at skulle yde en så dårlig service. Det slider på fagligheden – den faglighed, der er så vigtig. Den faglighed, der skal være tid og overskud til. Hvis vi først firer på fagligheden – ja, så har vi sat røven på slibestenen. Elastikken er strammet til bristepunktet. Et ryk mere og den brister.

Senere på formiddagen vil I sandsynligvis opleve en Rigspolitichef, der fortæller, hvor godt det går i dansk politi, og han har på en række punkter ret og ikke mindst dele af statistikkens på sin side.

Hvordan kan det være, at der er så forskellige opfattelser af situationen i dansk politi?

Hvis man – som jeg – er historisk interesseret, kan man se et billede for sig, hvor general Eisenhower i juni 1944 lander på Omaha Beach efter de allieredes landgang i Normandiet og udtaler, at operation Overlord har været en meget stor succes og er forløbet stort set planmæssigt, og det forventede mål er nået.

Tabene har kun været ca. 10.000 mand.

Eisenhower havde ret. Landgangen var en succes, men jeg tror langt fra, at 10.000 faldne, og endnu flere sårede og ikke mindst deres efterladte og pårørende, oplevede den samme grad af succes.

Sådan kan tingene opleves forskelligt, og i dagens Danmark er der en klar tendens til, at enhver kritik mødes med en statistik. Politikerne er glade, for at de har lært om de samme statistikker på Universitetet, og selv en, efter eget udsagn, kritisk presse stiller sig tilfreds, fordi:

- Aldrig har så mange bandemedlemmer siddet i fængsel.
- Kriminalitetskurven er knækket.

- *Indbrud er faldende og voldskriminaliteten stagnerer.*

Det er statistisk korrekt, men er bandeproblemerne løst? Nej.

Forventer vi, at det sker hurtigt? Nej.

Forventer vi det sker, alene fordi et betydeligt antal bandemedlemmer er fængslet? Nej.

Lægges andre tunge efterforskninger til side for at sikre, at der konstant er 200 rockere i fængsel? Ja.

Har Danmark Vesteuropas højeste indbrudsrate? Ja.

Har Danmark oplevet samme fald i indbrudskriminaliteten som andre lande? Nej.

Falder voldsanmeldelserne, fordi stadig flere sager skrives som overtrædelse af ordensbekendtgørelsen? Måske.

I alle tilfælde stiger antal anmeldelser for overtrædelse af ordensbekendtgørelsen.

Statistik er mageløst – og som Storm P. sagde: ”Statistik er at sammenligne med en lygtepæl. Oplysningen er sparsom, men den god at støtte sig til.”

Det ændrer dog ikke ved, at politiet ikke er en pølsefabrik. Alligevel bygges stort set alt på målinger og statistik, og man omgiver sig med en lang række personer, der overhovedet ikke har forstand på politiarbejde, men som ud fra statistikker definerer, hvad politiarbejde er, og hvordan indsatsen på dette eller hint skal finde sted. Alt skal presses ind i rammer og normer. Der skal være ensretning over hele linjen. Så hvis det vigtige ikke er målbart, så må det målbare gøres vigtigt.

For mange år siden lærte vi, at grunden til at politiets logo var ”øjet i hånden”, var, at hånden kunne lukkes. Så blev det kaldt konduite, men det var selvfølgelig dengang. De dyder respekteres ikke længere.

Nu hedder begrebet New Public Management, og er åbenbart den styremetode, som ledende embedsmænd har besluttet skal være gældende i den offentlige sektor – og dette på trods af, at fædrene til New Public Management har undskyldt og advaret mod styringsmetoden.

Det generer tilsyneladende overhovedet ikke embedsværket, men det generer os, for:

- *Vi kan ikke ledes gennem rigid mål- og resultatstyring, der minder mere om et klistret fluepapir, og holder os væk fra borgerne.*
- *Vi kan ikke ledes eller styres alene af statistikker.*
- *Vi bliver nødt til at få fagligheden tilbage.*
- *Vi bliver nødt til at finde tid til fagligheden – ellers taber vi.*

Unge mennesker søger ind til politiet for at hjælpe folk, gøre en forskel og arbejde med mennesker.

Det er drivkraften. Selv en sur januar nat, så giver det de unge politifolk et "boost" og en stolthed at kunne køre ud til et indbrud og skabe ro. Det er de samme kolleger, der kan starte dagen med en dødfunden, finde en dement, skabe tryghed på skolevejen, sikre et gerningssted, for siden at ræse til et røveri eller overfald, måske skulle underrette familier om dødsfald og slutte dagen med at stå i et hjem præget af misbrug, vold og elendighed, hvor også børn er kommet i klemme.

Alt det skal de ville, evne og have elastik til. Tror nogen, at sådanne folk, den type, de gode og empatiske politifolk, vil kunne eksistere i et totalt målstyret politi – hvor alt skæres ind til benet, og hvor netop tiden til de gode oplevelser med hjælp, som holder dem oppe, giver dem troen, energien og ikke mindst fagligheden, skæres bort? Nej.

Politifolk, gode politifolk, er netop ikke robotter eller knyttnævedelinger. De har nærvær og hjælpetrang og er i stand til at disponere og handle selv.

I 2009 slog jeg til lyd for, at vi i accept af økonomisk trængte tider brugte tiden til sammen at se, om politiet var rigtig indrettet frem mod 2020.

Rådede vi over de rette kompetencer og det rigtige udstyr? Var vi gearet til det forventede kriminalitetsbillede ved blot en fremskrivning af den kendte kriminalitet? Var vi gearet til globalisering og IT kriminalitet, og havde styrken den rette størrelse og sammensætning?

Jeg mener i dag – som dengang – at dette var en håndsrekning til politikerne, der kunne få et mere sikkert beslutningsgrundlag for fremtidige bevillinger til politiet uden på forhånd at binde sig til en bestemt retning.

Vi har forsøgt at søsætte ideen hele spektret rundt. Hos Rigspolitchefen. Hos Justitsministeren. Hos Folketingets partier, men undskyldningerne for ikke at ville deltage er ligeså mangfoldige som stjernerne på himlen, og spænder fra, at det forpligter, og det kan man ikke, og det er for usikkert, og ingen ved hvad fremtiden bringer.

Det er da paradoksalt, at den samme regering spyder den ene 2020-plan ud efter den anden som pejlemærker for den fremtidige udvikling – men det kan åbenbart ikke lade sig gøre, når talen falder på politiet.

Kunne det have sammenhæng med, at Rigspolitchefen og politikerne godt ved, at dansk politi – personalemæssigt – kører på pumperne, og at en 2020-plan med stor sandsynlighed vil vise de personalemæssige svagheder, som politiet har, og som ingen ønsker blot perifert at røre ved.

Jeg tænker selvfølgelig på et aldrende politi med færre unge på grund af manglende optag på Politiskolen, flere ældre på grund af ophævelse af pligtig afgangsalder og en stadig mindre midtergruppe, der er dem, der i en årrække fremover forventes at trække det store læs.

I de øvrige nordiske lande har man på forskelligt niveau forholdt sig til problemstillingen. Sverige har flere gange udvidet politistyrken. Norge har en plan for udvidelse af politistyrken, og Finland er i gang med en udvidelse.

Hvad får egentlig politikerne til at tro, at Danmark i den sammenhæng, og med et stadig mere komplekst og kompliceret kriminalitetsbillede, kan klare sig med en politistyrke med op til 1200 under uddannelse, flere tusinde ældre og en stadig mindre midtergruppe, og hvor antallet af politifolk siden primo 2011 er faldet med mere end 400?

Det holder ganske enkelt ikke, og budskabet er, at selv de bedste og mest fintmaskede statistikker overhovedet ikke kan erstatte de manglende polititimer.

En lidt forenklet opgørelse viser, at vi i dag råder over samme antal polititimer som i 1989.

Hvor meget har kriminaliteten og opgaverne udviklet sig i den samme periode?

Sammenligningen giver helt sig selv, men tydeliggør den pressede personalesituation.

Hvis svaret er øget prioritering, effektivisering og rationalisering, flere opgavefællesskaber, Task Forces, så er svaret: "Den ged er vist barberet."

Vi har i dag et politi, der er så presset, at den eneste mulighed for at få tid til at spise, ofte er at spise i patruljevognen, og hvad værre er: Der er en begyndende trend til, at kriminelle "skygger" kolleger under indkøb på vej til/fra en tur i byen, når børnene bringes hjem fra institution. De samme elementer henvender sig til koner, kærester og samlevere. Der optages film og billeder, der efterfølgende kan ses på diverse sociale medier forsynet med behørig tekst.

Det er ganske enkelt en helt uacceptabel udvikling.

Jeg vil i den forbindelse godt rose den lokale ledelse, der med den fornødne fasthed har grebet ind over for disse tiltag, men alle i politiet ved, hvor vanskelige disse sager er, og hvor meget de påvirker den enkelte kollega og ikke mindst dennes helt uskyldige familie. Det er derfor jeg hejser dette advarselsflag, for det kalder på en diskussion af, om vi ønsker et handlekraftigt politi eller ej.

Skal vi leve med disse helt uacceptable chikanerier?

Svaret fra denne kongres bør være et rungende: Nej! Et nej så højt og klart, at det høres på Christiansborg.

Vi har i beretningsperioden været udsat for det temmelig specielle, at tjenestemænd er blevet afskediget. Det skete ved Rigspolitiets beslutning om at afskedige en række administrative medarbejdere, og herunder et antal tjenestemænd.

Selvom afsked er en meget alvorlig sag, kunne man have en vis forståelse for, at tjenestemændene bidrog sammen med de overenskomstansatte kontorfunktionærer i processen.

Her hører enhver form for forståelse imidlertid også op.

Hvis Rigspolitiet har et ønske om at udføre et godt, gedigent og professionelt arbejde i respekt for den vanskelige situation, man efterlod de afskedigede i, må det klart siges, at det absolut ikke lykkedes.

Der findes næppe den fodfejl, der ikke er begået, og man kan spørge sig selv, hvordan det kan gå til, at der opslås ledige stillinger, hvortil der ikke kræves særlige kvalifikationer, samtidig med at en række administrative medarbejdere afskediges?

Hvordan går det til, at afskedigede ikke tilbydes ledige jobs? Oven i købet når de i både ord og handling har vist, at de er parate til at flytte - endog meget langt blot for at få et job.

Hertil skal så lægges en helt urimelig lang sagsbehandlingstid, og en sagsbehandling der er direkte fejlagtig.

Der må være andre vurderinger end det rent faglige, der har drevet processen, men det bliver nu op til Ombudsmanden at afgøre.

Vores medlemmer hos Domstolene har oplevet en række næsten tilsvarende udfordringer. Trenden er den samme, uanset om det er Rigspolitiet eller Domstolsstyrelsen. Det er paradoksalt, at vi er nødt til at stævne styrelsen, blot for at medlemmerne kan få en anstændig behandling.

Det bringer mig videre til et par ord omkring Den Uafhængige Politiklagemyndighed (DUP). Det er lykkedes at få et godt og fornuftigt samarbejde med DUP'en i respekt for DUPPEN's særlige forhold, men også det forhold, at det desværre er os, der leverer kunderne.

Sagsbehandlingen foregår i det store og hele fornuftigt og i respekt for den svære opgave, som politiet løser.

Når jeg imidlertid har valgt at omtale DUPPEN her i åbningstalen, er det for at sende det klare signal, at vi er utrolig utilfredse med DUPPEN's næsten umættelige trang til på hjemmesiden at omtale de igangværende sager.

Man skal ikke være professor, for at regne ud i hvilken kreds sagen er foregået, ligesom man meget let kan finde den konkrete kollega.

Det forhold, at man indirekte hænger en kollega ud, før vedkommende er tiltalt eller dømt, strider efter min opfattelse mod hovedprincippet om, at DUPPEN er uafhængig – ingen er som bekendt skyldig før den pågældende er dømt. Det gælder vel også for DUPPEN.

Senest har vi oplevet, at DUPPEN's direktør i årsberetningen kritiserer politifolkenes sprogbrug.

Jeg er selvfølgelig helt enig i, at Politiet altid skal optræde hensynsfuldt og korrekt og tiltale borgerne i korrekt sprog afpasset situationen, men jeg vil godt opfordre DUPPEN til at koncentrere sig om sagsbehandlingen. Så skal vi nok klare politiets interne problemer – det må også være en form for uafhængighed.

Jeg vil godt afslutte mit første indlæg på denne kongres med endnu engang at byde rigtig hjertelig velkommen til Politiforbundets 72. ordinære kongres.

Til alle delegerede, jeres ledsagere og øvrige deltagere fra kredsene.

Til vores æresmedlemmer.

Til tidligere formænd fra Dansk Kriminalpolitiforening og Politiets og Domstolenes Tjenestemandforening.

Hjertelig velkommen til repræsentanterne fra Justitsministeriet.

Velkommen til repræsentanterne fra Rigspolitiet med Rigspolitichef Jens Henrik Højbjerg i spidsen.

Velkommen til repræsentanterne fra Aalborg kommune og Nordjyllands politi.

En særlig velkomst til repræsentanter for CO10, FTF, HK Politiet og HK Domstolene, til Politidirektørforeningen og Foreningen af offentlige Anklagere. Til vores forretningsforbindelser i Lån og Spar Bank, Popermo Forsikring samt PFA Pension.

En helt særlig velkomst til repræsentanterne fra de øvrige nordiske lande. Vi er utrolig glade for, at I har taget jer tid til at deltage i kongressen, og vi ser frem til at være sammen med jer i de næste dage.

Nordisk samarbejde er noget helt unikt, og selvom vi er forskellige, har vi en høj grad af fælles baggrund, kultur og sprog, der gør, at vi kan forstå hinanden. Noget man misunder os andre steder i verden.

Jeg tror, at de frø vi såede i 2009, om øget nordisk politisamarbejde, meget hurtigt vil gro og forhåbentlig vokse sig større.

Sidst, men ikke mindst.

Dear international friends and colleagues.

I am aware that you did probably not understand a word of what has just been said. I can assure you, that you did not miss out on anything.

But frankly speaking. These opening remarks would have been the same whether this congress had taken place in New Zealand, Australia, the UK or any other place in Europe.

I think that we face exactly the same problems with the politicians, the finances, the pension system and legislation etc, and that is what my opening remarks were all about.

A cop is a cop, almost everywhere in the world. That is what makes us so unique.

We are very pleased and proud that you have accepted our invitation and have travelled to Denmark to attend our Congress. We look forward to spending the next few days with you.

Lad mig så afslutningsvis blot sige, at som det er alle bekendt, har jeg valgt ikke at genopstille til formandsposten på denne kongres.

Det er en beslutning, jeg har taget for meget lang tid siden – ja, allerede sidste år – sammen med min familie.

Jeg har af hensyn til de vanskelige aftaleforhandlinger holdt beslutningen helt for mig selv, indtil jeg fandt det rigtige tidspunkt at meddele min beslutning.

Denne kongres skal absolut ikke handle om mig, men om Politiforbundet og de store udfordringer, som Politiforbundet står overfor, men jeg har behov for at sige, at "svinerne" i BT, godt hjulpet på vej af nærtstående kolleger, ingen indflydelse har haft på min beslutning, der – som nævnt – var taget meget tidligere, og "et jysk bøgetræ vælter ikke, blot fordi et par svin gnaver i barken".

Rigtig hjertelig velkommen."

Forbundsformand Peter Ibsen oplyste, at tidspunktet nu var kommet til, at Justitsminister Morgen Bødskov kunne afholde sit indlæg.

Justitsministerens indlæg

Justitsminister Morten Bødskov fremkom herefter med sit tjenstlige indlæg således:

"God formiddag alle sammen. Jeg vil starte med at sige tak for invitationen til at komme her i dag og være med til at skyde Politiforbundets kongres i gang. Det er første gang, jeg som justitsminister har haft lejlighed til at tale ved en kongres i Politiforbundet, og det har jeg glædet mig rigtig meget til.

For det første fordi, at det for alle i faglige organisationer er en stor og vigtig begivenhed, når tillidsrepræsentanterne kan mødes i længere tid og mere indgående drøfte de problemstillinger, som man møder i det daglige arbejde. Og det er selvfølgelig en særlig stor og vigtig begivenhed, når kongressen samtidig danner rammen om valg og udnævnelse af en ny forbundsformand. Det vil jeg vende tilbage til.

Men også fordi, at det, at I har givet mig lejlighed til at tale i dag, giver mig en mulighed for mere direkte overfor jer alle sammen at takke for det store arbejde, som I og jeres kolleger yder i det daglige. Jeg har rost politiets arbejde gentagne gange i Folketingssalen og i Folketingets udvalg. Og det er altid rart. Men det er nu en særlig glæde at kunne give roserne direkte til dem, der fortjener dem.

Det er efterhånden banalt at sige det, men det tåler at blive gentaget nogle gange endnu. Politiet står over for nogle meget store udfordringer i disse år. På den ene side skal vi og I være i stand til at håndtere den trussel, der udgår fra den mere organiserede kriminalitet. Det gælder den kriminalitet, der udspringer fra Danmark, herunder fra rocker- og bandemiljøet. Og det gælder den kriminalitet, som kommer til os udefra, herunder i form af organiserede tyvebander. Og så gælder det også de stadig mere komplekse kriminalitetsformer, der er en konsekvens af den digitalisering af vores samfund, der bringer rigtig meget godt med sig, men desværre også giver de kriminelle nye muligheder for at berige sig på vores alle sammens bekostning.

Samtidig skal der på den anden side holdes fokus på at bevare, sikre og udbygge trygheden i lokalsamfundene gennem målrettet polititilstedeværelse og kriminalpræventivt arbejde. Det gælder ikke mindst i de udsatte boligområder, hvor der er særlige udfordringer med utryghed. Men det gælder selvfølgelig også i forhold til hverdagens kriminalitet, som vi alle sammen kan blive udsat for.

Derfor er det også imponerende, at de resultater, der bliver leveret fra politiets side, er så gode, som de rent faktisk er. Kriminaliteten er faldet støt i de seneste år, da den i 2012 er på det laveste niveau i fem år. Samtidig er sigtelsesprocenten gået op.

Vi har set et fald i indbrudskriminaliteten og i voldskriminaliteten. To områder, der betyder utrolig meget for den almindelige borger.

Og der er sket en kraftig nedgang i kriminaliteten blandt de unge. Det er noget, jeg personligt glæder mig meget over, og som viser, at det kriminalpræventive arbejde nytter noget.

Samtidig er der gjort en gigantisk indsats på rocker- og bandeområdet. Både i forhold til at få sat en stopper for de konflikter, som har præget særlig hovedstadsområdet i den seneste tid. Men også i den løbende indsats for at få sat en stopper for den brutale kriminalitet, som udgår fra de miljøer, og få sat de professionelt kriminelle bag lås og slå. Alt sammen udtryk for, at dansk politi sådan set allerede har vist, at man er i stand til at håndtere de store udfordringer, som fremtiden byder. Og resultater, der også giver udtryk i den fuldstændigt entydige opbakning til politiets arbejde, som jeg møder i det daglige i Folketinget og i øvrigt, når jeg er rundt omkring i landet til møder – eksempelvis med kommunernes borgmestre.

Det er i den forbindelse værd at minde hinanden om, at situationen for ikke så forfærdelig mange år siden var en anden. Artikelsier i medierne omkring politisvigt og et akkumuleret underskud gjorde, at politiet stod i en helt anden situation end den, vi oplever i dag. Og det er en proces, der naturligt har stillet store krav til medarbejderne i dansk politi og til Politiforbundet. Og i den proces har I som forbund og jeres medlemmer været en vigtig med-

spiller. I har ydet en kæmpe indsats. I har haft både en kritisk og en konstruktiv tilgang. Og I har haft en vilje til at ville lykkes. Det er vigtigt. For der er for mig ikke tvivl om, at kravene til fortsat omstilling og modernisering af den offentlige sektor ikke vil blive mindre i de kommende år. For det må erkendes, at intet tyder på, at der i den offentlige sektor vil blive flere ressourcer til rådighed i den nærmeste fremtid.

Som sagt, så møder dansk politi i disse år mange nye udfordringer såvel i kriminalitetsbilledet som i de krav, der bliver stillet fra samfundets side og fra os politikere. Derfor er det også en særlig tilfredsstillelse for mig, når jeg har besøgt de enkelte politikredse og de enkelte tasker forceret rundt omkring at møde den helt særlige faglige stolthed, som kendetegner dansk politi.

Det er måske det allervigtigste i enhver organisation, at man angriber sit arbejde med en faglig stolthed og en stor personlig integritet. Og det gælder i særlig høj grad i en organisation som politiet, der er tildelt nogle helt særlige beføjelser til at udøve magt over for borgerne, og som derfor har fået udvist en helt særlig tillid.

Det er naturligt, at Politiforbundet værner om og understøtter den helt særlige faglige stolthed og integritet, der findes i politiet. Jeg tror imidlertid, at det er vigtigt, at man også anerkender, at der i dansk politi er brug for flere former for faglighed. De kriminalitetsudfordringer, som eksempelvis den øgede digitalisering i samfundet medfører, kan ikke løses uden også at inddrage andre former for faglighed. Der er også brug for ansatte med en anden baggrund end politiuddannelsen, hvis vi skal kunne løfte udfordringerne. Det var netop den tanke, der lå bag ophævelsen af det faste normativ ved finanslovsaftalen i 2011, som et bredt flertal af Folketingets partier stod bag. Og det er samme tanke, der er videreført i den nuværende flerårsaftale, som et ligeså bredt flertal står bag.

Når det er sagt, er det samtidig klart, at der kun er én politiuddannelse. Der er kun én vej til at opnå den helt særlige tillid, som kompetencen til at udøve direkte magt over for borgerne er udtryk for. Og det er gennem Politiskolen. Det er en uddannelse, som også har gennemgået store forandringer i den seneste tid. Politivuuddannelsen er blevet målrettet mod en ny tid med de nye udfordringer, som det mere komplekse kriminalitetsbillede giver.

Vi har enhedspoliti i Danmark, og det skal vi efter min opfattelse også have fremover. Jeg bliver jævnligt mødt med forslag om at oprette nye særlige enheder og specialiserede politikorps. Det gælder i forhold til så forskellige ting som doping og dyrevelfærd, men også i forhold til eksempelvis menneskehandel og ophavsretskrænkelser.

Det er helt grundlæggende min og regeringens holdning, at vi skal passe på med at splitte dansk politi op i et uendeligt antal specialenheder. Det vil give en tendens til silotænkning og dårlig samlet udnyttelse af de ressourcer, der er til rådighed. Og det er med den grundholdning, jeg har adresseret diverse forslag som de nævnte i medierne og i folketingsalen.

Når det er sagt, er det imidlertid samtidig klart, at udviklingen medfører et behov for nye kompetencer og øget specialisering samt fokus på politiets beslutningsprocesser. Det er en konsekvens af det nye, komplekse kriminalitetsbillede i kombination med de krav til effektiviseringer, som hele den offentlige sektor bliver mødt med. Disse nye behov imøde-

kommer den nye grunduddannelse. Og det er de samme behov, der har ført til, at man nu i dansk politi har igangsat arbejdet med en ledelsesreform i politiet. Jeg synes, det er meget positivt, at Politiforbundet bakker op om det projekt. Det er et vigtigt projekt. Og det er for mig endnu et eksempel på, at Politiforbundet er en konstruktiv medspiller, når der skal tages initiativer i dansk politi.

Jeg har gentagne gange været inde på de øgede krav, der i dag og i fremtiden fra befolkningen og fra os politikere stilles til den offentlige sektor og til dansk politi. Det er vigtigt for mig at understrege, at det skal gå hånd i hånd med, at vi som lovgivere skal stille de nødvendige redskaber til rådighed for, at I er i stand til at løse jeres opgaver. Det gælder både i lovgivningsarbejdet og i de initiativer, vi i øvrigt tager inden for retssektoren. Én af de første udfordringer, jeg blev mødt med som justitsminister, var indgåelsen af en ny flerårsaftale for politiet og anklagemyndigheden for 2012 til 2015.

Jeg havde en helt afgørende prioritet i forbindelse med de politiske forhandlinger om den aftale. Det var, at der ikke skulle indgå detaljerede udmøntningskrav og krav til organisering af politiindsatsen på en række kriminalitetsområder, som måske mere eller mindre tilfældigt var på dagsordenen i netop de dage, hvor aftalen blev indgået. Og jeg mener, at det er en væsentlig styrke ved den aftale, der blev indgået, at den netop ikke indeholder sådanne krav. Det betyder, at politiindsatsen kan koncentreres om de områder, som følger af et politifagligt skøn – de behov for indsatser, som opleves af dem, der ved noget om det.

Og min helt generelle tilgang til lovgivningsarbejdet er også den, at vi skal sørge for at lytte til de behov, som der gives udtryk for fra politiet og anklagemyndighedens side, om eksempelvis nye efterforskningsredskaber.

I den folketingssamling, vi er i nu, har jeg fremsat lovforslag, der sikrer nye efterforskningsredskaber i sager om økonomisk kriminalitet, og bedre muligheder for at gribe ind over for fodbolduligheder. Og jeg har netop igangsat et arbejde sammen med Rigsadvokaten, Rigspolitiet og Kriminalforsorgen, der har til formål at få alle relevante forslag på bordet om, hvordan vi bedre kan bekæmpe den uhyrlige kriminalitet, som vi har set fra rocker- og bandemiljøets side i den seneste tid.

Min klare tilgang til det arbejde er, at der ikke skal være nogen hellige køer. Der vil bl.a. skulle ses på politiets efterforskningsredskaber, straffniveauer, afsoningsvilkår og reglerne om udgang og prøveløsladelse for rockere og bandemedlemmer samt politiets redskaber i øvrigt, herunder også reglerne om visitationszoner og zoneforbud.

Vi har endvidere nu igangsat et arbejde forankret i Justitsministeriet, hvor vi skal se bredt på straffesagskæden mellem alle de involverede myndigheder. Det er helt centralt, at vi gør alt, hvad vi kan for at sikre, at vi eliminerer overflødige processer og spildtid i straffesagskæden. Det er et arbejde, der naturligvis inddrager politi, anklagemyndighed, domstole og kriminalforsorgen, men også andre involverede myndigheder, herunder SKAT.

For det er klart, at de øgede krav, der stilles til medarbejderne i den offentlige sektor, naturligvis skal modsvares af, at vi gør alt, hvad vi kan for at fjerne unødige sagsgange og ressourcespild.

Jeg truede i min indledning med, at jeg ville vende tilbage til det forhold, at der jo skal vælges ny formand for Politiforbundet her ved kongressen. Det er nu ikke fordi, jeg vil blande mig i det. Jeg venter blot med stor spænding på, hvem mon nu bliver valgt og håber på, at jeg også med den nye formand kan få et rigtig godt samarbejde. Når jeg ville vende tilbage til det, er det fordi, det giver mig anledning til at sige et par ord til dig, Ibsen. Jeg vil sige dig stor tak for dit virke som formand for Politiforbundet. Det har været en fornøjelse at arbejde sammen med dig i rigtig mange år. Og det siger jeg både for den tid, jeg har samarbejdet med dig som justitsminister, men også for den tid, jeg har samarbejdet med dig som såvel rets- som finansordfører i øvrigt.

Du står for mig som et eksempel på alt det bedste ved dansk politi. Faglig stolthed og integritet kombineret med en vilje til at møde nye udfordringer med åben pande.

Tak for et langt bekendtskab, et tæt samarbejde og i det hele taget din store indsats. Og så vil jeg ønske for dig, at den kommende tid levner dig flere muligheder for at opleve vores fælles passion, Bruce Springsteen, rundt omkring i verden. Jeg forstod på dig, sidst vi drøftede det, at du er noget bagud i forhold til koncertstatistikken lige nu, så det er klart, at der er noget at arbejde med. Og derfor har jeg medbragt en særlig gave til Peter, som for os rigtige fans er speciel, idet der er tale om en plakat, som man ikke kan få andre steder end hvis man har nogle kontakter i selve pladebranchen. Det er en original plakat af coverudgaven til Springsteens seneste album. Det er jo ikke givet, at den nye formand, som I vælger i løbet af de nærmeste par dage, deler samme, sunde interesse indenfor musik. Jeg vil dog se frem til samarbejdet alligevel.

Tak for ordet.”

Aalborg Politiorkester spillede herefter for til nationalsangen ”Der er et yndigt land”

Fanen føres ind

Forbundsformand Peter Ibsen gik videre med at omtale nogle af de mange traditioner, der omgærdede forbundets Kongres, og herunder at forbundets fane – i øvrigt sammen med fanerne fra politiforeningerne – er til stede ved Kongressens forhandlinger.

Han anmodede forsamlingen om at rejse sig, mens forbundets fane blev ført ind.

Politiforbundets blev herefter ført ind i salen til tonerne af melodien ”Her kommer Jens med fanen”.

Fanetalen

Forbundsformand Peter Ibsen holdt herefter fanetalen:

”Når forbundsfanen om lidt føres ind i lokalet vil vi benytte lejligheden til at mindes de alt for mange kolleger, der alt for tidligt er gået bort siden sidste kongres.

Fælles for alle kolleger, der ikke mere er blandt os var, at de var gode politifolk og ikke mindst, at de deltog i det kollegiale fællesskab, der er en af grundstenene i det at udføre politiarbejde.

Døden kommer altid uventet og når det sker, efterlader den altid et tomrum.

Jeg vil bede alle om at rejse sig og mindes alle afdøde kolleger.

Jeg vil udtale et: Æret være deres minde”.

Forsamlingen mindedes de afdøde kolleger med et minuts stilhed.

Aalborg Politiorkester spillede herefter for til sangen ”Der er ingenting, der maner”.

Forbundsformand Peter Ibsen erklærede herefter Politiforbundets 72. ordinære kongres for åbent.

Forbundsformand Peter Ibsen oplyste, at tidspunktet var kommet for, at Rigspolitichef Jens Henrik Højbjerg kunne afholde det berammede tjenstlige indlæg.

Rigspolitichefens tjenstlige indlæg

Rigspolitichef Jens Henrik Højbjerg fremkom herefter med sit tjenstlige indlæg således:

”Kære Politiforbund – kære Peter. Tak for invitationen til at tale ved åbningen af kongressen her i Aalborg, Nordjyllands hovedstad, og et sted, hvor jeg meget gerne kommer – det ved I. Jeg har den ære at være den 1. til at tale efter at kongressen er åbnet, hvilket giver mig en særlig mulighed, og noget som jeg betragter som et særligt privilegium.

Jeg har glædet mig til at komme her i dag, til at møde Jer og til at gøre status over og adresserer nogle af vores største, fælles udfordringer, som vi står overfor og som I tydeligt har gjort rede for igennem film og indlæg. Selvom der byder sig en særlig lejlighed til at tage afsked med Peter ved afskedsreceptionen, så vil jeg også sige et par ord til dig her i dag.

For godt 4 år siden i 2009 stod jeg som næsten nyudnævnt Rigspolitichef for 1. gang på talerstolen for at være med til at åbne forbundets kongres. Når jeg tænker tilbage på vilkårene på det tidspunkt, så må jeg nok sige, at tingene har udviklet sig. Vi var dengang i gang med implementering af politireformen fortsat, masser af tæsk fik vi, vi havde konstateret et gigantisk økonomisk underskud, som førte til udgiftsstop. Og vi var med den daværende flerårsaftale bundet på hænder og fødder med mange mål, indsatsområder og i det hele taget meget snærende bånd. Vores dispositionsmuligheder i forhold til udviklingsinitiativer og prioritering af opgaver var meget begrænsede. Hertil kom, at vores organisation – ikke mindst i Rigspolitiet – ikke var gearet til at håndtere de udfordringer, som vi stod overfor.

Rigspolitiet var jo desværre ikke blevet omorganiseret på samme måde, som kredsene blev i forbindelse med reformen i 2007. Og vi var i realiteten ikke i stand til at klare at håndtere økonomistyring, HR, IT eller andre, centrale kerneopgaver, som f.eks. koordination i forbindelse med kriminalitetsbekæmpelsen.

Jeg kan faktisk ikke udtrykke det bedre end den engelske Dronning Elisabeth, og betegne i hvert fald 1. halvdel af 2009 som et "annus horribilis". Vi er langt fra tilstanden i maj 2009 i dag – og rent held er det ikke. Det har været hårdt arbejde.

En af mine første embedsgerninger efter at have identificeret underskuddet, der stammede fra 2007 og 2008, var at prøve at få rettet op på den helt uholdbare, økonomiske situation og indføre de nødvendige styringsredskaber for at sikre, at en lignende situation aldrig nogensinde vil kunne opstå igen. Og det er sket. Det kommer ikke til at ske igen, og det kræver fortsat hårdt arbejde. Vi har i dag opnået en helt anden sikkerhed og præcision i vores økonomistyring. Det betyder, at vi nu er skarpere i forhold til løbende at vurdere vores økonomiske råderum, så vi ved, og ikke bare håber på, at der er penge nok til at gennemføre nye, udgiftskrævende beslutninger. Det betyder faktisk også, at vi har fået genopbygget omverdenens tillid til, at politiet selv evner at styre og disponere over de midler, der er betroet os. Det kan siges meget enkelt – vi lever, I lever af den tillid. Netop tilliden til os har været afgørende for, at vi i dag har en flerårsaftale med nogle helt andre, fleksible rammer end i 2009 med få prioriterede mål og indsatsområder, og med udstrakt frihed til selv løbende at disponere, omdirigere og anvende ressourcerne der, hvor vi i fællesskab finder ud af, at de gør mest gavn. Så jeg er bare nødt til at sige det – der er ingen tvivl om, at den stramme økonomistyring er nødvendig og kommet for at blive. Vi hørte Justitsministeren sige det for lidt siden, og jeg selv var til en rigtig god studiekredsafslutning i Nordsjælland for nogle dage siden. Og der sagde en af de politikere, som var med og som ellers ind imellem har sagt, at "det må vi se på" – nemlig Peter Skaarup – at "vi nok ikke skal regne med, at der kommer flere penge til politiet foreløbig". Det er vi bare nødt til at se i øjnene. Til gengæld vil jeg sige, at hvis vi overholder de økonomiske rammer, hvis vi klæder os godt på, bruger ressourcerne ordentligt, giver gode resultater til vores befolkning, ja, så kommer der en ny runde om 2 ½ år, når der skal forhandles en ny flerårsaftale og så gælder det om at være parat. Og så vil jeg bare sige, at så er vi parat til at forhandle, for så har vi styr på tingene på en helt anden måde. Vi ved, hvad tingene koster, vi ved, hvad vi har brug for og vi vil også være i stand til at levere det, der skal til. Jeg vil også nævne i forhold til 2009, at omorganiseringen af Rigspolitiet blev gennemført i foråret 2010, for det var ikke bare om at styrke økonomiområdet, men også om at sætte fokus på HR, IT og vores koordination i kriminalitetsbekæmpelsen. Og jeg synes, at det er fair at sige, at det er gået fremad.

Jeg tror, at det er en vigtig erkendelse at udvise rettidig omhu og selv sætte de nødvendige skibe i søen i omstillingsøjemed. Havde vi ikke selv sat gang i den proces, så havde andre gjort det for os. Og så garanterer jeg for, at vi havde været i en helt anden situation i dag og så var det blevet til virkelighed, at det var nogen helt andre, der havde siddet for bordenden når vi gennemførte politiarbejde. Det kan jeg godt love jer. Jeg skal vende tilbage til de lidt mere markante initiativer på HR-området senere, som I i særlig grad har interesse for.

Så der er fremskridt på nogle områder siden vi var samlet sidst til kongres i 2009. Store og tunge, vigtige problemstillinger er blevet løst eller sporene er lagt for at nå i mål i snarlig fremtid. Men jeg må også erkende, at vi stadigvæk har nogle af de samme udfordringer, som vi sloges med i 2009 og som jeg føler mig kaldet til at komme ind på i dag, fordi de er helt essentielle. Ikke bare for jer og for mig, men for alle vores kolleger i Dansk Politi. Jeg tænker her på vores kommunikation til omverdenen og i den forbindelse på vores vigtige og meget værdifulde samarbejdsrelationer, der sættes på prøve hver eneste gang den hårfine grænse overskrides i forbindelse med kommunikation til omverdenen. Jeg talte om det for 4 år siden, hvor I lige op til kongressen – jeg tror faktisk, at det var dagen før – i en meget offensiv kampagne sagde, at nu var tiden inde til at ”smide håndjernene i ringen” på grund af svære arbejdsvilkår, som ifølge kampagnen indebar, at politiet ikke kunne gøre arbejdet ordentligt og at vi på det tidspunkt havde mistet borgernes tillid. Heldigvis så smed I ikke håndjernene i ringen. Der viste sig at være lidt ”Peter og ulven” over budskabet, og det er jeg sådan set glad for. Og siden har I rent faktisk fået et nyt magtmiddel – nemlig peberspray til at supplere håndjernene. Men spøg til side. Som jeg nævnte i 2009, så mener jeg, at en sådan kampagne kan have en høj pris, som er nært forbundet med selve vores kerneopgave. Det vil sige det, som vi som politi er sat i verden for – nemlig at skabe ro, orden og tryghed, som jeg synes også er godt illustreret i de udmærkede film, som vi har set som optakt til åbningen. For hvis man som borger ikke føler sig tryk, så mister man tilliden – den tillid, som jeg var inde på før, som vi er så afhængige af. Og det gælder både borgernes såvel som politikernes tillid og det omkringliggende samfunds tillid til os. På den måde kan med en hård retorik komme til at betale en meget høj pris. Man risikerer simpelthen at opnå den modsatte effekt end tilsigtet – nemlig at sætte tryghed, troværdighed og tillid på spil, og der bærer vi et meget stort ansvar med den opgave, som vi har i politiet. Også når man – og det erkender jeg – varetager særlige interesser. Når jeg nu finder anledning til at tale om vores kommunikation udadtil, så er det fordi, at jeg siden 2009 nogen gange har været vidne til en efter min opfattelse tilsvarende pessimistisk retorik og udmeldinger, som jeg ind i mellem har haft lidt svært ved at forstå. Jeg accepterer og respekterer selvfølgelig de forskellige opgaver og roller, som vi hver især er sat i verden til at varetage. Jeg skal sørge for at lede butikken og har det overordnede ansvar for hele politiets virksomhed. I skal som forbund varetage medarbejdernes interesser på bedst mulig vis, hvilket selvsagt også indebærer et stort ansvar af mere moralsk karakter. De åbenbare forskellige opgaver og roller indebærer naturligvis ind imellem modsatrettede interesser. Det indebærer undertiden også forskellige opfattelser af virkeligheden, hvilket i hvert fald til en vis grad grænse er forståeligt nok.

Det sete afhænger per definition af øjnene, der ser, og selvfølgelig er vi alle sammen påvirket af de interesser, som vi har i de enkelte sager. Men der er ind imellem en sådan forskellighed i vores tilgang til tingene, i måden at anskue verden på og så stor divergens i vores virkelighedsopfattelse, at jeg nogle gange ikke helt kan genkende den virkelighed, som jeg møder. Jeg kommer faktisk også meget rundt og taler med rigtig mange kolleger – unge og gamle, ledere og medarbejdere. Og jeg må bare sige – specielt når man er på tomandshånd – så er det ikke det billede jeg møder, som vi får tegnet her i dag. Ind imellem har jeg ikke kunnet få øje på den ordentlighed, der nødvendigvis må være tilstede i et budskab, og det har ind mellem været vanskeligt for mig at forstå og acceptere. Når det – for at nævne et graverende eksempel – bliver meldt ud, at der blandt lederne ”fuskes og fifles med registrering for at pynte på tal, statistikker og resultater blandt andet for at få bonus”, så er kommunikationen efter min bedste overbevisning ikke bare gået for vidt. Så

er den kørt af sporet. Og så er det en udfordring at finde melodien igen og energien til det gode samarbejde, der bør være mellem os og som jo heldigvis også er situationen langt den størstedel af tiden. Vi har en fælles opgave – en fælles, klar interesse og finde balancen i kommunikationen udadtil og af hensyn til vores omdømme og omverdenens tillid til os. Jeg skal sige, at jeg tror, at det er svært for andre og se, at vi er troværdige samfundsaktører, som man kan regne med, og som i øvrigt er en god arbejdsplads og være på, hvis vi ikke selv engang imellem italesætter det. Jeg er sikker på, at vi tjener den fælles sag bedst ved at tage kampene, der er forbundet med vores legitime, modsatrettede interesser indadtil, og så lad os stå sammen i forhold til omverdenen udadtil. Lad os kommunikere via de rigtige kanaler når vi har et vigtigt budskab til det politiske liv. Vi skal ikke uden godt, velovervejet og velforberedt benarbejde råbe "ulven kommer". Vi kan alle sammen huske, hvordan det gik Peter i den historie. Det har ingen af os interesse i sker. Jeg glæder mig også derfor over at læse referatet fra hovedbestyrelsesmødet fra april 2013, at Hovedbestyrelsen tager klart afstand fra enhver form for diskussion om og antydning af fusk og fiflerier med tal og statistikker, der er ødelæggende for kollegernes og politiets troværdighed. Det giver mig grund til at tro på, at vi er på rette vej også på det vanskelige område, hvor vi – som jeg startede med at sige – har en stor og vigtig, fælles udfordring. Og vi har også ved flere lejligheder vist, at vi på trods af vores forskellige interesser og udgangspunkter, kan samarbejde om store, fælles udfordringer og derved opnå rigtig, rigtig gode resultater.

"Fup eller Fakta-rapporten" er på trods af sine efterdønninger et godt eksempel på en undersøgelse, der blev iværksat på grund af netop forskellige virkelighedsopfattelser og som blandt andet satte fokus på et behov for lederreformen og et behov for eftersyn af POLVAGT og på alt det, der siden er blevet til "fleksibilitetspakken". Politiforbundet og Rigspolitiet har med virkning fra d. 1. april i år indgået en ny arbejdstidsaftale med det formål at øge fleksibiliteten i tjenesteplanlægningen for medarbejdere og ledere. Jeg synes, at det er en rigtig, rigtig god aftale – og jeg vil godt benytte lejligheden til at sige tak for det konstruktive samarbejde i forbindelse med den indgåede aftale. Det var en stor udfordring, som vi tog fat på i fællesskab, vi fik løst det og jeg synes, at det er et rigtig godt resultat, som vi står med i dag. Og det er blandt andet sådan et resultat, der kan gøre, at det ikke er os, der ved de næste overenskomstforhandlinger, kommer til at stå som lærere og alle mulige andre. Det er det samarbejde, der gør, at vi ikke bliver udsat for de samme ting.

Et af de vigtigste projekter – måske det allervigtigste, som vi har i øjeblikket – som Peter også har nævnt og som kaster mange udfordringer af sig, er lederreformen.

Jeg kan ikke understrege nok, hvor vigtigt et tæt og loyalt samarbejde mellem forbundet og Rigspolitiet er, for at komme i mål på en ordentlig, anstændig og værdig måde i denne vigtige sag. Og hvordan startede lederreformen? Vi var rundt og tale med samtlige ledelser i dansk politi. Der var ikke en eneste, som ikke sagde, at det var det vigtigste og største prioritet for politiet i 2013. Vi var rundt i "Fup eller Fakta-undersøgelsen" og snakke med 150 medarbejdere og det var entydigt det, som vores kolleger sagde. "Der er for mange ledere og vi har til gengæld brug for flere hænder. Det skal I gøre noget ved – vi vil gerne have en lederreform". Det er den, vi er gået i gang med – den skal vi stå sammen om. Politiforbundet er selvfølgelig inddraget i arbejdet i mange sammenhænge. Igen er det ikke alt, som vi er enige om, og det er helt naturligt. Men jeg håber og tror, at vi også i

denne vigtige sag vil se det gode samarbejde komme til sin ret, så vi sammen kan finde de bedste løsninger for vores ledere og dermed også for vores medarbejdere og for hele organisationen. Vi er kommet rigtig langt i processen – der er gennemført analyse- og pilot-projekter og på den baggrund udformet gennemarbejdede basismodeller for en ny lederstruktur. Jeg vil ikke gennemgå den her, men vil benytte lejligheden til at understrege, at det ikke er nogen "sparerreform". Politiets ledere besidder kompetencer, som er af kæmpe betydning også for vores fremtidige arbejde. Derfor har vi en interesse i, at så mange som muligt bliver i politiet, også efter reformens gennemførelse. Jeg vil også godt sige, at denne reform handler i høj grad om medarbejderne. Nu snakker vi kun om lederne. Men jeg vil godt fastslå her, at for hver færre leder, der bliver, så bliver der én medarbejder mere. Og så betyder færre ledere selvsagt, at den enkelte medarbejder får større ansvar og mere indflydelse på opgaverne. Det betyder også, at man har tillid til hinanden. Det betyder, at man kan arbejde på tværs i kredsene og ud over kredsene. Vi har et fælles mål og det skal vi nå. Det er rigtig, rigtig vigtigt, at vi er sammen om at tage det store besvær med engagement og være med til at løfte opgaven i fællesskab. Det bliver masser af muligheder for vores dygtige medarbejdere nu, og vi får lagt et nyt karrierespor, som er nok så vigtigt. Jeg synes, at vi har begået en fejl i dansk politi, idet vi igennem årtier kun har haft et karrierespor – og det var ledersporet. Det er forkert. Der er brug for dygtige efterforskere – det har vi heldigvis – der er brug for dygtige patruljefolk, dygtige analysefolk. Der er virkelig brug for, at vi kan det hele. Og det skal honoreres i fremtiden. Og det skal lederreformen være med til at sætte fokus på.

En af de ting, som jeg godt ved fylder rigtig meget og som jeg hører det her i dag, og som jeg deler jeres opfattelse af, at det skal vi have fokus på – det er ressourcesituationen. Jeg vil starte med at sige, at problemstillingen om ressourcemangel er en gammelkendt problemstilling. Jeg tror, at det står klart for alle, at vi i Danmark i øjeblikket er i en situation, hvor pengene ikke rækker. Jeg vil ikke sige mere om det, da Justitsministeren har været inde på det og jeg hører stort set ikke andet, når vi mødes med vores forskellige "counterparts". Jeg tror ikke på, at vi får tilført flere midler. Til gengæld kan jeg garantere for, at vi er klar til at forhandle om 2 ½ år. Udfordringerne med et komplekst – og på nogle måder vigtige – skærpede kriminalitetsbilleder, f.eks. Cyber-crime – det kender vi. Så det bliver en stor udfordring. Men det betyder også, at vi skal gøre vores bedste for at finde smartere måder at organisere og udføre vores arbejde på. Vi skal løbende afsøge alle muligheder for at reducere udgifterne, hvor behovene ikke er så store, som de var før. Det glæder mig virkelig, at forbundet gennem studiekredsarbejdet i dette forår har haft fokus på netop "politiinnovation". Jeg glæder mig over det gode arbejde, der er udført, og jeg glæder mig til at se resultatet af arbejdet. Jeg nød at være ude og diskutere resultaterne lokalt til studiekredsene i eksempelvis Nordsjælland – det er rigtig, rigtig spændende.

Hvis vi ser på den nuværende flerårsaftale, så har Justitsministeren og Peter været inde på det, og derfor vil jeg springe over det. Men jeg vil sige vedrørende ressourcesituationen, at jeg simpelthen ikke kan genkende billedet af, at de nordiske lande har en markant større politistyrke i forhold til Danmark. Svenskerne har en større politistyrke – det er fuldstændig rigtigt. Men jeg læste også i jeres blad – i vores blad – her for nogle dage siden, at svenskerne har kæmpe store problemer. Og hvad har det betydet? De har fået 2.000 m/k mere. Prøv og spørg de svenske kolleger, om det har betydet mere i løn. Nej, det har det ikke, og det har også givet store problemer, fordi det heller ikke er givet, fordi der måles og vejes på en helt anden måde, end der gør her, og man synes ikke, at det har givet

den nødvendige produktionstilgang, som man havde i tankerne, da man udvidede styrken. Jeg glæder mig derfor rigtig meget til, at vi skal til Island i august måned til fællesmødet med de nordiske Rigspolitichefer og de nordiske forbundsformænd. Og lad os så få tallene på bordet og lad os få diskuteret igennem om, hvor vi kan få inspirationen hos hinanden. Men jeg vil godt sige, at det er rigtigt, at svenskerne har et større politikorps end os. Nordmændene har færre politifolk end os, for ikke at tale om finnerne, som har langt, langt færre politifolk end os og de har en langt større og mere besværlig geografi. Jeg siger ikke, at det er bedre eller ringere – jeg siger bare, at det er rigtig vigtigt, at vi er omhyggelige med tallene. Derfor mener jeg ikke, at der er belæg for at konkludere, at vi er væsentlig ringere stillet i politiet i Danmark ressourcemæssigt end vores nordiske kolleger. Og det mener de faktisk heller ikke.

Jeg kan heller ikke lade være med at tænke på, at nu har vi sagt, at vi er 400 færre politifolk end vi var – ikke i 2009, for der var vi på nogenlunde det samme. Jeg tror endda, at hvis vi gjorde det op der, så var vi nok færre. Men der, hvor vi var flere, det var i begyndelsen af 2011, fordi vi i 2010 lige pludselig blev tildelt en helt masse politifolk, men fik vi penge, så vi bare kunne køre videre med dette? Nej, det gjorde vi ikke, men vi fik 400 ekstra politifolk. Og det er rigtigt, at hvis vi gør det op i forhold til, hvor mange vi er i dag, så er det rigtigt, at vi 400 færre. Men så kan jeg glæde jer med, at vi her om et par måneder tager 96 nye, unge kolleger ind på Politiskolen. Der går næsten ikke nogen af i øjeblikket, så jeg kan sige med sikkerhed, at så er vi kun 300 færre. Og når vi kommer til november, så tager vi yderligere 96 kolleger ind, og så vil jeg tro – med dem, der er gået af på det tidspunkt – så er vi kun 250 færre. Så I skal ikke være så bekymrede. Der er en kritisk masse, og det har jeg virkelig blik for – det lover jeg Jer. Og så vil jeg også tilføje, at når vi siger, at vi er 400 færre, så bliver vi altså nødt til at tage med i betragtning, at når det gælder eksempelvis alarmcentralerne, som nu udføres fra Aarhus og fra Slagelse, så er der 49 mand mindre, der varetager denne opgave. Og de varetager den altså ikke ringere – jeg har ikke hørt nogen klage over de dygtige kolleger, der varetager disse opgaver. Når det gælder særtransporter, er der færre, og der er altså også kommet andre til, der varetager indkøb, og så videre. Og når jeg kigger på, hvor mange politi-timer, der er til rådighed, så er vi altså også nødt til at se på, hvor mange timer arbejder den enkelte kollega. Og der var det sådan, og det gav os store problemer, da vi skulle forklare det over for Moderniseringsstyrelsen og Finansministeriet, men vi klarede det, Nikolaj og mig, da vi forklarede, at vi i gennemsnit arbejdede 34 timer om ugen. Det synes de godt nok var for lidt. Nu er vi faktisk begyndt at arbejde lidt mere, fordi vi arbejder med arbejdstidsregler og så videre. Og det bliver vi altså også nødt til, hvis vi skal stå stærkt om 2 ½ år.

Når alt det er sagt, så anerkender jeg selvfølgelig, at de daglige kerneopgaver og den kæmpe indsats, som I yder i forbindelse med den verserende rocker- og bande-konflikt, trækker enorme ressourcer og samtidig er hårdt for Jer og for vores dygtige medarbejdere. Det er også klart, at alle kredse som udgangspunkt må prioritere opgaveløsningen inden for de rammer, der nu engang er til rådighed. Men i situationens hårde lys, så besluttede vi ud fra den nye strategisk pulje, at tildele yderligere midler. Vi var i stand til ekstra at give rocker-/bandeindsatsen i København og på Vestegnen et 2-cifret millionbeløb og nyt udstyr for at hjælpe dem. Det er vi i stand til nu, hvor vi prøver at planlægge, således vi kan give pengene der, hvor de gør mest gavn. Jeg vil godt sige her, at det er et kæmpe pres, som I er ude for på det område over hele landet. Det er et hårdt og et grimt miljø, og jeg er fuldstændig enig med det, som blev vist på filmene her, at de kolleger, der bliver for-

fulgt af de "møgdyr" – de kolleger skal bare hjælpes 100 %. Og det garanterer jeg for, at de lokale ledelser og Rigspolitiet vil gøre alt det, vi overhovedet kan. Det er også rigtigt, som Peter siger, at vi har ikke fået løst rocker-/bande-problemet, men vi har 375 i fængsel ud af 1.600. jeg kender ikke noget andet land, der har været i stand til at yde en sådan indsats på et svært område. Det skal I have 1000 tak for. Problemet er ikke løst, men det er ikke Jeres eller vores skyld. Det er fordi dette er et socialt problem. Det handler om en helt masse unge mennesker, som aldrig nogensinde vil kunne få et job, som mange af dem ikke kan læse og skrive, som bliver kastet ud fra hjemmet allerede om morgenen. Derfor mødes vi med borgmestre, og Socialminister og Indenrigsminister for at gøre dette her til et fælles problem. Det kan ikke være rigtigt, at det er politiet, der hver eneste gang skal rydde op, og så står vi med nogle problemer, som så ender hos den enkelte kollega. Jeg tror, at hvis nogen af de andre – også i kommunerne – ville påtage sig større opgaver i forhold til det her – sørge for at tage fat allerede i børnehaven, i ungdomsskolen og i skolen og når vi kommer videre hen, så er jeg ret sikker på, at så ville dette problem blive løst på en anden måde. Vi gør vores – I gør jeres. 1000 tak for det.

Så vil jeg vende mig imod noget af det, som I har sat særlig fokus på her i dag, og som jeg er meget enig i. Det er vores faglighed. Og her tror jeg faktisk, at vi er og vi kan blive enige om rigtig mange ting. Det er selvfølgelig helt afgørende, at vi hele tiden har fokus på at udvikle og uddanne vores dygtige ledere og medarbejdere på hele tiden at være klædt på til opgavevaretagelsen. Lige om et øjeblik skal jeg komme ind på nogle af initiativerne, der er gennemført på HR-området i den her anledning. Jeg vil også godt sige her, at vores faglighed handler om andet og mere end det. Det handler også om hele vores måde at tænke på og vores tilgang til løsning af opgaverne og vores tilbøjelighed til at omstille ikke bare os selv, men også vores kultur og evne til at samarbejde internt og eksternt. Og jeg har lige været inde på det – rocker-/bandekonflikten kan vi ikke løse alene. Vi har lidt en tendens til at påtage os alverdens byrder, hvor det er os, der kigger indad. Vi skal også kigge udad og have de andre med til at samarbejde med os. Så får vi nogle bedre vilkår, det kan jeg garantere for. Det er en del af vores strategi 2011 – 2015 at vi skal sikre en mere analysebaseret, vidensstyret og helhedsorienteret tilgang til forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet i vores arbejde. Der er behov for, at vi begynder at arbejde på andre måder. Det er affødt af flere faktorer. Ikke bare ressourceknaphed, og det, at vi har mål- og rammestyrt, som vi allerede har været inde på. Men det hænger også sammen med den samfundsmæssige udvikling, som Peter også var inde på, hen imod et såkaldt "risiko-samfund" med øget fokus på potentielle farer og risici i hverdagslivet. Udviklingen har blandt andet medført, at politiet har fået konkurrence fra private aktører i form af vagt- og sikkerhedsfirmaer, hvor borgerne køber sig til sikkerhed. Dette stiller også nye krav til os. Behovet hænger meget nøje sammen med den øgede kompleksitet i politiarbejde, det er teknologien, det er den organiserede, internationale kriminalitet, og der vil jeg bare sige, at der går det ikke længere med de almindelige metoder for politiarbejde, hvor vi kører rutinepatruljering og hvor vi arbejder på næse, instinkt og et godt skøn. Det har jeg meget stor respekt for og det har vi også brug for. Men i forhold til disse ting, så er det rigtig kompliceret og det kræver en nytænkende tilgang og forudsætter samarbejde og vidensdeling blandt de forskellige aktører med forskellige funktioner og kompetencer og i den forbindelse inddragelse af forskellige metoder og løsninger i kriminalitetsbekæmpelsen. Jeg vil også godt sige det her, fordi Peter også var inde på det. Da jeg blev Rigspolitichef i 2009 i løbet af foråret, hvor Justitsministeren var Brian Mikkelsen, var jeg ugentligt nede at høre om rocker-/bandekonflikten, som der var behov for, at vi gjorde noget ved. Jeg har

selv været med siden 90'erne i forhold til rocker-/bandekonflikten, og jeg startede nogle af de strategier og de styregrupper, der blev lavet på dette tidspunkt og hvor vi fik etableret et fantastisk samarbejde i dansk politi for at bekæmpe dette problem. Jeg var i løbet af efteråret ikke i tvivl om, at for at aflaste Københavns politi, så var vi nødt til at lave en Task Force. Jeg var helt sikker på, at når vi lavede en sådan, så ville vi også få styr på dette problem. Heldigvis fik vi styr på det problem. Vi har nu også lavet en Task Force i vest. Jeg deler ikke jeres pessimisme om, at vi har lavet et A- og et B-politi. Slet ikke. Det, vi skal sørge for, er, at der er udskiftning hele tiden. Dygtige kolleger fra kredsene kommer ind i Task Forcenerne – at folk fra Task Forcenerne kommer ud i kredsene, så vi kan hjælpe og inspirere hinanden. Og det jeg hører er alle steder fra – og hvis jeg har taget fejl, så sig det til mig – er, at der er et rigtig godt og smukt samarbejde mellem kredsene og Task Forcenerne på dette område. Vi bliver nødt til på nogle områder at lave opgavefællesskaber, som ikke betyder et A- og et B-politi. Vi har også gjort det på tungtvognsområdet, og der vil være andre steder, når det gælder ATK og nogle andre ting, så kommer vi også til at lave opgavefællesskaber for at få det hele til at køre. Den måde at arbejde på er kommet for at blive. Men vi får ikke et A- og et B-politi af den grund. Det kan jeg garantere, og det skal vi arbejde sammen om ikke kommer til at ske.

Jeg vil også sige, at nytænkningen i vores faglighed forudsætter også et opgør med forestillingen om, at kriminalitetsbekæmpelse i en omskiftelig verden, kan løses bagudrettet sag for sag, og af os, som eneste aktører. Og det er rigtigt, som det er sagt. Vi har hentet nye folk ind i organisationen med nye kompetencer i de seneste år. Og for nogen er denne udvikling mødt med skepsis og endda uvilje, fordi det er blevet oplevet som en konkurrence om et samlet antal jobs. Men det er ikke rigtigt. Jeg synes, at vi sammen skal ligge den modstand bag os og være realistiske og erkende, at de nye kolleger og kompetencer, der gør at vi kan løfte opgaverne på et mere specialiseret niveau, end vi var i stand til før. Det er ikke en trussel – det er et kvalitetsløft og en professionalisering, som er med til at værne politiet mod problemer. Og gevinsten opstår for alvor, når vi kombinerer de traditionelle måder at arbejde på med de nye kompetencer. Så opnår vi gode resultater. Det har vi blandt andet set gennem politianalyserne. Jeg kunne godt tænke mig at nævne et eksempel, som jeg har fået fra Lars Harvest fra Sydsjællands og Lolland Falsters Politi. De var pilotkreds efter det store politianalyseprojekt om efterretnings- og analysearbejde. De rekrutterede i den forbindelse eksternt analysekraft i form af nye folk med særlige, statistiske spidskompetencer og sammensatte dem i et team med kendte, dygtige politifolk. Over en periode på 10 uger udarbejdede dette, nye team for første gang i politikredsens historie en strategisk kriminalitetsanalyse. Og analysen viste, at gode fornemmelser i virkeligheden ikke altid holder stik. Politikredsen har efter talnedbrydningen vist sig at være politikredsen med mest hærværk pr. 1.000 indbyggere, og at problemet er særlig stort i en enkelt gade og et par særlige boligområder. En nyhed, som kom bag på alle, og som nu kan omsættes til konkrete indsatser. Analysen viste også, at kredsen har landets 2. mest indbrudsplagede kommune til trods for, at kredsens indbrudsindsats er en succes med store, samlede anmeldelsesfald i både 2011, 2012 og 2013. Det bliver ikke svært at forklare kredsens indbrudsgrupper, at der særligt i en enkelt kommune er en stor udfordring, for det underbygges jo af analysen. Jeg vil sige, at kombinationen af dygtige politifolk og andre medarbejdere med analytisk indsigt og forståelse er og bliver en stor gevinst for vores organisation. Så jeg vil bare sige – lad os være åbne overfor nye medarbejdere og nye metoder og i det hele taget nye måder at gøre tingene på for vedvarende at udvikle vores faglighed og dermed blive bedre og stærkere i opgaveløsningen.

Jeg glæder mig også over, at vi har fået en stærk politiuddannelse – det har vi haft hele tiden. Peter har kaldt den ”verdens bedste” og det tror jeg faktisk er rigtigt. Men vi er nødt til at følge med tiden, og her fra begyndelsen af 2014, så regner jeg med, at vi får en akkreditering. Alt det, som vi har lavet i de sidste år, handler om faglighed. En uddannelse, som bliver bedre og bedre. Det handler om efterforskningsuddannelser, det handler om en masse ting, som vi har forsømt. Vi har lavet en stor analyse af vores uddannelseskatalog og det er nu skåret til, således vi nu har tilbud om 60 gode uddannelser, som kan leveres stort set fra dag til dag. Det er en kæmpe fremgang og tak for det rigtig gode samarbejde, som vi har haft i den forbindelse. Der er sket rigtig meget siden 2009 i forhold til vores faglighed, og jeg garanterer, at jeg er med på at værne om den faglighed, men den skal også udvikles, den skal sikres og den skal gøres stærkere. Når fagligheden står stærkest, så værner det os imod, at alle mulige andre skal overtage opgaverne. Jo bedre vi selv er – jo mere kan vi klare.

Tiden er nu ved at være gået, men til dig, Peter, så har du nu truffet den svære beslutning om, ikke at genopstille som formand for Politiforbundet. Jeg ved, at du har truffet den beslutning for lang tid siden, selvom du ikke helt har villet ud med det. Det har du valgt efter flere årtiers faglig virke for medlemmerne, for forbundet og for politiet som helhed. Vi har haft rigtig mange gode, intense og nogen gange også hårde, men konstruktive samtaler i forbindelse med vores fælles arbejde, i forbindelse med implementeringen og ikke mindst efterdønningerne af politireformen og om den fortsatte udvikling og forandring af politiet. Senest har lederreformen fyldt meget i vores samarbejde. Jeg kender dig, som en resultatorienteret fighter, der altid søger indflydelse, og du kæmper for at få det på vegne af dine medlemmer. Jeg glæder mig til at få lejlighed til at sætte mange flere ord på dit virke, dine resultater og vores samarbejde, som også på det personlige plan er rigtig godt, til din afskedsreception d. 6. juni. I dag vil jeg nøjes med at sige 1000 tak for din store indsats, tak for det gode samarbejde og endnu engang tak for kampen.

Nu skal man jo ikke foregribe begivenhedernes gang, men med baggrund i en enig Hovedbestyrelses opbakning til en enkelt kandidat, så vil jeg vove det ene øje. I givet fald og hvis pågældende bliver valgt, så vil jeg ønske hjertelig tillykke med valget, og samtidig udtrykke mine bedste ønsker om et fortsat godt og stærkt samarbejde mellem Rigspolitiet og forbundet, og samtidig opfordre til, at vi bruger kræfterne konstruktivt og ikke fører nytteløse kampe. Det er afgørende, at både Rigspolitiet og forbundet insisterer på at gøre det bedste for det samlede politi og for det danske samfund, som vi alle er sat i verden for at betjene, beskytte og sikre. Vi er ikke i konkurrence. Vi er alle i samme båd, og hvis båden springer læk i den ene ende, så er det vores alle sammens problem. Og det er vigtigt, at vi erkender, at tillid er afgørende enten som accelerator eller som bremse for samarbejdet. Min opfordring til Politiforbundet og den kommende formand vil være at fokusere på vores fælles interesser og vores fælles engagement. Jeg vil sige her til sidst, at Rigspolitiet skal jo ikke alene være bekymret for den strategiske retning. Vi skal også arbejde med at være bekymrede for vores ansattes trivsel og udvikling på arbejdspladsen. Omvendt skal Politiforbundet på den anden side ikke kun interessere og bekymre sig om rettighederne for medarbejderne, men skal efter min opfattelse også tage et medansvar for den kurs, der er lagt. Jeg håber, at vi kan arbejde tæt og godt sammen, og at vi kan generere rigtig gode ideer. Der er rigtig meget at tage fat på i den kommende tid, men jeg glæder mig rigtig meget til samarbejdet.

Med disse ord vil jeg ønske alle en rigtig god og udbytterig kongres.

Tak for ordet.”

Forbundsformanden takkede herefter Rigspolitichefen for indlægget med visionerne for dansk politi, og bemærkede i den forbindelse, at han ikke på nuværende tidspunkt ville kommentere de enkelte elementer i talen, idet dette ville være upassende under åbningen af kongressen. Han takkede endnu engang Rigspolitichefen for talen, ligesom han takkede Aalborg Politiorkester for de musikalske indlæg under åbningen.

2. Valg af dirigenter

Forbundsformanden foreslog på vegne af en enig Hovedbestyrelse valg af *Per Graulund Jacobsen (Syd- og Sønderjyllands Politiforening)* og *Kurt Bønnelykke Nielsen (Fyns Politiforening)* til kongressens dirigenter. Da ingen øvrige kandidater blev bragt i forslag, var de pågældende valgt med akklamation.

Dirigenterne (Per Graulund Jacobsen) overtog herefter ledelsen af den ordinære kongres, og takkede herunder for valget.

Der blev henvist til Lov for Politiforbundet § 10, stk. 3, hvoraf fremgår, at kongressen afholdes hver 4. år, almindeligvis i årets 2. kvartal, og at indkaldelsen skal ske med mindst 3 måneders varsel med angivelse af foreløbig dagsorden.

Idet indkaldelsen er sket ved annoncering i Dansk Politi nr. 1/2013 fra januar 2013 med angivelse af den foreløbige dagsorden, ligesom det der ved særskilt skrivelse dateret d. 25. februar 2013 fra forbundet til foreningerne var gjort opmærksom på Kongressens afholdelse.

Kongressen er således lovligt indvarslet, og der blev fra de delegerede ikke gjort indsigelser mod mødets lovlighed.

Dagsordenen blev herefter gennemgået og godkendt.

3. Valg af sekretærer, mandat-, stemme- og arbejdsudvalg

På en enig Hovedbestyrelses vegne blev foreslået valg af *Forbundssekretær Claus Redder Madsen* og *Forbundssekretær Svend-Erik Jakobsen (Politiforbundet)*, som sekretærer for Kongressen. Da ingen øvrige kandidater blev bragt i forslag, valgtes de med akklamation.

---oo0oo---

Til mandatudvalget blev der på en enig Hovedbestyrelses vegne foreslået valg af *Marianne Vestergaard-Lau (Politiledersforeningen)*, *Egon Horsager Nielsen (Midt- og Vestjyllands Politiforening)*, *Niels Thisted Mørk (Sydøstjyllands Politiforening)*, *Jens Callesen (Sydsjælland og Lolland-Falsters Politiforening)*, *Kim Laust Dirksen (Midt- og Vestsjællands Politiforening)*, *Niels Erik Aarvig (Rigspolitiforeningen)*, *Finn Preben Nielsen (Domstolenes Tjenestemandforening)*. Da ingen øvrige kandidater blev bragt i forslag, var de pågældende valgt til mandatudvalget med akklamation.

4. Mandaterne godkendes

Dirigenterne (Per Graulund Jacobsen) foretog herefter navneopråb, og konstaterede ved den efterfølgende optælling/stemmeafgivelse, at der inklusiv Hovedbestyrelsen var i alt 168 stemmeberettigede kongresdelegerede, heraf 2 med fuldmagter, ud af i alt 172 kongresdelegerede.

5. Forretningsordenen forelægges til godkendelse

Dirigenterne (Per Graulund Jacobsen) gennemgik herefter kort den fremlagte forretningsorden, som var redaktionelt tilrettet. Forretningsordenen godkendtes herefter uden yderligere bemærkninger.

Opmærksomheden blev ligeledes henledt på, at Kongressen bliver optaget såvel lyd- som billedmæssigt.

6. Beretning om virksomheden

Forbundsformand Peter Ibsen supplerede den i forbindelse med Kongressen afholdte åbningstale med følgende mundtlige beretning:

"I den mundtlige beretning og den udsendte emneliste fremhæves de væsentligste forhold, som forbundet har været involveret i. Det er således mit håb, at dette, sammen med min åbningstale, vil være et tilstrækkeligt grundlag for kongressen til at vurdere hovedbestyrelsens og Politiforbundets arbejde i kongresperioden fra 2009 til 2013.

Hoved- og Centralorganisationsforhold.

Om OK13.

Resultatet af aftaleforhandlingerne på det statslige område den 8. februar 2013 vil næppe blive husket for sit indhold. Selve aftaleresultatet – som jo så senere viste sig alligevel ikke at være et aftaleresultat – var mindst lige så tyndt som aftaleresultatet i 2011. Reguleringsordningen var også denne gang negativ (0,82 pct.), og blev nøjagtigt som i 2011 betalt med en lønstigning af samme størrelse, hvilket betyder et stort rundt NUL i 2013. Herefter kan vi se frem til en lille stigning på 0,8 pct. den 1. april 2014 – og der er en forventning om, at reguleringsordningen samtidigt udløser 0,3 pct.

Med andre ord så lever krisen stadigvæk i bedste velgående, og de faglige organisationer tog i høj grad sit del af ansvaret ved at medvirke til et så afbalanceret resultat. Men dette var åbenbart ikke nok for Finansministeriet. For det kan godt være, at indholdet ikke bliver husket. Derimod kan forhandlingerne 2013 meget let kan gå hen og blive legendariske – men af helt andre årsager. Helt usædvanligt tog Finansministeren ved aftaleforhandlingerne forbehold for, at der blev indgået nye aftaler om lærernes arbejdstid. Med andre ord – uden nye arbejdstidsregler for lærerne – intet aftaleforlig for statens medarbejdere. Og som alle ved – så blev der ikke opnået enighed om nye arbejdstidsaftaler for lærerne.

I – noget der ligner – en koordineret indsats mellem Finansministeriet og KL varslede begge lockout, og efter den efterfølgende proces i forligsinstitutionen, hvor der fra arbejdsgivernes side ikke på nogen som helst måde blev udvist noget, som bare lignede en vilje til at finde et resultat, blev lærerområdet kastet ud i en lockout. Og under denne lockout sad de statslige og kommunale arbejdsgivere tilsyneladende bare på hænderne og ventede på det regeringsindgreb, som blandt andet ophøjede det statslige aftaleresultat til lov.

Efter min opfattelse er denne fremgangsmåde fra vores arbejdsgiveres side en nyskabelse – og et brud med den ellers højtbesungne danske aftalemodel. Det er forsmædeligt at høre såvel landets statsminister som finansministeren sige, at denne lockout jo netop var et led i den danske aftalemodel, når parterne nu ikke kunne blive enige.

De offentlige arbejdsgivere har jo ikke på samme måde som private arbejdsgivere kniven på struben, når lovlige konfliktvåben bliver bragt i spil. Tværtimod sparer de jo penge, mens konflikten står på. Magtforholdet er derfor langt mere skævt end på det private arbejdsmarked. Og det er vel også derfor, at de offentlige arbejdsgivere, i respekt for den danske model, altid har været tilbageholdende med at bruge konfliktvåbenet – men i stedet har været villige til at finde løsninger.

Men dette er åbenbart fortid nu. Nu skal vi trynes – og hvis I spørger mig, så kan vi lige så godt begynde at forberede os nu. For ingen ved, hvem der skal have kniven næste gang.

Det kunne godt blive os.

Økonomiske forhold.

Om Politiforbundets økonomi.

Politiforbundets økonomi er – og har altid været et centralt element – i vores virksomhed. Vi har haft en stærk økonomi baseret på en traditionel regnskabshåndtering, som i mange år er blevet dygtigt varetaget af forbundskasserer Ole Weiss.

Med Oles pensionering var det dog tid til at ændre Politiforbundets økonomiforvaltning. Det skyldtes dels den generelle udvikling i de krav, der nu er til økonomiforvaltning, dels en opfattelse af, at vores økonomi i tråd med den generelle udvikling efterhånden er blevet en meget kompliceret og stor økonomi. Driften af Politiforbundet er en kompleks affære, som har udviklet sig over tid i takt med et stigende aktivitetsniveau, som ikke går godt i spænd med en lavkonjunktur. Der har derfor i Politiforbundet været enighed om at modernisere og udvikle Politiforbundets økonomi og drift i de kommende år, og valget af en økonom til at understøtte dette arbejde har derfor været helt naturligt.

Den globale, økonomiske krise og konsekvenserne af diverse bankpakker med blandt andet indefrysning af udbytte fra aktier og mindre rentetilskrivninger, har fået Politiforbundets økonomi til at udvikle sig utilfredsstillende. På initiativ fra den nye økonomichef tog hovedbestyrelsen konsekvensen af denne udvikling, og hen over foråret og sommeren 2012 er der iværksat en økonomisk plan, der over en periode igen skabte sammenhæng mellem indtægter og udgifter i Politiforbundets drift.

Opgaven for Økonomiudvalget har derfor været at gennemføre en genopretning svarende til ca. 14 mio. kr. årligt gennem besparelser og skærpet fokus på indtægter – primært inden for 4 områder. Disse 4 områder er besparelser i forbundshuset, besparelser på kontingentrefusionen til foreningerne, fokus på kontingent for vores SU-elever og endeligt fokus på det personlige medlemskontingent.

En række af disse initiativer er allerede blev iværksat løbende under processen, andre tages der beslutning om her på kongressen - hvorefter processen er tilendebragt. Der vil således i 2016/17 igen være balance i driften. Den lære der står tilbage er, at Politiforbundet i langt højere grad løbende skal være opmærksom på, hvordan økonomien udvikler sig, og økonomichefen har derfor også iværksat initiativer, som sikrer mulighed for kontrol og opfølgning i langt højere grad end hidtil.

Lønteknisk udvalg.

Om nedlæggelse af landpolitidistrikter.

I den forløbne kongresperiode er der sket en række ændringer for landpolitifunktionerne. Der er gennemført kontorfællesskaber flere steder i kredsene, f.eks. kan nævnes fællesskaber i Pandrup, Rønde og Høng/Gørlev.

Den seneste og måske største udfordring ser vi dog i Midt- og Vestsjællands Politi, hvor ledelsen har varslet nedlæggelse af landpolitifunktionen i politikredsen.

Rigspolitiet og Politiforbundet har gennemført drøftelser omkring de økonomiske konsekvenser af denne nedlæggelse, eftersom der er en række uafklarede spørgsmål om de berørte landpolitiassistenteres lønforhold samt dækningen af de udgifter, som har været

forbundet med det at varetage landpolitifunktionen. Eftersom der ikke er opnået enighed om disse ting – har Politiforbundet sendt sagen til vores advokat, som forbereder en stævning mod Rigspolitiet.

Det er min klare opfattelse, at vi i den nærmeste fremtid vil se flere deciderede nedlægninger af landdistrikter. Der er ikke længere kun tale om indskrænkninger i kørselsbemyndigelser eller om sponsorvagter. Der er derimod tale om radikale ændringer af landpolitifunktionen som helhed, som må ses som et led i en stadig større centralisering af den ydelse, som politiet leverer – dvs. væk fra de borgere, som vi er sat i verden til at servicere.

Organisationsforhold.

Der er rigtigt meget at sige om Politiforbundets organisationsforhold, og min mundtlige beretning ville blive meget lang, hvis jeg skulle tale om det hele.

På denne kongres skal der tages beslutninger, der sikrer initiativer i forhold til en række organisationsmæssige forhold i den kommende kongresperiode – og med god grund.

Politiforbundet er som alle andre faglige organisationer udfordret i disse år. Vi opererer i en stadig mere kompleks mål- og resultatverden, hvor der stilles massive krav til dokumentation af selv de mindste detaljer. Disse krav stilles fra såvel samfundet omkring os og ikke mindst fra vores arbejdsgiver. Tiden med løse og udokumenterede påstande er forbi. Hvis ikke du kan understøtte din argumentation med tal og statistikker – så holder det ikke.

Dette er en virkelighed, som vi SKAL forholde os til. Vores påstande skal kunne dokumenteres i alle henseender. Og derfor skal vi i endnu større omfang end tidligere i fremtiden være opmærksomme på disse krav og være i stand til endnu bedre at indsamle, analysere og systematisere fakta til at understøtte vores synspunkter.

Skal vi kunne påvirke diskussionen – og det skal vi – for eksempel diskussionen om politiets ressourcer, SKAL vi kunne dokumentere den udvikling og de behov, som bør danne grundlag for tildelingen og anvendelsen af ressourcer i politiet. Med andre ord - vi skal dokumentere, eksempelvis:

- At vi er for få folk til for meget arbejde,
- At der er problemer med en stigende gennemsnitsalder i politiet,
- At kriminalitetsudviklingen udvikler sig bekymrende,
- At østeuropæiske kriminelle har for let spil,
- Og at IT-kriminalitet kun har set sin begyndelse.

Dette arbejde er allerede iværksat, og når vi i den nye kongresperiode tager hul på en fremadrettet diskussion om ressourcebehovet i politiet, kan vi fremlægge dokumentation, der underbygger disse påstande, så vi er bedst muligt klædt på i drøftelserne med de politiske beslutningstagere og vores arbejdsgivere.

Personaleforhold samt ansættelses- og uddannelsesforhold.

Hele området vedrørende personale- og uddannelsesforhold har været et meget stort indsatsområde i den seneste kongresperiode. Dette skyldes ikke mindst beslutningen om omorganisering af det personaleadministrative område, hvor man blandt andet har etableret et Koncern HR.

Derudover har der som opfølgning på uddannelsesreformen, der som bekendt er en del af den samlede politireform, været sat tiltrængt fokus på uddannelsesområdet.

De primære aktiviteter i denne forbindelse er beskrevet som en del af de fokusrapporter, der indgår i kongressens samlede materiale vedrørende "beretning om virksomheden". Jeg skal dog her nævne nogle enkelte emner, som fortjener et par ekstra ord med på vejen.

Om politiets nye grunduddannelse

Efter en solid og grundig indsats fra ledere og medarbejdere på Politiskolen er den nye grunduddannelse nu kommet godt i gang. Det har bestemt ikke været uden udfordringer, da man så at sige har asfalteret samtidig med, at man kørte på vejen. Der har selvfølgelig været nogle "fejlskud" undervejs, men der har været stor lydhørhed i forhold til løsning af de problemer, der løbende har været rejst.

I Politiforbundet har vi fulgt implementeringen og driften af den nye grunduddannelse tæt. Vi er nu så langt, at den nye grunduddannelse netop i disse dage er til vurdering med henblik på akkreditering, så uddannelsen formelt får status som en professionsbacheloruddannelse. Vi forventer at få svar inden for de næste 14 dage.

Vi må desværre også konstatere, at kommunikationen til de studerende i denne proces ikke har været god nok. Det vil der nu blive taget hånd om. Vi vil tage tættere kontakt til Elevrådet, således at vi fremadrettet sikrer en bedre kommunikation.

Om Statens Uddannelsesstøtte (SU)

Hele spørgsmålet om SU under den teoretiske del af uddannelsen har naturligt fyldt meget. Det forhold, at de studerende har et ansættelsesforhold, har medført, at der har skullet ske afklaring om håndtering af en lang række spørgsmål: F.eks. tilskadekomst, sygdom, barsel og ferie m.m. Det er naturligvis tilfredsstillende, at der rent faktisk er tale om et ansættelsesforhold – men jeg vil gerne lige stilfærdigt understrege, at idéen om, at SU skal anvendes i stedet for rigtig løn til politistuderende ikke er groet i Politiforbundets baghave – og den kommer aldrig til det.

I øjeblikket forhandler man på Christiansborg den såkaldte "SU-reform". Som lovudkastet ser ud lige nu, vil ændringerne ikke umiddelbart få direkte indflydelse på de politistuderendes forhold. I Politiforbundet finder vi det dog problematisk, at forslaget rammer visse personer, der påbegynder deres uddannelse senere end 2 år efter adgangsgivende

eksamen. Forslaget gør det mere økonomisk usikkert at påbegynde en uddannelse efter en årrække på arbejdsmarkedet og vil derfor betyde, at færre får en videregående uddannelse. Denne del af forslaget vil kunne få negativ indflydelse på den fremtidige rekruttering.

Om BA-projekt for ansatte med 6-12 års anciennitet

Det såkaldte "BA-projekt" handler om at tilvejebringe et tilbud til kolleger på PG-uddannelsen, hvor disse kolleger anvises nogle uddannelsesveje, der giver mulighed for at dokumentere et BA-niveau, der anerkendes i det ordinære uddannelsessystem, og dermed giver mulighed for videreuddannelse ud over BA-niveau.

Det er et projekt, som mange kolleger har vist interesse for – og som vi derfor også forventer os meget af. Projektet er endnu i analysefasen, men allerede i år forventer vi, at der vil kunne udbydes uddannelsesforløb med henblik på opnåelse af BA-niveau.

Om politiets nye seniorpolitik

Politiets seniorpolitik blev publiceret på HR-portal den 1. juni 2012. Med den nye seniorpolitik er der skabt et godt fundament for bedre end tidligere at kunne tilrettelægge senkarrieren. Seniorsamtalen, som forudsættes afholdt i tilknytning til MUS, er udgangspunktet for planlægning af senkarrieren. Drøftelserne skulle gerne give anledning til, at medarbejder og nærmeste leder afstemmer forventningerne til fremtiden.

Selvom fundamentet er godt, vokser træerne som bekendt ikke ind i himmelen. Og der er efter Politiforbundets opfattelse stadigvæk ikke tilstrækkeligt med "varer på hylderne" i forhold til seniorpolitikken. Derfor bør der såvel centralt mellem Rigspolitiet og Politiforbundet som lokalt mellem politikredsledelserne og politiforeningerne iværksættes drøftelser med henblik på at etablere seniorpolitiske tilbud.

Fra forbundets side skal vi derfor opfordre politiforeningerne til at have opmærksomhed på muligheden for lokale tilpasningsaftaler med fokus på at tilgodese ældre kollegers behov for mindre belastende tjenester og arbejdsfunktioner.

Miljø- og sikkerhedsforhold samt teknologi.

Om ændringerne i arbejdsmiljøloven

Arbejdsmiljøloven blev ændret med virkning fra den 1. oktober 2010. Et af hovedelementerne i loven er en større frihed til at organisere arbejdsmiljøarbejdet, så det matcher beslutningsstrukturen og samarbejdskulturen på den enkelte virksomhed.

Der stilles ikke længere krav om fire årlige udvalgsmøder. I stedet skal arbejdsgiveren én gang om året sammen med arbejdsmiljørepræsentanterne og arbejdslederne planlægge, hvordan arbejdsmiljøindsats og arbejdsmiljø samarbejde skal se ud i året, der kommer.

De krav og forpligtelser der findes i forhold til arbejdsmiljøet, er de samme som det altid har været. Det nye er, at der er større frihed til at organisere.

Hovedformålet er at få ledelsen til at engagere sig mere i virksomhedens arbejdsmiljøarbejde og til at sætte arbejdsmiljøet på dagsordenen på lige fod med budgetter og generel virksomhedsdrift. Denne større frihed forpligter både ledelse og ansatte til at finde præcis den samarbejdsform, der passer bedst til deres virksomhed.

Om politiets arbejdsmiljøpolitik

Lovændringen medførte en fornyet proces med at implementere en arbejdsmiljøpolitik for politiet.

Arbejdsmiljøpolitikken skal bl.a. bidrage til, at politiets aktiviteter planlægges og udføres arbejdsmiljømæssigt forsvarligt og i gode fysiske og psykiske rammer. Det er i den forbindelse vigtigt at pointere, at arbejdsmiljøpolitikken gælder for hele politiet og skal efterleves af samtlige ledere og medarbejdere. Visionen er, at politiet skal være en arbejdsplads, hvor trivsel og arbejdsglæde prioriteres, da dette er en forudsætning for at få en effektiv og professionel opgaveløsning.

Politiet har været gennem store forandringer de senere år og står foran nye store forandringer. Disse forandringer påvirker medarbejderne og dermed arbejdsmiljøet. Og jeg kan godt love, at Politiforbundet vil medvirke meget aktivt til, at intentionerne i arbejdsmiljøpolitikken bliver efterlevet.

Om Projekt "Midt om natten"

Natarbejde kan resultere i en række akutte reaktioner i kroppen. Det ved vi. Derimod ved vi ikke – endnu – hvordan antallet af nattevagter i træk påvirker kroppens reaktioner.

Når natarbejde er et vilkår, er det vigtigt at få afklaret, om der findes en optimal måde at organisere natarbejde på.

Hvad er bedst? Mange nætter i træk, og dermed få skift i døgnrytmen, eller få nætter i træk og dermed mange skift i døgnrytmen?

Det er nogle af de spørgsmål, som Nationalt Forskningscenter for Arbejdsmiljø vil undersøge med et nyt projekt – som kaldes "Midt om natten", og som er helt unikt. Der er aldrig tidligere foretaget undersøgelser, som specifikt belyser betydningen af antallet af nattevagter i træk for en række akutte reaktioner i kroppen, mens deltagerne er i deres vante omgivelser og udfører deres normale arbejde.

Resultaterne vil bidrage med væsentlig ny viden om, hvordan korte perioder med nattevagter påvirker kroppen sammenlignet med længere perioder med nattevagter. Denne viden vil kunne bruges af virksomheder – eksempelvis af politiet – til at organisere natarbej-

det, den vil kunne bruges i myndighedernes risikovurdering af forskellige former for arbejdstidstilrettelæggelse, og den vil kunne bruges af arbejdsmiljørådgivere.

Projektet vil således også hjælpe med at afdække risikoen for senere udvikling af søvnforstyrrelser samt hjerte- og stofskiftesygdomme hos natarbejdere.

Der er som sagt ingen tvivl om, at natarbejde kan påvirke kroppen og helbredet – både på kort og sandsynligvis også på lang sigt. Derfor er der brug for viden om, hvordan natarbejdet bedst kan organiseres for at minimere helbredsrisici. Denne viden har vi en enestående mulighed for at få nu – og Politiforbundet vil følge projektet tæt og arbejde intensivt med resultaterne.

Om elektronisk indberetning af magtanvendelse

Rigspolitiet har siden slutningen af 2010, med baggrund i analysen om politiets anvendelse af skydevåben, arbejdet på en forenkling af indberetningen af magtanvendelse.

Hidtil har anvendelsen af skydevåben, stav, gas, hund og peberspray haft hver deres skriftlige indberetning. Hensigten med det nye, elektroniske system, der er udviklet sammen med pilotkredsene Fyn, Vestegnen og Politiforbundet, er at:

- Forenkle indberetningssystemet, således at al indberetning om brug af magt udfærdiges på samme elektroniske blanket,
- Forenkle sagsgangen, således at processen bliver forkortet og mere ensartet,
- Gøre indberetningerne anvendelige for statistik og læringsprocesser.

Det har været vigtigt for Politiforbundet at være med til at sikre kollegernes mulighed for bistand forud for, at blanketten afleveres. Fuldstændig som det kendes i dag. Der er derfor enighed om, at den udfyldte blanket sendes af indberetter til tillidsmand og leder samtidig. Såvel leder som tillidsmand kan sende blanketten retur, hvis noget er uklart, mangler eller på anden vis ikke gør blanketten fuldstændig.

Forhold vedrørende administrativ sektor.

Administrative medarbejdere - ny løn og skyggepension

Politiforbundets medlemmer i den administrative sektor har, nøjagtigt som det også gælder for politisektoren, i årene efter politireformen i den grad savnet efter- og videreuddannelse.

Med uddannelsesanalysen for politiet ser det nu ud til, at der igangsættes efter- og videreuddannelse. Det er helt centralt for Politiforbundet, at Rigspolitiet også sikrer tilsvarende tilbud for de administrative ansatte. Det vil vi være meget opmærksomme på.

Rigspolitiets behov for at gennemføre effektiviseringer har også haft mærkbare konsekvenser for den administrative sektor. Ændringer i jobindhold og rokeringer til andre tjene-

stesteder er nu en del af ansættelsen i et omfang, som vi aldrig har set før. Og for første gang nogensinde har forandringerne medført stillingsnedlæggelser og afskedigelser.

I Politiforbundet vi har meget nøje fulgt disse afskedigelsessager. Det er vores opfattelse, at man i en række tilfælde har forsømt at foretage det fornødne til at sikre om-placering, hvorefter man kort tid efter – i enkelte tilfælde næsten før de afskedigede medarbejdere var fratrådt – har slået nærmest identiske stillinger op. Derfor har vi nu indgivet en klage til ombudsmanden over Rigspolitiets manglende lyst og evne til at anvise en passende stilling til de afskedigede tjenestemænd.

Arbejdstid.

Om POLVAGT, POLVAGT brugerundersøgelsen og Arbejdstidsaftalen

POLVAGT blev introduceret til politiet på baggrund af et succesfuldt forsøg med tjenesteplanlægning i Århus Politi.

Udviklingen af konceptet skete i et samarbejde mellem Rigspolitiet og Politiforbundet. Systemet blev udrullet i Politikredsene i 2011, og lad det være sagt med det samme – POLVAGT gav os problemer fra starten. Tilbagemeldingerne til Politiforbundet var bekymrende, og da Københavns Politi - som de sidste - tog systemet i anvendelse – blev det helt tydeligt, at der skulle ske et eller andet.

Derfor rejste vi på Det Centrale Samarbejdsudvalgsmøde den 8. juni 2012 en massiv kritik af systemet. Allerede den 13. juni 2012 kvitterede Rigspolitiet for de kritiske bemærkninger ved - efter vores ønske fra Politiforbundet - at iværksætte en brugerundersøgelse af POLVAGT.

Den skriftlige opsamling på brugerundersøgelsen lå klar den 22. august 2012, og den viste med al tydelighed, at der var plads til betydelige forbedringer af POLVAGT.

Løsningsforslagene fra brugerundersøgelsen faldt i 3 grupper:

For det første konstateredes et behov for tekniske forbedringer – f.eks. brugervenlighed, tidsforbrug, prioritetstal, vagtbytte og rettigheder.

For det andet blev det fremhævet, at der var et stort behov for et bedre samspil mellem arbejdstidsreglerne og POLVAGT – f.eks. konstateredes, at opsætningen af POLVAGT var for stram i forhold til arbejdstidsreglerne.

Endelig konstateredes et behov for udvikling af en særskilt handleplan for Københavns Politi i relation til løsning af de specifikke problemer i denne politikreds.

Rigspolitiet og Politiforbundet har arbejdet med løsningerne på disse problemer siden efteråret 2012. Det betyder blandt andet, at der er justeret ganske betragteligt på den tekniske del af POLVAGT – en udvikling, som fortsætter kvartal for kvartal. Vi har i Politifor-

bundet indgået en ny arbejdstidsaftale, som på væsentlige punkter letter samspillet mellem POLVAGT og arbejdstidsaftalen.

Dermed er det ikke sagt, at alle problemer med POLVAGT og arbejdstidsaftalen er løst endnu. MEN systemet fungerer tilfredsstillende på rigtig mange tjenestesteder. Og erfaringen er, at de steder hvor ledelsen og kollegerne har taget systemet til sig, og hvor man har placeret tjenesteplanlæggerne tæt på de kolleger, der skal udføre den faktiske tjeneste – ja, der går det altså allerbedst.

En helt særlig problemstilling i relation til tilrettelæggelse af arbejdstiden har vi set i Task Force Øst. Her er det konstateret, at kollegerne i perioder har arbejdet i et sådant omfang, at vi mener, at reglerne i EU's arbejdstidsdirektiv har været tilsidesat. Reglen går ud på, at den gennemsnitlige arbejdstid – inklusive overarbejde – ikke må overstige 48 timer om ugen over en 4 måneders periode. En klage til Arbejdstilsynet har dog ikke ført til noget, og vi prøver nu sagen ved Beskæftigelsesministeriet.

Samarbejdsudvalgsspørgsmål.

Om effektiviseringsprocessen

I en tid hvor der næsten ikke går en måned uden der offentliggøres og iværksættes nye processer, analyser og initiativer med det formål at gøre politiet bedre og mere effektivt, kan det være mere end svært at holde styr på de enkelte initiativer.

Det virker efterhånden som om, at det er længe siden at effektiviseringsprocessen og effektiviseringssekretariatet så dagens lys. Og resultatet af disse tiltag har haft store konsekvenser – ikke mindst for en lang række ansatte. Der er foretaget omlægning af og brud med mange gamle og indgroede forretningsgange i politiet. Og en række af disse tiltag har været ganske udmærkede. Politiet er blevet moderniseret i betydelig grad – men modernisering betyder ikke nødvendigvis, at alt er blevet bedre.

Faktisk er der en række områder, hvor det – hvis jeg skal være hudløst ærlig – er ganske svært at se såvel formål som fordele.

Målet for effektiviseringsprocessen har været båret af ønsket om at gennemføre besparelser i millionstørrelsen – både på den korte som den lange bane.

Min påstand var og er stadigvæk, at vi på dette tidspunkt var sat under administration af den finansielle del af beslutningstagerne på Christiansborg – nu skulle der ryddes op i økonomien.

Det var med andre ord politikerne, som satte politiet på smalkost. Man havde ikke tillid til os. Man mente ikke, at vi leverede det politi, som politikerne mente, de skulle have for de penge, de bevilligede os. Det er ikke en diskussion, som det giver mening at kaste sig yderligere ud i dag. Vi må blot konstatere, at man iværksatte en besparelsesproces. En proces som fortsat ikke er fuldt ud færdig – lad mig blot nævne det seneste: Effektiv administration og kredsfællesskaber på ATK.

Om Politianalyserne

Lidt anderledes har det forholdt sig med Politianalyserne.

Da disse blev iværksat, var vi så langt med effektiviseringerne, og ikke mindst med at genetablere den økonomiske tillid hos de finanspolitiske parter på Borgen, at vi igen måtte en smule selv...

Ideen var, at kunne vi lave noget om, gøre noget mere effektivt eller bruge bevillingerne anderledes, så kunne et eventuelt provenu forblive i politiet og dermed styrke andre prioriterede og måske nødlidende områder.

Her var der altså lidt godt nyt. Nu skulle vi ikke bare spare og aflevere pengene, nu kunne vi måske spare et sted, og bruge et andet sted. I bund og grund meget sympatisk, men ikke mindre problematisk. Det er nemlig aldrig let at tage noget fra nogen – og dette gælder uanset, at pengene kommer andre til gode.

De fire første områder der blev sat under lup var Monitering og Analyse, Færdselsområdet, Hundeområdet og KTC-området.

Analysearbejdet gik i gang hos Rigspolitiet. Der blev etableret styregruppe og følgegruppe – så man kunne følge med i udviklingen.

Belært af erfaringerne med effektiviseringsprocessen etablerede vi i Politiforbundet yderligere en "Baggrundsgruppe", som skulle sparre med primært forbundsformanden – det vil sige mig – som sad med i styregruppen. Baggrundsgruppen bestod af Hovedbestyrelsesmedlemmer, som leverede en lang række relevante og værdifulde input til processen.

Da analysearbejdet var afsluttet, skulle der sættes retning. De organisationsenheder, som skulle reduceres og/eller udsættes for strukturændringer blev udpeget.

Baggrundsgruppen blev nu trukket tættere ind til formandsskabet for at finde veje i processen. "Rigtige brugere" blev involveret i vurderingerne af analyserapporterne og deres indhold og anbefalinger. På MC- og på Hundeområdet blev der afholdt møder i Politiforbundet med eksterne MC-folk og hundeførere, ligesom der var tæt kontakt til de øvrige berørte kolleger på de to andre berørte områder.

For så vidt angår KTC, Hundene- og Færdselsområdet blev der fundet enkelte problemfelter, og forbundets anmodninger om yderligere overvejelser og undersøgelser blev fulgt.

Alt i alt har der her været tale om en vanskelig proces – med meget store konsekvenser for en række kolleger og med betydelige organisatoriske forandringer til følge.

Politianalyserne buldrer fortsat videre - nu med blandt andet analyse af området for Økonomisk Kriminalitet.

Om Fup eller Fakta

I hele kongresperioden har Politiforbundet haft et stort fokus på politiets ressourcer – og lad mig bare her gentage, hvad vi har sagt gang på gang.

Vi har IKKE det rette antal politifolk i forhold til de opgaver og de udfordringer, som man i et retssamfund helt berettiget har en forventning om, at politiet løser. Og det er altså uanset om forventningerne formuleres af de politikere, som skal give os pengene til at drive politiet for, eller forventningerne kommer til udtryk hos den befolkning, som har KRAV PÅ, at politiet kommer, når der er et behov.

Ja, rent faktisk falder antallet af politifolk. Derimod stiger antallet af jurister og konsulenter og medarbejdere med andre uddannelser i politiet. Det betyder, at der kommer stadigt flere, som fortæller stadigt færre, hvordan politiarbejdet skal udføres – og som ikke mindst med regneark, regler og systemer forsøger at afrapportere politiarbejdet.

Det er et faktum,

- *At kompleksiteten stiger mærkbart i de opgaver, som politiet forventes at løse,*
- *At den tungere del af opgaveløsningen og efterforskningsopgaverne – ikke mindst på IT-området, den organiserede kriminalitet, særligt den grænseoverskridende del, samt et stigende antal indsatser, som kræver store styrkers tilstedeværelse, tager mere og mere af politiets tid.*

Alt i alt forhold som dagligt slider på de politiuddannede personalegrupper, som i øvrigt samtidigt bliver ældre og ældre, i bekymrende grad.

Det hænger ganske enkelt ikke sammen med et ønske om et effektivt politi, at de, som skal løse opgaven bliver færre og færre og ældre og ældre, at de arbejder under forhold, som slider på helbredet på grund af dårligt arbejdsmiljø på politistationerne – og dette gælder i lige så høj grad vores kolleger i den administrative sektor, som jo bakker op om kerneopgaven og i det hele taget er fuldstændigt uundværlige i det daglige arbejde.

Hvis ikke skeen snart bliver taget i den anden hånd, bliver det svært at fastholde den gode indsats og det store engagement hos alle ansatte i politiet – et engagement, som har gjort politiet til en helt særlig arbejdsplads gennem mange år.

Vi er ved at sætte det over styr. Resultater og statistikker er ikke en kur mod mismod, eller det som er værre – nemlig den laden stå til eller ønsket om at give slip – eller med andre ord være ligeglad – være her 8 timer og så hjem – som vi i Politiforbundet fornemmer, at der tales højere og højere om i politiet.

Bliver dette en kendsgerning, har politiet lidt uoprettelig skade.

På vores møder gav Rigspolitichefen imidlertid udtryk for, at han ikke mente, at det stod helt så slemt til. På ingen måde. "Det er jo ikke det, jeg hører, når jeg bevæger mig rundt i landet", sagde han.

Vi fastholdt dog løbende vores forsøg på at overbevise ham om de faktiske forhold, og vores tiltagende bekymring for udviklingen, og en dag tog Rigspolitichefen os på ordet. Så lad os undersøge, hvem der har ret.

Det var den dag, at "Fup eller Fakta-ideen" blev født – og den fik hurtigt ben at gå på. Gode kræfter fra Rigspolitiet og forbundet begav sig ud på en spørgeturne i udvalgte kredse under devisen: "Hvordan går det her hos jer?"

Resultatet var ikke til at tage fejl af – VI HAVDE RET og Politiforbundets legitimitet fejler ikke noget overhovedet.

Det store og det afgørende spørgsmål er så nu, hvad kom der ud af den rapport? For lidt til dato – ALT for lidt – hvis I spørger mig.

Men vi holder fast i resultatet, og vi er i hvert fald blevet endnu mere opmærksomme på det misforhold, der hersker mellem opgaver og antal politifolk i Danmark. Politiet kan ikke levere den forventede vare, som det er nu. Vi svigter befolkningen.

Det er og bliver en af vores helt store udfordringer at få sat skub i en diskussion, om det også skal være et vilkår i fremtiden. På den anden side af den aktuelle lavkonjunktur – vil Fup eller Fakta-arbejdet måske kunne vise sig nyttigt.

Om lederreformen

Fup eller Fakta viste blandt andet en helt gennemgående opfattelse af, at der er for mange ledere i politiet - så om ikke andet så bekræftes de initiativer, som allerede på tidspunktet for udarbejdelsen af Fup eller Fakta var sat i gang om en lederreform. En lederreform - som et led i den modernisering, der finder sted af politistyrken i disse år, virker oplagt - ikke mindst, hvis man ser på, hvordan man ledelsesmæssigt indretter sig andre steder.

MEN - jeg tror nu nok, at man skal være en smule varsom med at lave direkte sammenligninger mellem andre institutioner og politiet. Vi har særlige opgaver, der forventes løst af os. Opgaver, som med få minutters varsel kræver, at vi kan sætte ind, når det handler om liv eller død med mandskab og med den fornødne ledelseskraft, således at vi til enhver tid kan løse selv meget alvorlige ulykker og katastrofer. Blandt andet derfor må man ikke bare sammenligne os med andre mere fredsommelige institutioner ledelsesmæssigt.

Når det så er sagt, så er det helt fornuftigt at gå ind i arbejdet - ikke kun fordi der er et ledelsesmæssigt overskud, der bør omsættes til en mere effektiv organisation samlet set - men også fordi vi som forbund vel forventes at varetage vores medlemmers interesser i den sag.

Og så er vi fremme ved noget helt afgørende – fordi lige meget hvor fornuftigt ting ser ud, så er der altid problemer med at udmønte selv gode initiativer, når det går ud over andre – når nogen mister noget, som de med rette kan forvente at beholde og måske udbygge, som for eksempel deres karriere, deres løn og pension.

Og det er altså ting, som der pilles ved, når man skal reducere en ledergruppe.

Det store spørgsmål er så, HVORDAN gør vi det så? Svaret på dette spørgsmål er bekymrende i en tid, hvor Rigspolitiets mantra er - det er det sorte, som er bogstaverne, eller med andre ord, hvad siger juraen på området – uden pragmatisme og intentioner om holdbare løsninger. Og med en "holden kortene tæt til kroppen" i en grad, som vi sjældent har oplevet tidligere. Det kan altså godt give anledning til en del bekymring hos os i Politiforbundet.

Vi forsøger at være på forkant med denne meget alvorlige opgave og har i den forbindelse opbygget en projektorganisation hos os, som forsøger at følge op på de spørgsmål og personalemæssige konsekvenser, som rejser sig i styregruppen og følgegruppen, efterhånden som projektet skrider frem. Vi har kontakt til og har involveret vores advokater, som løbende holder øje med de juridiske problemfelter og forsyner os med nyttig viden.

Og de juridiske problemfelter er mangfoldige og meget komplicerede, men som sagt forsøger vi at være bedst muligt klædt på – dels til de forhandlinger, som nødvendigvis må komme – og ikke mindst for at kunne bistå de involverede kolleger med råd og vejledning på det stærkeste grundlag.

Internationalt samarbejde.

Nordisk Politiforbunds arbejde i kongresperioden er forløbet tilfredsstillende. Der er med afsæt i fælles udfordringer igangsat mange initiativer i det faglige nordiske politisamarbejde. Det nordiske samarbejde er unikt og specielt, og betragtes som sådan i et globalt perspektiv.

Det forhold, at over 50.000 nordiske politifolk, hvis kultur og sprog på trods af landegrænser er så sammenfaldende, og at vi til stadighed kan tale med én stemme i blandt andet Europa er noget, der bemærkes og giver indflydelse langt ud over, hvad Norge, Sverige, Finland, Island og Danmark som enkelt land eller organisation kunne forvente.

Særligt kan det nævnes, at NPF til EuroCop's (European Confederation of Police) kongres i 2011 indstillede Anna Nellberg, Polisförbundet i Sverige, til valg som ny præsident efter Heinz Keifer. Anna blev valgt som ny præsident for EuroCop, hvilket er særdeles tilfredsstillende.

Arbejdet i EuroCop, forløber meget tilfredsstillende, og som nævnt blev Anna Nellberg valgt til præsident i 2011. Vi har således en direkte og givende indfaldsvinkel til EuroCop. Bemærkelsesværdigt nok valgte den tidligere sekretariatsleder i EuroCop at opgive sin stilling med udgangen af 2011, og det har efterfølgende resulteret i et "vakuum" og givet flere udfordringer for den nye præsident, eftersom stillingen stadigvæk ikke er besat.

Da EuroCop er optaget i EFS (Europæisk Faglig Sammenslutning), og således er direkte forhandlingspart i forhold til EU, i blandt andet politifaglige spørgsmål, er det utroligt vigtigt, at der "holdes sammen" på EuroCop. Organisationen består lige nu af 35 forskellige politiforbund fra 27 forskellige lande, og repræsenterer over 500.000 politifolk.

Politiforbundet håber, at det vil lykkes at styrke EuroCop yderligere, blandt andet ved at formå det engelske politiforbund – Police Federation England and Wales – at gemmelde sig for at gøre EuroCop endnu stærkere.

EuroCop holdt ekstraordinær kongres i Barcelona den 5. marts 2013, hvor det blev besluttet at opprioritere "lobby-virksomheden" i Bruxelles for at løfte EuroCops synspunkter yderligere i EU.

Om Monument over Danmarks Internationale Indsats

I 2007 blev der i regi af Forsvars- og Justitsministeriet iværksat et arbejde for etablering af monument over Danmarks Internationale Indsats efter 1948. Formålet var, at deltagere i internationale missioner – også fra politiet – kan mindes og hædres.

I den komité, der blev nedsat, var Politiforbundet repræsenteret, og som afslutning på arbejdet blev det nye monument officielt indviet på "Prinsessens Bastion" i Kastellet af Hendes Majestæt Dronningen på den nationale flagdag den 5. september 2011.

Vi kan kun anbefale, at kolleger aflægger monumentet et besøg for at ære den danske, internationale indsats, og reflektere over teksten: "En tid, et sted, et menneske".

Domstolenes Tjenestemandsförening (DTF)

Jeg vil slutte min beretning af med Domstolenes Tjenestemandsförening. DTF udgør en særlig gruppe af forbundets medlemmer, der ligesom resten af medlemmerne har mødt særlige udfordringer i den seneste kongresperiode. De har – som mange andre – oplevet at få reduceret bevillingerne. En udfordring, som jo ikke umiddelbart gør det lettere at trimme en gammel hæderkronet institution til en mere moderne af slagsen.

DTF har således været udfordret af embeder, der ikke havde penge til lønforhandlinger, og af embeder, der ligefrem har været ude i afskedigelsesrunder.

Medlemmerne i DTF har altså både skulle forholde sig til at miste gode kolleger og samtidig skulle udføre det arbejde, som de før havde været flere om.

Politiforbundet har haft og vil fortsat have fokus på de særlige udfordringer, som er forbundet med at sikre disse medlemmer rimelige arbejdsforhold- og vilkår.

Om det nordiske samarbejde

Også for det nordiske samarbejde på domstolsområdet har den seneste periode været præget af spørgsmål om arbejdstid, nedskæringer, outsourcing, arbejdsmiljø, lønftaler og en ny retssekretær-uddannelse.

Domstolenes Tjenemandsforening stod for et fælles arrangement i København. Mødet havde et yderst positivt forløb med indlæg om overenskomstforhandlinger og drøftelser om blandt andet uddannelse og praktik mellem domstolene i de forskellige lande.

Europäische Union der Rechtspfleger (EUR)

DTF's globale samarbejde foregår i regi af Europäische Union der Rechtspfleger og de dertil tilsluttede lande på en årlig generalforsamling, som senest fandt sted i Linz i Østrig.

Danmark står i 2014 for tur til at være vært for generalforsamlingen.

Fokusområderne.

På Kongressen i 2009 vedtog vi et nyt koncept for hovedbestyrelsens arbejde i den kommende kongresperiode. Der blev altså gjort op med den gamle og traditionelle arbejdsform med et handlingsprogram for de væsentligste og erkendte arbejdsopgaver.

I stedet blev der fremlagt 15 bud på områder, som skulle have særlig opmærksomhed i den kommende kongresperiode. Disse 15 områder blev vedtaget og blev til 15 fokusområder.

Et vigtigt mål med den nye arbejdsform var at opnå en højere grad af medlemsindflydelse på de udvalgte fokusområder, og dermed medinddrage en større del af medlemskredsen i arbejdet for at sikre medlemmernes "stemme" i processen. Arbejdet blev gennemført som projektarbejde, og Hovedbestyrelsen indledte arbejdet med at være på et 2-dages kursus i at arbejde projektorienteret. På kurset blev der givet de grundlæggende principper for det at arbejde projektorienteret med et større emne.

Arbejdet med de 15 fokusområder er nu afsluttet, og resultaterne kan læses i de 15 rapporter, som er udsendt elektronisk til jer i foreningerne. Alle rapporter er gennemgået og godkendt i Hovedbestyrelsen løbende. I jeres mapper sidder der et kort konklusionsark fra de enkelte områder, der er ment som et ekstrakt - af dels deltagerne i arbejdet, anbefalinger og konklusioner samt resultatet af arbejdet.

Rigtigt meget godt arbejde er gennemført på de enkelte fokusområder. På nogle af områderne må vi erkende, at tiden løb fra os undervejs. Det har været en del af læringen, ligesom vi nu ved, at 15 fokusområder ganske enkelt er for mange.

Færre fokusområder og større målrettethed skal være fremtiden.

Vi afslutter nu processen på denne kongres, og vi tager erfaringerne med os og tilretter arbejdet med nye fokusområder efter disse.

I den forbindelse vil anbefalingerne fra fokusområderne Plan 2020, Politiforbundet lokalstruktur, Lederne – og de ændrede vilkår samt Union Governance blive inddraget under punktet fremtidig virksomhed – sidstnævnte i workshoppen vedrørende 24-7-365. Anbefa-

lingerne fra de 3 andre fokusområder inddrages i behandlingen af bemyndigelsesforslagene.”

Dirigenterne (Kurt Bønnelykke Nielsen) åbnede herefter op for kongressens drøftelser om beretningen, som omhandler åbningstalen, den mundtlige beretning om forbundets virksomhed og de 15 fokusområder.

Hovedbestyrelsesmedlem Annette Nielsen, Københavns Politiforening, ønskede ordet i forbindelse med forbundsformandens bemærkninger om manglende ressourcer i politiet, som var udmærket beskrevet i såvel åbningstalen som i den mundtlige beretning. I kølvandet af ophævelse af det faste normativ, så presses kredsene mere og mere, og for Københavns politis vedkommende skal der skæres 200 m/k yderligere. Det er ikke de 70 m/k, som følge af ressourceallokeringsmodellen, som hun ville ”pive allermost over”, idet disse jo kommer andre politikredse til gode. Men der er de 130 m/k, som efter hendes opfattelse ”forsvinder op i den blå luft”. Dette vil ganske givet medføre en dårligere betjening over for borgerne, og medføre et ringere arbejdsmiljø for kollegerne i København. Tilpasningen vil ligeledes betyde rigtig meget for kontorpersonalet og de administrative medarbejdere, som ligeledes er pressede, samtidig med at der i København er varslet en fyrningsrunde, hvori der skal afskediges op til 25 administrative medarbejdere. Efter hendes opfattelse var der i forvejen ikke for mange administrative medarbejdere, og ikke fordi der mangler opgaver til dem. Men det er simpelthen fordi, at kredsen ikke mere har råd til at have disse medarbejdere. Dette bevirker, at der skal sættes politifolk til at varetage de administrative opgaver, som tidligere blev varetaget af de afskedigede medarbejdere. Dette var naturligvis ulykkeligt for de administrative medarbejdere, der skal afskediges, og det var ikke ressourcebesparende, idet politifolk så i stedet skulle udføre administrativt arbejde, hvilket efter hendes opfattelse var ”tude åndsvagt”.

Johan Kofod, Københavns Politiforening, ønskede ordet i forbindelse med aftaleforhandlingerne OK 11. Indledningsvis ønskede han dog at takke tidligere hovedbestyrelsesmedlem, Børge Nielsen, for dels at sørge for invitationen til denne kongres og dels at give deltagerne muligheden for at besøge den smukke by, Aalborg. Han var godt klar over, at både Rigspolitechefens og Justitsministerens indlæg ikke indgik i beretningen, men han ønskede dog alligevel at præcisere nogle enkelte ting, hvor kritikken i indlæggene formentlig rettede sig mod enkelte tillidsrepræsentanters udmeldinger i København. Han understregede i den forbindelse, at ingen tillidsfolk i København havde talt om ”fusk og fiflerier”, hvilket var blevet insinueret. Samtidig bekræftede han, at der i mange tilfælde kunne være stor forskel i arbejdsgivers og arbejdstagers virkelighedsopfattelse. I forhold til aftaleforhandlingerne i 2011 huskede han tilbage til kongressen i 2009 i København, hvor det fra flere sider blev slået fast, at ”vores pligtige afgangsalder på 63 år er ikke til salg”. Efterfølgende var der sket nogle ændringer i samfundet, ligesom der var et politisk krav om, at vi alle skal forblive noget længere på arbejdsmarkedet, fordi vi alle bliver meget ældre. I foråret 2011 var der indkaldt til et ekstraordinært hovedbestyrelsesmøde, idet der om natten var opnået et aftaleresultat i forbindelse med OK 11. Forud for dette blev det på den daværende Personalestyrelses hjemmeside konstateret, at ”nu var det lykkedes at ophæve den tvungne pensionsalder for politiet” fra d. 1. januar 2012. Det, som Hovedbestyrelsen tidligere var blevet præsenteret for, var en dato, der lå lidt længere ude i horisonten – nemlig i 2019. Ved selve hovedbestyrelsesmødet blev vi præsenteret for denne aftale,

som blandt andet indebar, at politiets pligtige afgangsalder skulle afskaffes. Vi var enkelte hovedbestyrelsesmedlemmer, som var meget skeptiske over for aftaleresultatet, idet den lavere, pligtige afgangsalder efter deres opfattelse var "hjerteblod" og at forbundet skulle "kæmpe til den sidste blodsdråbe" for at bevare denne. Desværre var der ikke flertal i Hovedbestyrelsen for dette, og ved den efterfølgende, ekstraordinære kongres blev forslaget til aftaleresultat også vedtaget. Efter hans opfattelse havde denne beslutning medført, at politiet i dag "sad i suppedasen" med de økonomiske problemer, fyringer m.v., der nu foretages, hvilket var en konsekvens af denne beslutning. Afslutningsvis opfordrede han til, at såvel den nye forbundsformand, det nye forhandlingsudvalg og den nye Hovedbestyrelse ville arbejde for et godt sammenhold fremadrettet, for derved at kunne optræde som en reel og troværdig samarbejdspartner og kæmpe for det, som er værd at kæmpe for.

Forbundsformand Peter Ibsen besvarede indlæggene, idet han dog indledte et helt andet sted. Onde tunger havde påstået, at han under beretningen skulle have sagt, at "vi havde mandskab" i politiet. Dette er alene noget, som man har i handelsflåden og i Forsvaret. I politiet har vi "personale", og hvis han havde udtrykt sig anderledes i beretningen, så var der tale om en misforståelse. Til Johan oplyste han, at hans beskrivelse af forløbet i og for sig var rigtigt, men at hans vurdering af forudsætningerne var noget anderledes end i virkeligheden. Han hæftede sig ved, at det mandat, som lå til forhandling fra forbundets Hovedbestyrelse, det var faktisk det, som aftaleresultatet indeholdt. Vi var godt klar over i 2011, at Forsvaret, Kriminalforsorgen og Politiet, som havde lavere, pligtige afgangsalder, var dem, der skulle holde for. Det er rigtigt, at det kan hævdes, at vi "skulle have kæmpet til sidste blodsdråbe", men dette havde medført et lovindgreb, og dette havde været fuldstændig uden for kontrol, hvad det var for et resultat, der blev vedtaget. Det resultat, som vi endte med, var det, som vi var "sendt i byen med" – at alle, der på daværende tidspunkt var ansatte i politiet, ville kunne gå på pension som 63-årige med fuld pension. Så er der nogle, der kommer efter os, som vil få nogle andre pensionsvilkår. Det var den løsning, som også en kongres besluttede, og den løsning, som en urafstemning efterfølgende sanktionerede. Når hele processen skal evalueres skal dette ske i det lys, at det var det bedst opnåelige, som ikke blev modtaget med begejstring, men dog anerkendt som et hæderligt resultat. For hvad havde alternativet været? Han redegjorde afslutningsvis for de interne drøftelser og vanskelige forhandlinger i øvrigt inden for de øvrige områder om de lavere, pligtige afgangsalder.

Hovedbestyrelsesmedlem Jørgen Olsen ønskede ordet mere generelt om "aftaleforhandlinger". I forhold til fokusområdet "attraktiv løn" orienterede han om forløbet af det arbejde, der var igangsat, herunder om den "bod", som var etableret ved seneste midtvejskonference om "attraktiv løn". Ved boden havde der været mange interessante samtaler, men desværre kom der ikke mange nye ideer til, hvilke krav vi fremadrettet skal stille. I forhold til de såkaldte "aftaleforhandlinger" fandt han det beskæmmende, at da tidspunktet var kommet til "udveksling af krav", så fremkom Moderniseringsstyrelsen ikke med alle deres krav på en gang, men de kom fortløbende efter nogle dage, hvilket han fandt u hensigtsmæssigt, idet der jo var fastsat en dato herfor. Dette var muligvis fordi Moderniseringsstyrelsen var flove over at aflevere kravene, som var så ublu over for os, som de kunne blive. Efterfølgende trak de under forhandlingerne dog nogle af de ublu krav tilbage, men dette medfører ganske givet, at disse ublu krav kommer tilbage med dobbeltkraft næste gang, der er aftaleforhandlinger, idet dette er en del af deres strategi, hvilket ligeledes bekræftes af Københavns Universitets hjemmeside om "aftaleforhandlinger". I forhold til forbundets

forberedelse af aftaleforhandlinger, der igangsættes 1 år før forhandlingerne, så er vi bagud. I den forbindelse erindrede han om de fremtidige udfordringer, ligesom han ikke fandt, at forbundet nødvendigvis skulle udvise ydmyghed i forhold til fremtidige forhandlinger.

Forbundsformand Peter Ibsen bekræftede Jørgen Olsens udlægning og erklærede sig enig i den alvorlige situation, som eksempelvis skolelærerne netop havde oplevet i forbindelse med OK 13. Han var sikker på, at de elementer, som lærerne var blevet udsat for i løbet af foråret 2013, det var nogle af de elementer, som andre, offentligt ansatte vil opleve i 2015. Når Jørgen nævnte kravene, så havde han fuldstændig ret, eksempelvis i forbindelse med deres arbejdstidskrav til politiet, hvor der var rejst krav om beskæring af 17 – 06-betalingen, stramninger i førtidspensionsreglerne for tjenestemænd, m.v. Dem valgte Moderniseringsstyrelsen at frafalde undervejs, idet de havde vanskeligheder inden for undervisningsområdet. Efter at Moderniseringsstyrelsen så har lavet "normaliseringer" inden for undervisningsområdet, så vil der være en nærliggende risiko for, at de øvrige grupper i forbindelse med OK 15 skal "udsættes" for lignende "normaliseringer". Han orienterede herefter kort om forløbet af lærerkonflikten fra foråret og forhandlingerne herom i regi af CO-10. Derfor opfordrede han til, at forbundet forbereder sig godt og grundigt til OK 15.

Peter Nielsen, Nordsjællands Politiforening, ønskede ordet i forbindelse med forbundsformandens bemærkninger de økonomiske forhold i forbundshuset i forbindelse med de senere års lavkonjunktur og den globale finanskrisen. I den forbindelse undrede han sig over, at forbundet havde mistet mange penge siden 2006 – 2007 uden at man har grebet ind overfor dette tidligere, og stillede spørgsmål ved, om ikke formandskabet og forhandlingsudvalget burde have grebet ind med besparelser tidligere. På et senere tidspunkt under kongressen skal der drøftes et forslag til kontingentstigninger, og i den anledning fandt han, at formandskabet burde have grebet ind tidligere.

Forbundsformand Peter Ibsen besvarede Peters indlæg, idet han tilsluttede sig, at Peter havde en pointe med hensyn til, at der burde været grebet ind tidligere. Han ønskede ikke at undskylde dette, men at forklare, at der var tale om en kombination af flere forskellige ting, herunder blandt andet hele fusionen med og sammenlægningen af sekretariater fra Kriminalpolitiforeningen, Domstolenes Tjenestemandforening m.v., der alene havde udvidet antallet af medarbejdere i forbundet uden at indtægtssiden har kunnet følge med. Dette kan alene tilskrives Hovedbestyrelsen, der har ansvaret efter vedtægterne. Men vi har haft en økonomi, der har gjort, at vi har haft et betydeligt afkast på vores værdipapirer i Særlig Fond og andre steder. Disse afkast har forbundet levet af. Da så den økonomiske krise kom, og der ikke blev betalt udbytte af bankaktier og udbytte på andre aktier, så illustrerer det, hvor galt det kom til at se ud. Det var der, hvor det for alvor gik op for os, at vi havde et problem, der var større end vi måske umiddelbart troede. Forbundsformanden ville således ikke bryste sig af, at der i større grad var udvist rettidig omhu, og erkendte, at der burde være grebet ind tidligere. Men det har altså været en situation, hvor vi som Hovedbestyrelse har været opmærksom på, at der var udfordringer, men at når nu tingene rettede sig, så ville vi også komme i en situation, hvor vi igen ville få nogle øgede indtægter fra vores værdipapirer. Det, som så er iværksat, er, at der er iværksat mange besparelser med henblik på en genopretning af økonomien. Der er således et gran af sandhed i det, som Peter siger, men det har ikke været helt enkelt efter at finanskrisen slog rigtig igennem for nogen år siden.

Heidi Knudsen, Nordjyllands Politiforening, ønskede ordet i forhold til, at hun sad i det administrative udvalg under Politiforbundet, hvor der sidder 4 administrative medlemmer, som hver repræsenterer 3 politikredse. Alle her er godt klar over, at der ikke bliver ansat flere administrative tjenestemænd i politiet, men der er fortsat ca. 500 administrative tjenestemænd tilbage i gruppen hele landet. Mange af os har som politifolk være ansat i mange år og været igennem politikredssammenlægninger, reformer, analyser, forandringer og omstruktureringer. Faktisk vil jeg vove den påstand, at gruppen har været igennem mindst ligeså meget, som alle polititjenestemændene, som forbundsformanden rosede har omtalt og siger tak til i det sidste nummer af Dansk Politi. Det, der er forskellen mellem polititjenestemænd og administrative tjenestemænd er, at de administrative får en væsentlig lavere løn og har væsentlig ringere pensionsvilkår. Lønforskellen kan man leve med, da uddannelserne og risiciene er forskellige. Men i nogle tilfælde er det bestemt ikke fair, blandt andet i forhold til pensionsvilkårene, som absolut ikke er tilfredsstillende. Efter hendes opfattelse var den værste forskel dog tryghed i tjenestemandsansættelsen, som tilsyneladende var væsentlig ringere end politifolkenes. I 2011 var mange af landets politikredse igennem en meget hård afskedigelsesrunde, og faktisk blev 17 administrative tjenestemænd fyret. Det var aldrig sket før og det var ganske forfærdeligt. Og desværre er det ikke slut endnu, idet eksempelvis Københavns ledelse har meddelt, at de skal igennem en afskedigelsesrunde blandt de administrative medarbejdere. Der, hvor der ikke er forskel mellem administrative og polititjenestemænd, det er medlemskab af samme forbund og samme kontingentindbetaling. Siden reformen har der været en stigende interesse for "andre eksistenser" rundt i kredsene. Der bliver ansat civile køreprøvesagkyndige, informationsmedarbejdere, regnskabsfolk, analytikere og mange andre spændende titler. De har alle sammen fine og lange uddannelser. Alt sammen vældig spændende for politikredsene og for Politiforbundet, for det betyder jo helt klart flere medlemmer. Hun opfordrede derfor til, at forbundet huskede på, at de administrative medarbejdere også er "en slags medlemmer". Det er mindst ligeså vigtigt at passe på os og værne om os, mens vi stadigvæk er her, som det er at sikre sig forhandlingsretten over de nye medlemmer. Det er vigtigt, at Politiforbundet også har fokus på efteruddannelse af vores gruppe, for ellers vil vi blive udskiftet en efter en, hvilket hun var glad for, at forbundsformanden havde nævnt i sin beretning. Hun appellerede herefter til Hovedbestyrelsen, og specifikt til den nye forbundsformand om, at hjælpe de administrative tjenestemænd med at skabe trygge arbejdsvilkår og gode lønforhold, så vi kan få en værdig tid, mens vi fortsat er her.

Forhandlingsudvalgsmedlem Jørgen Jensen ønskede ordet, idet han takkede Heidi for hendes indlæg, hvori hun adresserede en række arbejdsvilkår, herunder også løn, ansættelse, uddannelse, tryghed i ansættelsen m.v., som naturligvis er meget vigtige emner. Generelt er det Hovedbestyrelsens opgave at sikre, at dette er på plads for såvel polititjenestemænd som administrative tjenestemænd, som er medlemmer af forbundet. Han henviste herefter til såvel den mundtlige beretning som åbningstalen, hvori det blev understreget, at når arbejdsgiveren har en lyst til at afskedige administrative medarbejdere i politiet, så skal det selvfølgelig ske på en ordentlig måde og efter de regler, der er gældende. Der har vi desværre konstateret, at uanset Rigspolitiet har ansat nok så mange akademiske medarbejdere med andre kompetencer, så har forløbet være amatøragtigt, hvilket blandt andet har givet anledning til, at forbundet har fremsendt en klage til Ombudsmanden. Inddragelsen af forbundets administrative medarbejdere i forbundets arbejde og i arbejdet med at sikre tjenestemandsansættelsen og skabe rimelige arbejdsvilkår for gruppen gør, at forbundet konstant skal have fokus på området. Efter hans opfattelse har

vi fokus herpå, blandt andet i forbundets administrative udvalg og i Hovedbestyrelsen. Det er korrekt, at der er en stigende interesse for, også i vores forbund, at varetage nye medlemsgruppers forhandlingsret. Dette hang naturligvis sammen med, at der blev flyttet opgaver ud til andre grupper, hvorfor forbundet finder det naturligt, at det er forbundet, der har forhandlingsretten og dermed også organiseringen for disse områder. Dette var efter hans opfattelse ikke en hæmsko for, at forbundet tager sig ordentligt af de medlemmer, som vi allerede har. Dette fokus skulle naturligvis ikke ændre sig, selvom vi nu var i stand til at tilbyde medlemskab til nye grupper. I forhold til de vilkår, der gælder for de ca. 500 administrativt ansatte i såvel politiet som de ca. 220 ansatte hos domstolene, så ønskede han at slå fast, at forbundet fortsat arbejder meget for at sikre disse rimelige arbejdsvilkår, og det er en kamp, som forbundet også vil tage efter denne kongres.

Hovedbestyrelsesmedlem Annette Nielsen, Københavns Politiforening, ønskede ordet i forbindelse med POLVAGT. Hun anerkendte, at der efterhånden måske ikke var så store problemer med POLVAGT ude i landet, men dette var absolut ikke tilfældet i København. Samspelet mellem de manglende ressourcer, som hun tidligere havde omtalt, og centraliseringen af, at det alene er et tjenestested, hvorfra man tilrettelægger tjenesten, fungerede ikke i København. Dette medvirkede til at gøre livet surt for samtlige kolleger i skiftetjeneste, hvilket gjorde det umuligt at skabe sammenhæng mellem privatliv og arbejdsliv. Med dette koncept havde man skabt en konsulentøvelse, der havde bevirket, at den enkelte kollega brugte uforholdsmæssigt meget tid til at sætte sig selv ud i POLVAGT. Dette havde bevirket, at en række ledere brugte oceaner af tid efterfølgende på at rette op på problemerne og prøve at hjælpe kollegerne til et bare nogenlunde tåleligt vagtskema. Opgaverne, der før blev klaret effektivt og flot af det administrative personale, overlades nu til politifolk og ledere, som ikke har fokus på opgaven, og derfor ikke er ligeså gode til det. De administrative medarbejdere, der tidligere gjorde dette og var tæt på kollegerne, gjorde et rigtig godt stykke arbejde og fik tingene til at fungere. Man har smadret arbejdsmiljøet, og Københavns Politiforening har derfor været uden for samarbejdet om POLVAGT i nogle måneder, hvor bolden har ligget på ledelsens banehalvdel, og hvorfra det afventes, at bolden spilles videre. Dette var der ikke kommet meget ud af ud over nogle enkelte tiltag om undervisning og andet. Men hver gang, der ses ressourcemangel, så bryder systemet sammen igen. Nu gjorde man sidste forsøg i København på at få POLVAGT til at virke ved at ændre organiseringen, så man igen flytter tjenesteplanlægningen ud til dem, der skal tjenesteplanlægges. Målet var naturligvis at skabe en dialog med kollegerne og få genskabt et tåleligt arbejdsmiljø. I tilfælde af, at dette ikke lykkedes ønskede København assistance fra Politiforbundet til at få løst problemet.

Johan Kofod, Københavns Politiforening, ønskede ligeledes ordet i forbindelse med POLVAGT, idet han henviste til sine tidligere bemærkninger om sammenhold i forbundet. Når der sker nogle skelsættende ting i politiet var det af afgørende betydning, at man står sammen og særligt i Hovedbestyrelsen. Hans påstand var, at hvis der havde været enighed i Hovedbestyrelsen med kritikken af POLVAGT, så var det ikke kommet så langt ud, som det var i dag. Samtidig opfordrede han til, at de administrative medarbejdere, der er tæt på kollegerne og gode til at tjenesteplanlægge, tilbage, da POLVAGT ikke dur.

Mogens Steen Rasmussen, Københavns Politiforening, ønskede ordet i forbindelse med arbejdstidsaftalen, hvor han umiddelbart roste forhandlingsudvalgets ageren i forhandlingerne herom, idet han var bekendt med arbejdsgiverens vide krav til ændringer også set i

forhold til POLVAGT. Han fandt dog, at der på et punkt i aftalen var nogle uhensigtsmæssigheder, og det er, at når man i den låste periode bytter en weekendvagt, så bliver man ikke godskrevet for at have haft en weekendvagt, hvilket er utilfredsstillende set i forhold til 26 weekendfrivagter på et år. Han håbede således på, at forbundet på ny kunne optage forhandlinger med Rigspolitiet for at få rettet op på denne problematik.

Poul Jensen Moubøe, Sydøstjyllands Politiforening, ønskede ordet i forhold til POLVAGT, idet han repræsenterede kollegerne fra Sydøstjyllands politi og uden for København. Han fandt det glædeligt, at København nu havde fundet ud af POLVAGT, men han ærgrede sig over, at det først er når systemet kom til København, at man konstaterede manglerne ved POLVAGT. Fra såvel Sydøstjylland som resten af Jylland, Fyn og dele af Sjælland, var der i lang tid blevet gjort opmærksom på problemerne i POLVAGT, uden at der var ændret noget i den forbindelse. Det ærgrede ham således, at København ikke havde lyttet til den kritik tidligere. Han var enig i, at tjenesteplanlægningen skulle ske så tæt på kollegerne, som muligt, hvilket gav bedre løsninger, ligesom han fandt det problematisk, at det var kollegerne, der tilpassede sig POLVAGT og ikke omvendt. Han fandt således, at der fortsat var behov for justeringer i POLVAGT, og dette ikke alene i København.

Hovedbestyrelsesmedlem Jens-Jørgen Møller Nielsen, Nordjyllands Politiforening, ønskede ligeledes ordet i forhold til POLVAGT, idet han fuldt ud tilsluttede sig Poul Jensen Moubøes bemærkninger. Samtidig var han helt enig med Johan Kofod i forhold til sammenhold i forbundet, men han undrede sig dog over, at da de jyske kredse tidligere udtrykte kritik af POLVAGT, der var der ingen sammenhold fra København. Det samme gjorde sig efter hans opfattelse ligeledes gældende i forhold til POLSAG, hvor Bornholm som forsøgskreds ikke fik opbakning i forhold til kritikken lokalt af POLSAG. Der var det ligeledes ingen sammenhold. Han opfordrede derfor til, at alle lytter til uhensigtsmæssighederne og står sammen – men gør dette i tide.

Johan Kofod, Københavns Politiforening, ønskede ordet for en kort bemærkning til Jens-Jørgen Møller Nielsen, som han var helt enig med. Men i forhold til POLVAGT havde Rigspolitiet valgt at starte i nogle mindre kredse, og tilbagemeldingerne i Hovedbestyrelsen var ikke entydige, idet man lavede skyggelister og fik systemet til at fungere. Han erindrede således ikke, at der var blevet råbt særlig højt i Hovedbestyrelsen. Men i øvrigt var han helt enig i, at der var brug for sammenhold i forbundet.

Forhandlingsudvalgsmedlem Jørgen Jensen ønskede at besvare nogle af de spørgsmål, der var fremkommet. Helt overordnet ønskede han dog vedrørende POLVAGT at slå fast, at dansk politi har fået et elektronisk tjenesteplanlægningssystem, som fra starten af havde problemer. Udrulning og ansvar for POLVAGT er ledelsens, men Politiforbundet har i det omfang, det har været muligt, forsøgt at påvirke udviklingen af POLVAGT, der ikke fungerede i starten, i en mere hensigtsmæssig retning, blandt andet via den etablerede brugerundersøgelse, ved at stille nogle krav til tekniske forbedringer, ændringer i brugerfladen og i brugervenligheden, ændringer i hastigheden og endelig indgåelse af en ny arbejdstidsaftale. Det er herefter op til ledelsen at levere et IT-system, der fungerer og som er brugervenligt, teknisk i orden, hastigheden på plads, og hvor kollegerne er trygge ved at bruge det. Sådan var det ikke fra starten af og sådan er det fortsat ikke alle steder. Han undrede sig samtidig over, at udrulningen havde fundet sted fra kreds til kreds uden at man havde anvendt erfaringerne i takt med udrulningen, og nu afsluttedes udrulningen så

i København uden at man havde rettet "børnesygdommene". Til Johan Kofod oplyste han, at POLVAGT af forskellige grunde faktisk fungerer i nogle kredse. Disse forudsætninger og anvendelsen af et tilstrækkeligt antal personaleressourcer til, at systemet fungerer, og til at supportere POLVAGT, bør ligeledes etableres i København. Han stillede sig således til rådighed for København i forhold til at finde løsninger på problemerne med POLVAGT. Til Morgen Steen Rasmussen oplyste han i forhold til spørgsmålet om at bytte weekendvagt i den låste, 4-ugers periode, at svaret blev meget teknisk, men at der i aftalen med Rigspolitiet var nogle gensidige forventninger om blandt andet kompensationer, hvilket vanskeliggjorde spørgsmålet om at få godskrevet en weekendvagt. Afslutningsvis bemærkede han, at der fortsat kvartalsvis ville komme nye ændringer i POLVAGT, hvilket også fra ledelsen er en erkendelse af, at der fortsat er plads til forbedringer.

Johan Kofod, Københavns Politiforening, ønskede kort at takke Jørgen Jensen for svarene vedrørende POLVAGT, og fandt i den anledning, at man løbende skal stille spørgsmålet, om POLVAGT fortsat er det rigtige system for politiet til at tjenesteplanlægge.

Torben Krog Jensen, Københavns Politiforening, ønskede ordet i forhold til politiets overordnede arbejdsmiljøpolitik, idet han bemærkede, at han ikke var imponeret over denne. Han sad selv i Politiforbundets Arbejdsmiljø og Sikkerhedsudvalg, hvorfra der flere gange var rykket for politiets overordnede arbejdsmiljøpolitik siden den nye arbejdsmiljølovgivning trådte i kraft i 2010. Umiddelbart forud for denne kongres havde Rigspolitiet udsendt politikken med helt overordnede mål og visioner, og den indeholdt ikke noget nyt, hvorfor han ikke håbede, at Politiforbundet havde medansvar herfor. Han savnede i den forbindelse, at Rigspolitiets politik var mere "jordnær" og var mere i føling med kollegerne i forhold til det lokale arbejdsmiljø, hvordan man får arbejds- og privatliv til at hænge sammen og hvordan vi får arbejdsglæden rigtig tilbage i politiet.

Mikael Bergmann Møller, Københavns Politiforening, ønskede ordet i forhold til POLVAGT, idet han kort konstaterede, at der var tale om en helt ny situation. Han var glad for, at alle – også Hovedbestyrelsen – anerkender, at der er tale om et landsdækkende problem, og at POLVAGT ikke er et optimalt system. Samtidig takkede han for, at Jørgen Jensen havde tilbudt sin assistance i København for at finde løsninger, idet der efter hans opfattelse var behov for en central løsning, hvori alle kredses erfaringer og lokale koncepter indgik.

Torben Ryttergaard Nielsen, Københavns Politiforening, ønskede ligeledes ordet i forhold til POLVAGT, idet det undrede ham meget, at Rigspolitiet kunne udrulle et system, der ikke virkede. Han henviste samtidig til, at Jørgen Jensen tidligere til et møde i København og igen d.d., havde tilkendegivet, at der var kredse i Jylland, hvor POLVAGT fungerede. I den anledning kunne han godt tænke sig at få oplyst, hvilke kredse, der var tale om.

Forhandlingsudvalgsmedlem Jørgen Jensen besvarede de indkomne indlæg, idet han slog fast, at POLVAGT i den nuværende form er et landsdækkende koncept, hvorimod det, der placeres i POLVAGT, er et lokalt koncept. Han oplyste således, at de problemer, der typisk var med POLVAGT, skyldtes det lokale koncept, hvilket var den lokale ledelses ansvar. Dette vanskeliggjorde, at Politiforbundet søgte at løse problemet. I forhold til, at der efterlystes kredse, hvori POLVAGT fungerer, så henviste han til sin egen kreds – Vestegnen – hvor systemet faktisk fungerer acceptabelt. Problemstillingerne omhandler

således i høj grad, hvad den lokale ledelse stiller til rådighed af ressourcer lokalt, hvilket ikke kan løses centralt.

Hovedbestyrelsesmedlem Annette Nielsen, Københavns Politiforening, fandt ikke, at der var fremkommet noget nyt i Jørgen Jensens svar, og lokalt havde man med dette udgangspunkt indleveret et projekt til ledelsen, som forhandles i øjeblikket. Ledelsen i København er dog fortsat af den opfattelse, at der alene skal være et centralt tjenestetidskontor i København, hvilket er en barriere for at komme videre. Efter hendes opfattelse bør forbundet således få Rigspolitiet til at indse, at et sådant koncept ikke virker i København.

Erik Kristensen, Midt- og Vestjyllands Politiforening, orienterede som mellemlider om den praktiske anvendelse af POLVAGT lokalt, og erklærede sig enig i, at dette gav mange udfordringer i dagligdagen. Idet han henviste til Jørgen Jensens bemærkninger om, at hvis betingelserne for systemet er til stede, herunder i forhold til personaleressourcerne, så fungerede POLVAGT. Efter startvanskeligheder havde kredsene nu allokere tilstrækkeligt personale til systemet, som passede til patruljeplanen, hvorefter det begyndte at virke. Der mangler dog fortsat nogle elementer i forbindelse med udrulningen af større systemer i kredsene, herunder POLVAGT, HR-portalen, og så videre. Efter hans opfattelse glemmer man at undervise de, der skal arbejde hermed dagligt tæt på kollegerne, i systemerne, hvorved man oplever rigtig mange frustrerede kolleger. I forhold til et centralt tjenestetidskontor oplyste han, at politikredsen havde et sådant, og på trods af større afstande end der findes i København, så fungerer dette efter indgåelse af lokale aftaler i dagligdagen.

Kim Laust Dirksen, Midt- og Vestsjællands Politiforening, ønskede ligeledes ordet i forbindelse med POLVAGT, idet han kunne tilslutte sig Jørgen Jensens bemærkninger herom. I Midt- og Vestsjælland virkede POLVAGT således stort set på alle stationerne, også selv om der er en central tjenesteplanlægningsenhed. På lokalstationerne er der således personale, som er i stand til at administrere POLVAGT og hjælpe kollegerne. I forhold til spørgsmålet om den låste 4-ugers periode, hvori kollegerne ønsker at bytte en weekendvagt, som ikke blev godskrevet i den samlede årspulje, så valgte kollegerne alligevel at gøre dette, og de vil således være meget kedede af, at man låser perioden fuldstændig.

Poul Peter Eugen Jensen, Fyns Politiforening, ønskede kort at orientere om, at POLVAGT kører nogenlunde fornuftigt på Fyn, fordi man der har lavet lokale aftaler, som gør, at der er placeret personale uden for den centrale HR-afdeling, som udelukkende beskæftiger sig med POLVAGT i det operative område. Dette var formentlig den eneste grund til, at POLVAGT kørte nogenlunde fornuftigt på Fyn, hvilket København måske kunne lære af.

Forhandlingsudvalgsmedlem Jørgen Jensen takkede for de mange engagerede indlæg om POLVAGT, som naturligt er noget af det, som betyder allermest for vores kolleger. Han henviste i den forbindelse til Fup og Fakta-rapporten, hvor det ligeledes kan konstateres, at det, der tales allermest om i kredsene, er POLVAGT. Han ønskede således at signalere til kongressen, at vi ikke var færdige med at forbedre POLVAGT, ligesom han fortsat var villig til at indgå centrale aftaler, hvis det var dette, der skulle til for at søge af løse problemerne lokalt. Afslutningsvis tilføjede han, at POLVAGT vil være et tilbagevendende emne ved fremtidige møder.

Erik Kristensen, Midt- og Vestjyllands Politiforening, ønskede ordet i forhold til den kommende lederreform. Som mellemlider ønskede han på vegne af VPK/PK gruppen at udtrykke tilfredshed med lederreformen, men fandt det ikke rimeligt, hvis det, som Rigspolitiet havde i tankerne, var en "leder-reduktion", idet gruppen derved kunne være i tvivl om, hvorvidt de havde gjort det godt nok særligt efter gennemførelse af 2 ledelsesevalueringer med en rimelig høj score lokalt. Han var klar over, at der løbende var behov for, om der var muligt at præstere ledelse på en anden og bedre måde, men han savnede Rigspolitiets svar på nøjagtigt, hvad er det man vil med ledelse? Hvilke opgaver vil man have løst af lederne i fremtiden? Der er meget få konkrete svar, men der er rigtig mange gisninger. Det, der dog vægter allermest, er, hvad byder fremtiden på, for dem, der ikke skal være ledere i den nye struktur. Afslutningsvis takkede han forbundsformanden for hans måde at håndtere sagen på, og tage disse spørgsmål alvorligt og videre til Rigspolitiet, hvilket var et klart tegn på opbakning til gruppen. Samtidig opfordrede han de lokale foreningsformænd til at sikre en rimelig, lokal proces for gruppen herom – ikke mindst i forhold til de kolleger, der ikke skal være ledere i den nye struktur.

Forbundsformand Peter Ibsen besvarede Erik Kristensen, idet han pointerede, at lederreformen vil være en reform, som helt naturligt påkalder sig de stærkeste følelser hos dem, der er involveret, hvilket indlægget også var et tydeligt eksempel på. Han understregede, at forbundet var enig med Rigspolitiet i, at antallet af ledere i dansk politi, var for højt, og at der var for mange ledelseslag. Der, hvor der ikke var enighed, var i forhold til den praktiske implementering af reformen. Forbundets opfattelse er, at der ikke er tale om en "spare-reform", men at overskydende ledere skal konverteres om til nogle andre funktioner og der er således job-garanti for disse. Han var samtidig enig i, at overskydende ledere jo ikke var blevet dårligere ledere, hvorfor de har krav på at få en ordentlig og anstændig behandling. Han kunne af gode grunde ikke besvare Erik Kristensens konkrete spørgsmål, hvilket tilkom Rigspolitiet, men i forhold til "ledelsesspændet", så vil dette blive udvidet, hvorved der vil være et mindre behov for ledere i en række funktioner. Politiforbundet skal naturligvis have særlig fokus på, at disse kolleger som udgangspunkt bevarer deres løn og er sikret deres pensionsmæssige rettigheder, og om der eventuelt kan etableres frivillige fratrædelsesordninger, som kunne være attraktive for nogle. I forhold til de nye ledere i den nye struktur skal der naturligvis være særlig fokus på, at disse får nogle rimelige vilkår og rammer, også i forhold til dem, der skal ledes.

Hovedbestyrelsesmedlem Jørgen Olsen, Rigspolitiforeningen, ønskede ordet i forhold til lederreformen, idet han fandt det vigtigt at anskue denne ud fra en anden vinkel og ud fra de interviews, der var foretaget forud for reformen. Efter hans opfattelse skulle forbundet have særlig fokus på, hvad det var for en lederprofil, som medarbejderne ønskede i fremtiden. Lokalt i Rigspolitiet har man drøftet spørgsmålet i samarbejdsudvalgsregi, og man havde udarbejdet en vejledning om ledelse med fokus på de dagligdags problemstillinger inden at disse voksede sig store. Denne vejledning havde bredt sig til andre kredse, hvor tolkningen ledelsesmæssigt havde været helt anderledes, hvilket var skuffende.

Forbundsformand Peter Ibsen opfattede Jørgens indlæg, som en bekymring der er i forhold til udrulning af lederreformen og med udgangspunkt i, hvad "man" vil. Han anså det for vigtigere at forbundet stillede spørgsmålet, om hvad "vi" vil og hvad er det, som "vi" ikke vil, således vi kan sætte grænserne for, hvor langt vi vil gå. Samtidig vil der komme en lang række juridiske spørgsmål i forhold til tålegrænser, rådighedsløn m.v., som vi skal

have afklaret. I forhold til de konkrete stillingsbesættelser, så vil disse angiveligt blive besat på ganske normal vis via landsopslag, hvorved man lokalt så også får mulighed for at præge, hvilke ledelsestyper, der skal have stillingerne.

Kim Pertou Andersen, Østjyllands Politiforening, ønskede ordet i forhold til lederreformen, idet han pointerede, at han havde fuld forståelse for de udfordringer, som lederne nu skulle igennem. Han henviste til, at alle medarbejdere havde været gennem politireformen i 2007, hvor det alene var lederne, der ikke blev ramt heraf. Siden var der blevet råbt op om "flere hænder", og efter hans opfattelse var det hos lederne, at disse fandtes, idet der var alt for mange ledere i dansk politi. Han glædede sig således til en lederreform, som ville give "flere hænder" i kredsene. Organisatorisk fandt han ligeledes, at spørgsmålet om organisering af lederne i forbundet, burde vurderes på ny, da den nye hverdag muligvis bragte lederne længere væk fra medarbejderne.

Kim Dueholm, Nordsjællands Politiforening, ønskede at tage et andet udgangspunkt i forhold til lederreformen, idet han var fuld af respekt over for det, som lederne nu skulle igennem. Han var dog enig med Kim Pertou Andersen i, at der var alt for mange ledere i dansk politi, men han undrede sig dog over, at Rigspolitiet så hurtigt efter udarbejdelse af "Fup eller Fakta-rapporten" kunne have gennemtænkt alle aspekter og nye udfordringer med ledelse inden for så kort tid og samtidig etablere et vandret karriereforløb for uchargedede kolleger. Efter hans opfattelse var det "fortidens synder, der spøgede", og et selvskabt problem for Politiforbundet, idet man tidligere gav gode kolleger mere i løn ved at chargere dem. Men han mente, at Politiforbundet nu havde muligheden for i tilknytning til et vandret karriereforløb for uchargedede kolleger at kunne lave et forløb for disse med en relativ god løn via omklassificeringer eller andet. Han ønskede således, at der blev sat særlig fokus på de kompetencer, som de uchargedede kolleger har, og således, at arbejdsgiveren betaler for disse kompetencer, hvorved der samtidig skabes dynamik i løn-systemet. Han henviste i den forbindelse til, at man lokalt i Nordsjælland for nyligt og i enighed med Politidirektøren havde fået "slået hul" på dette og havde etableret konsulentstillinger for uchargedede kolleger med særlige kompetencer, hvilket var en mulighed til inspiration også for andre. Han opfordrede således Politiforbundet til at have særlig fokus på det vandrette karriereforløb for uchargedede kolleger med henblik på at optimere lønnen.

Forbundsformand Peter Ibsen besvarede såvel Kim Pertou Andersen og Kim Dueholm. Med hensyn til lederreformen, så udsprang reformen ikke af "Fup eller Fakta-rapporten", men rapporten havde alene understreget behovet. Tankerne om lederreformen lå flere år tilbage. Samtidig ønskede han at rette den misforståelse, at lederne ikke havde været en del af Politireformen i 2007, hvilket de havde været og ligeledes var blevet indskrænket i antal. I forhold til organiseringen af ledere, så havde han den grundlæggende opfattelse, at det, at Politiforbundet organiserer fra den yngste politibetjent op til den øverste politileder, er en styrke for forbundet. Det er en kæmpe styrke, at vi repræsenterer dette brede spekter i forbindelse med forhandlinger af forskellig karakter. Så var det muligt, at forbundet fremadrettet i den kommende kongresperiode internt skulle vurdere, om samtlige ledere skulle organiseres under én lederforening inden for Politiforbundets rammer. I forhold til det vandrette karriereforløb for uchargedede kolleger, så var det netop noget af det, som forbundet er meget optaget af – at der bliver skabt nogle andre karriereveje for kolleger, der ikke ønskede at gå ledelsesvejen. Efter hans opfattelse skulle der være flere spor ud

over ledervejen af hensyn til at højne kvaliteten, standarden og mulighederne for mere i løn for uchargede kolleger, hvorfor han var fuldstændig enig med Kim Dueholm i de fremførte principper.

Kim Michael Pörtner, Midt- og Vestsjællands Politiforening, ønskede ordet i forhold til Task Force og problematikken om uensartet stedtillæg til yngre kolleger. Som eksempel redegjorde han for situationen i Karlslunde, hvor en kollega fra Lokalpolitiet i Midt- og Vestsjællands Politi modtog den høje stedtillægssats, mens samme kollega i Task Force ikke fik reguleret stedtillægget, hvilket svarede til kr. 550,- pr. mdr., idet Rigspolitiet betragter tjeneste i TF som en "korterevarende assistanceafgivelse". Gennem lang tid og flere kanaler, herunder via Politiforbundet, har foreningen forsøgt at få rettet op på denne ulighed, men desværre er situationen fortsat uafklaret. Han opfordrede således Politiforbundet til at få løst den urimelige situation.

Forhandlingsudvalgsmedlem Jørgen Jensen medgav Kim Michael Pörtner, at sagen havde trukket ud alt for lang tid og han bekræftede i øvrigt den fremkomne udlægning. Politiforbundet var ikke enig i Rigspolitiets tolkning, hvorfor spørgsmålet var fremsendt til juridisk vurdering med henblik på, eventuelt at stævne Rigspolitiet i sagen, der den juridiske vurdering foreligger.

Kim Pertou Andersen, Østjyllands Politiforening, ønskede ordet i forhold til fokusområde 5 - "Politiforbundets lokalstruktur" – idet han understregede vigtigheden af at gøre foreningerne stærkere, og han pointerede, at lokalforeningerne står over for nogle kæmpe udfordringer i foreningsarbejdet. I den anledning var han ked af, at Politiforbundet ikke allerede i forbindelse med reformen i 2007 havde fremlagt en køreplan for, hvorledes lokalstrukturen skulle se ud. Han fandt det derfor vigtigt at "strømline" foreningerne.

Næstformand Claus Hartmann besvarede Kim Pertou Andersens indlæg, idet han erklærede sig enig i de fremkomne betragtninger. Han orienterede kort om forløbet af arbejdet i fokusgruppen, og henviste i den forbindelse til de vanskeligheder, som var opstået i forhold til at komme med nogle klare anbefalinger. Til gengæld henviste han til det forslag om "etablering af projekt vedrørende tilpasning af Politiforbundets organisations- og beslutningsstruktur, som kongressen skal behandle senere i forhold til den kommende kongresperiode.

Dirigenterne (Kurt Bønnelykke Nielsen) konstaterede, at der ikke var yderligere delegerede, der ønskede ordet til åbningstalen, den mundtlige beretning, de skriftlige beretninger og de 15 fokusområder, hvorfor han afsluttede debatten.

Han konstaterede videre, at der havde været en vældig engageret debat, som han var sikker på, at Hovedbestyrelsen ville komme til at arbejde med i de kommende 4 år. Særligt nævnte han "kontortjenestemændenes arbejdsforhold", "POLVAGT" og "Lederreformen".

Dirigenterne (Kurt Bønnelykke Nielsen) satte herefter åbningstalen, den mundtlige beretning, de skriftlige beretninger og de 15 fokusområder, til afstemning, idet han forespurgte, om der var nogen, der stemte imod, hvilket ikke var tilfældet.

Åbningstalen, den mundtlige beretning, de skriftlige beretninger og de 15 fokusområder, blev således vedtaget.

7. Fremtidig virksomhed – herunder 5 workshops

Dirigenterne (Kurt Bønnelykke Nielsen) indledte herefter drøftelserne om ”fremtidig virksomhed 2013 – 2016”, idet han gav ordet til forbundsformanden.

Forbundsformand Peter Ibsen orienterede som introduktion til den fremtidige virksomhed og de af Hovedbestyrelsen tidligere vedtagne 15 særlige fokusområder med udgangspunkt i det udsendte materiale og med udgangspunkt i de fremlagte dias. På en tidligere midtvejskonference var der med stort udbytte arbejdet med workshops. For at få en bred involvering i forhold til den fremtidige virksomhed, var det på denne kongres valgt at gennemføre 5 workshops for at sikre gode ideer og retningsætning for den kommende periode og med henblik på udarbejdelse af et konkret arbejdsgrundlag. Forbundsformanden håbede på, at kongressen ville deltage konstruktivt og engageret.

De 5 workshops:

- A. Politiet og samfundet - Tabloidklynker eller forbund med samfundsansvar.
- B. 24-7-365 samfundet - og Politiforbundet.
- C. Er fagligheden på omgangshøjde med virkeligheden?
- D. Task-Force og Terror - hvad med arbejdstiden?
- E. Politi midt i en global og teknologisk revolution - Er der overhovedet plads til arbejdsmiljø?

Dirigenterne (Kurt Bønnelykke Nielsen) suspenderede herefter kongressen, således at de 5 workshops kunne gennemføres.

Forbundsformand Peter Ibsen orienterede om arbejdet i workshop A således:

Workshop A ”Politiet og samfundet - Tabloidklynker eller forbund med samfundsansvar” blev indledt med en quiz om deltagernes viden om, hvor ofte forbundet har været i pressen. Derefter var der en drøftelse om formål og strategi og vigtigheden af at søge at søsætte den positive historie, ligesom der var en drøftelse af niveauet for forbundet deltage i samfundsdebatten. Forbundet skal være dagsordenssættende og selv vælge de sager vi ønsker at komme i pressen med under skyldig hensynstagen til vores troværdighed.

Der var ligeledes en grundig drøftelse om ytringsfrihed i politiet og hvor går grænsen for ytringsfriheden.

Endelig var der en drøftelse om anvendelsen af de sociale medier, apps, twitter, facebook m.v., idet der forelå en klar opfordring til, fortsat at komme "ud på ølkassen" – samlet eller enkeltvis, idet det opleves som en god kommunikationsform. Der er et behov for begge former, idet særligt de yngre kollegaer har platform via de sociale medier og som sådan også efterspørger information. Afslutningsvis blev der omdelt et spørgeskema, der skal indgå i det videre arbejde.

Næstformand Claus Hartmann orienterede om arbejdet i workshop B således:

I workshop B "24-7-365 samfundet - og Politiforbundet" blev der givet et klart signal om bedre kommunikation og mere information. Der var en drøftelse om forbundets anvendelse af de sociale medier for at brede informationerne ud. Der var stor ros til fagbladet DANSK POLITI og et klart ønske om fastholdelse heraf, men der skal også ske en betjening via andre muligheder på de moderne medier. Særligt for i højere grad at få de yngre medlemmer til at tage imod informationen og deltage i debatten. Der var en bevidsthed omkring de økonomiske og ressourcemæssige overvejelser, men at den centrale kommunikation skal prioriteres, herunder en fortsat opfordring til, at komme "ud på ølkassen". Også den lokale repræsentation skal prioriteres i form af tillidsrepræsentanter og information herfra.

Forhandlingsudvalgsmedlem Claus Oxfeldt orienterede om arbejdet i workshop C således:

I workshop C "Er fagligheden på omgangshøjde med virkeligheden?" var der inviteret 2 gæster, Peter Ekebjerg, national HR-partner og Klaus Munk, leder af efter/lederuddannelsen som oplægsholdere omkring faglighed og den overordnede strategi. I workshoppen var der enighed om, at fagligheden skal styrkes på alle niveauer også ved efteruddannelse, hvilket der bør lægges vægt på i den kommende periode. Endvidere var der en drøftelse og enighed om, at forbundets TR-uddannelse skal styrkes og prioriteres.

Forhandlingsudvalgsmedlem Jørgen Jensen orienterede om arbejdet i workshop D således:

I workshop "Task-Force og Terror - hvad med arbejdstiden?" blev der særligt drøftet 2 emner, nemlig forberedelse til arbejdstidsforhandlingerne frem mod OK-15, hvor der var enighed om nødvendigheden af at starte dette arbejde op straks efter kongressen for at være på forkant. Vi må forvente, at Moderniseringsstyrelsen er klar med deres krav, herunder krav til vores arbejdstid. Vi skal forventningsafstemme med medlemmerne og lave en kommunikationsstrategi for at sikre god og nødvendig information.

Ligeledes var der en drøftelse om arbejdstid i forhold til "Task-Force og Terror", idet der skal søges at udfinde en afgrænsning til, hvornår det er terror, ligesom vi skal udfinde en metode til at håndtere arbejdstiden i sådanne situationer. Det er "i fredstid" vi i samarbejde med Rigspolitiet skal lave regler/undtagelsesbestemmelser. Endvidere var der en drøftelse om planlægning af arbejdstid i de forskellige Task Force-enheder, hvor workshoppens

deltagere var enige om, at medarbejdere i Task Force-enheder skal arbejde inden for rammerne af den gældende arbejdstidsaftale, herunder merarbejde.

Forhandlingsudvalgsmedlem Niels Hedeager orienterede om arbejdet i workshop E således:

I workshop "Politi midt i en global og teknologisk revolution - Er der overhovedet plads til arbejdsmiljø?" opdelttes emnet i 4 områder.

Arbejdsmiljøområdet udfordres entydigt som følge af manglende ressourcer såvel økonomisk som medarbejdermæssigt. Der skal ske en optimering af fokus på privatliv kontra arbejdsliv og der ses en manglende anerkendelse af, at nogle medarbejdere yder mere end der kan forventes.

I tilknytning til Uniform og udrustning skal de være fokus på komfortabelt og anvendeligt udstyr, som skal bruges mest optimalt.

Køretøjsrådets fokus skal være på pladsforhold og korrekt ergonomi og der må gerne ses på alternative typer af transportmuligheder.

Endelig var der på IT-området et ønske om fokus på en generel optimering af al IT på politiets område, herunder særligt i forhold til IT-sagsbehandling på stedet.

---oo0oo---

Dirigenterne (Kurt Bønnelykke Nielsen) indledte herefter drøftelserne af de 2 af Hovedbestyrelsen fremlagte forslag som opfølgning på Fokuspunkterne og gav ordet til næstformand Claus Hartmann.

Næstformand Claus Hartmann motiverede begge forslag således.....

"Forslag om yderligere styrkelse af Politiforbundets indsats for en synliggørelse af politiets ressourcemangel.

Kongressen pålægger, at der i regi af hovedbestyrelsen nedsættes en hurtigt arbejdende arbejdsgruppe, som dels skal udarbejde valid dokumentation til synliggørelse af den politifaglige ressourcemangel i politiet, og dels skal fremkomme med forslag, som på baggrund af den tilvejebragte dokumentation skal styrke Politiforbundets arbejde med at sikre allokering af yderligere politifaglige ressourcer til politiet. Arbejdet tager sit afsæt i:

- *at bortfald af faste politinormativer samt den konstaterede forøgede gennemsnitsalder for polititjenestemænd efter ophævelsen af den pligtige afgangsalder, indebærer risiko for nedslidning af politiets medarbejdere samt risiko for væsentlige forringelser af politiets kerneydelser.*

I arbejdet inddrages i øvrigt konklusionerne fra fokusområderapport nr. 1 – Plan 2020 samt resultatet af det allerede iværksatte udredningsarbejde vedrørende udviklingen i antallet af polititjenestemænd inden for de nuværende bevillingsmæssige rammer.

Arbejdsgruppen, der etableres straks, nedsættes af Hovedbestyrelsen, som indenfor ovenstående rammer fastsætter det endelige kommissorium. Arbejdsgruppen afrapporterer sit arbejde til Forhandlingsudvalget, der i forhold til Hovedbestyrelsen har ansvar for den politisk strategiske anvendelse af den tilvejebragte dokumentation og forslag.

Motivation

Politiets faglighed er under pres. Politiets ledelse er nødsaget til at foretage meget vidtgående prioriteringer af politiets indsats i forhold til de politimæssige ydelser, som politiet leverer til samfundet.

Politiforbundet har vedholdende i kongresperioden 2009 – 2013 efterlyst en langsigtet plan, der adresserer de ressourcemæssige udfordringer.

I tilknytning til forbundskonferencen den 13. maj 2012 blev der fra den særlige workshop om "nye fokusområder efter kongressen 2013" blandt andet peget på behovet for videreførelse af "Plan 2020", herunder særligt i forhold til "politi-rolle", sammenhængen mellem opgaver og ressourcer samt sammenhængen mellem arbejdsliv og privat-/familieliv. Videre blev peget på behovet for synliggørelse af de afledte effekter af fjernelsen af den lavere pligtige afgangsalder.

Selvom der fra politiets medarbejdere vedholdende ydes en endog meget stor indsats for fortsat at kunne leve op til specielt borgernes berettigede forventninger, så må det ikke skygges for de alt for mange og alvorlige indikatorer, der entydigt peger på, at politiet ressourcemæssigt ikke er dimensioneret til løse de politiopgaver, som Politiforbundet anser som værende kerneopgaver, som også fremadrettet bør kunne løses hurtigt, effektivt og med kvalitet.

Særligt alvorligt er det også, at den hårde prioritering synes at ske på bekostning af fagligheden, arbejdsglæden og motivationen blandt politiets medarbejdere, hvorfor der bør iværksættes en hurtig indsats, der adresserer dette problem.

---oo0oo---

"Forslag om etablering af projekt vedrørende tilpasning af Politiforbundets organisations- og beslutningsstruktur.

Kongressen pålægger, at der i regi af hovedbestyrelsen nedsættes en arbejdsgruppe, der har til formål, dels at afdække eventuelle barrierer for en konstant og effektiv realisering af Politiforbundets formål, dels i lyset af denne afdækning at fremkomme med forslag til en ændret organisations- og beslutningsstruktur og -processer samt forslag til moderni-

sering af arbejdsformer, herunder ikke mindst i forhold til at sikre en øget medlemsinddragelse. Arbejdet tager blandt andet sit afsæt i:

- at Politiforbundet er en upolitisk demokratisk organisation, som virker gennem politiforeningerne i en tid, hvor politiets ledelse centraliseres/centreres omkring Rigspolitichefen. Dette udfordrer Politiforbundets evne til at reagere hurtigt og effektivt i forhold til arbejdsgiverinitierede tiltag, som berører Politiforbundet og dets medlemmer. Der henvises endvidere til konklusioner og anbefalinger i fokusområderapport nr. 5 – Politiforbundets lokalstruktur, som bør indgå i arbejdet.
- at Rigspolitiet i 2013 gennemfører en lederreform, som indebærer en "slankere" ledelse med større ledelseskraft. Resultatet af denne lederreform indebærer i sagens natur, at Politiforbundet i denne forbindelse bør overveje, hvorvidt den nuværende organisering af ledere også efter en lederreform fortsat vil være den mest hensigtsmæssige. Der henvises i øvrigt til konklusioner og anbefalinger i Fokusområderapport nr. 10 – Lederne og de ændrede vilkår, som bør indgå i arbejdet.
- at medlemmerne generelt synes at anlægge en mere individuel tilgang til, hvilke ydelser der efterspørges fra faglige organisationer. Der bør derfor sættes fuldt fokus på arbejdet med yderligere afstemning mellem forventninger til ydelser og faktisk leverede ydelser samt med forslag til nye arbejdsformer for så vidt angår arbejdet med mere uformelle fora, fx med hensyn til organisering af arbejdet med kommunikation og medlemsinddragelse. Der henvises i øvrigt til konklusioner og anbefalinger i fokusområderapport nr. 15 – Union Governance, som bør indgå i arbejdet.

Arbejdsgruppen nedsættes af Hovedbestyrelsen, som indenfor ovenstående rammer fastsætter det endelige kommissorium. Arbejdsgruppen etableres i tilknytning til hovedbestyrelsens konstitution den 13. – 14. august 2013, og skal senest med udgangen af 1. kvartal 2014 fremlægge et samlet beslutningsgrundlag for den videre proces. Der afrapporteres løbende i hovedbestyrelsen om projektets fremdrift.

Motivation

I erkendelse af at samfundet som helhed, men herunder ikke mindst arbejdsmarkedet, er under hastig og markant forandring, er det helt centralt, at Politiforbundet til stadighed er på forkant med udviklingen, således at forbundet inden for rammerne af sit formål fortsat vil være et moderne fagforbund uden alternativ – altså et forbund, som konstant, effektivt og smidigt er i stand til at adressere de udfordringer, som forbundet og dets medlemmer stilles overfor.

Med henblik på at følge op på de fokusområderapporter, der adresserer forbundets organisering, struktur og beslutningsstruktur, foreslås ovenstående projekt iværksat."

Næstformand Claus Hartmann orienterede om at begge forslag af Hovedbestyrelsen indstilles til vedtagelse.

Dirigenterne (Kurt Bønnelykke Nielsen) konstaterede, at der ikke var kongresdelegerede, der havde bemærkninger til de 5 workshops, hvorfor Kongressen tog gennemgangen til efterretning.

Dirigenterne (Kurt Bønnelykke Nielsen) konstaterede, at der ikke var kongresdelegerede, der havde bemærkninger eller ønskede ordet til de 2 forslag. Idet han efterfølgende konstaterede, at ingen stemte imod forslagene var disse hermed vedtaget.

8. Forslag til lovændringer

Dirigenterne (Kurt Bønnelykke Nielsen) gennemgik grundigt de fremlagte forslag til vedtægtsændringer til "Lov for Politiforbundet", idet han enkeltvis gennemgik de foreslåede ændringer i de enkelte paragraffer.

Hovedbestyrelsen har fremsat følgende forslag:

Ændring af Lov for Politiforbundet, jf. særskilt bilag.

Han gennemgik således det fremlagte forslag til ændringer, som primært drejede sig om konsekvensrettelser og at bringe vedtægterne i overensstemmelse med de praktiske forhold.

Ændringerne vedrørte.....

- § 2 vedrørende "Tilhørsforhold".
- § 3 vedrørende "Organisationsområde".
- § 4, stk. 4, vedrørende "Æresmedlemmer".
- § 5 vedrørende "Medlemsrettigheder".
- § 5, stk. 4, vedrørende "Genindmeldelse efter udmeldelse".
- § 6, stk. 2, vedrørende "Kontingent".
- § 7, stk. 2, vedrørende "Politik og strategi".
- § 10, stk. 9, vedrørende "Kontingent".
- § 11 vedrørende "Aftaleresultatet".
- § 12, stk. 5, vedrørende "Økonomi" og "Indtægtsregulering".

Poul Moubø, Sydøstjylland, ønskede en nærmere afklaring vedrørende ændringen i § 5, stk. 4, vedrørende "Genindmeldelse efter udmeldelse", idet han undrede sig over formuleringen med hensyn til, at et genindtrådt medlem ikke kan få bistand i "indtil 6 måneder" efter.

Næstformand Claus Hartmann svarede, og henviste til, at der er tale om en modernisering, idet kolleger herved får mulighed for at komme tilbage i det faglige fællesskab, ligesom bestemmelsen bliver bragt i overensstemmelse med den praksis, der følges i andre fagforeninger.

Peter Nielsen, Nordsjællands Politiforening, ønskede ordet i forhold ændringen i § 11 vedrørende "Aftaleresultatet", idet han ønskede bestemmelsen præciseret. Han tilkendegav samtidig, at han var lidt kritisk overfor, at man ikke vil indkalde til en ekstraordinær kongres, og at dette kunne opfattes som om, at man ville holde medlemmerne udenfor indflydelse.

Næstformand Claus Hartmann svarede, idet han præciserede, at der skal være tale om en enig Hovedbestyrelses beslutning om godkendelse eller forkastelse af aftaleresultatet, og at blot et hovedbestyrelsesmedlem således kan fremtvinge en ekstraordinær kongres, hvis dette ønskes.

Dirigenterne (Kurt Bønnelykke Nielsen) satte herefter forslag til vedtægtsændringer til "Lov for Politiforbundet" til afstemning, idet han forespurgte, om der var nogen, der stemte imod forslaget, hvilket ikke var tilfældet.

Forslaget er derfor vedtaget af en enig kongres.

---oo0oo---

Forbundsformanden fremlagde det af Hovedbestyrelsen fremsatte forslag vedrørende "Hjælpefonden" således:

Hovedbestyrelsen har fremsat følgende forslag:

POLITIFORBUNDETS HJÆLPEFOND opløses og fondets formue overføres til "Betty Kallerup Fondet" med virkning fra vedtagelsestidspunktet.

Hovedbestyrelsens indstilling

En enig Hovedbestyrelse anbefaler forslaget til vedtagelse.

Motivation

Hjælpefonden er oprettet den 1. januar 1932 med det formål at yde medlemmerne økonomisk støtte/kompensation, når de uforskyldt var kommet i en situation, hvor der var behov for hjælp.

Samfundsudviklingen har heldigvis medført, at medlemmerne i de situationer, der dannede baggrund for oprettelsen af Politiforbundets Hjælpefond, nu altovervejende vil være sikret på anden vis via den almindelige velstandsudvikling, sociale ordninger, forsikringsordninger o.lign.

Betty Kallerup Fondet er oprettet den 2. august 1995 på grundlag af arv skænket af

Betty Ellinor Wilhelmine Kallerup.

Betty Kallerup Fondet har et bredere anvendelsesområde end Politiforbundets Hjælpefond og vil i sit formål også kunne yde støtte i sådanne situationer, der dannede baggrund for oprettelsen af Politiforbundets Hjælpefond.

Opløsningen af Politiforbundets Hjælpefond ændrer i øvrigt ikke ved den praksis, at Politiforbundet efter konkret beslutning i hovedbestyrelsen kan yde medlemmerne økonomisk bistand.

---oo0oo---

Forbundsformanden fremlagde det af Hovedbestyrelsen fremsatte forslag vedrørende "Kunsthåndværkernes Kunstfond" således:

Hovedbestyrelsen har fremsat følgende forslag:

POLITIFORBUNDET I DANMARKS KUNSTFOND opløses og fondets aktiver overføres til Politiforbundet.

Hovedbestyrelsens indstilling

En enig hovedbestyrelse anbefaler forslaget til vedtagelse.

Motivation

Kunsthåndværkernes Kunstfond er oprettet på ordinært Ombudsmøde 11. – 13. juni 1969 og havde til formål at indkøbe kunstgenstande til udsmykning af tjenestestederne og forbundets lokaler.

Opløsningen af Kunstfondet er alene begrundet i den iværksatte modernisering af Politiforbundets økonomistyring og regnskabspraksis m.v.

Der er ingen likvider i Kunstfondet, og de via Kunstfondet indkøbte kunstgenstande forbliver Politiforbundets ejendom.

Opløsningen af Politiforbundet i Danmarks Kunstfond ændrer i øvrigt ikke ved den praksis, at Politiforbundet efter konkret beslutning i hovedbestyrelsen kan yde støtte til indkøb af kunstgenstande til udsmykning af tjenestestederne og forbundets lokaler.

Dirigenterne (Kurt Bønnelykke Nielsen) satte herefter de 2 forslag til afstemning under ét, idet han forespurgte, om der var nogen, der stemte imod forslagene, hvilket ikke var tilfældet.

Forslagene er derfor vedtaget.

9. Regnskaberne

Dirigenterne (Per Graulund Jacobsen) orienterede om, at regnskaberne nu ville blive gennemgået og jfr. Den vedtagne Forretningsorden, hvori økonomichefen har fået taleret, vil det således være økonomichefen, der efterfølgende kan besvare tekniske spørgsmål, mens Hovedbestyrelsen må besvare politiske spørgsmål.

Økonomichef Steen Vedsted indledte fremlæggelsen af forbundets regnskaber i Kongresperioden med en grundig gennemgang af den generelle, økonomiske udvikling i forbundets regnskaber set over perioden fra 2005 – 2012, idet han redegjorde for den ubalance, som var opstået.

Han redegjorde for, at forbundet har en solid kapital med en soliditet på 63 %, men at likviditeten er faldet i perioden 2005 – 2012.

Han gennemgik herefter nøje, hvad kontingentet mere specifikt anvendes til, og den ubalance, som er opstået i forbindelse med finanskrisen og i perioden 2005 – 2012.

Han koncentrerede sig herefter om den økonomiske status for 2012 og bruttoresultatet af fagforeningsdriften.

Dirigenterne (Per Graulund Jacobsen) åbnede herefter op for tekniske spørgsmål og debat om forbundets regnskaber.

Peter Nielsen, Nordsjællands Politiforening, ønskede helt konkret en grundig forklaring og redegørelse om, hvor mange ansatte, der tidligere var og nu er i forbundshuset, og en opgørelse over forbundets honorarer, kørselspenge m.v.

Lars Wolsgaard, Københavns Vestegns Politiforening, havde særligt hæftet sig ved forbundets aktier og værdipapirer, idet han ønskede en nærmere orientering om udviklingen af disse, herunder i forhold til hvor stort et afkast disse havde givet forbundet.

Økonomichef Steen Vedsted besvarede konkret Lars Wolsgaards spørgsmål vedrørende ved forbundets aktier og værdipapirer, idet han primært orienterede om forbundets engagement i "Lån & Spar Bank A/S", som gav det største udbytte.

Forbundsformanden besvarede konkret Peter Niensens spørgsmål, idet han redegjorde for, at der p.t. er 17 ansatte i forbundshuset, men at han ikke erindrede nøjagtigt, hvor mange ansatte, der var i forbundshuset i 2005. I forhold til forbundets honorarer, kørselspenge m.v. henviste han til, at disse blev vedtaget af kongressen, og således fremgår af det udleverede materiale, samtidig med at han understregede, at disse ikke var ændret i mange år.

Sonny Persson, Nordsjællands Politiforening, ønskede ordet, idet han fandt det lettere forvirrende med alle de fremlagte tal, og han havde gerne set, at dette materiale var udsendt til de delegerede forud for kongressen. Efter hans vurdering så regnskaberne absolut ikke så slemme ud, som det fremstilles af nogle, idet eksempelvis værdifastsættelsen

af kursværdien p.t. er gunstig, blandt andet i forhold til forbundets aktier i "Lån & Spar Bank A/S".

Økonomichef Steen Vedsted besvarede konkret Sonny Perssons spørgsmål, idet han blandt andet redegjorde for udviklingen i forbundets personaleomkostninger. Han bekræftede samtidig, at værdifastsættelsen af kursværdien af forbundets aktier i "Lån & Spar Bank A/S" p.t. er gunstig.

Dirigenterne (Per Graulund Jacobsen) konstaterede, at der ikke var flere kongresdelegerede, der ønskede ordet til "Regnskaberne" – der herefter enstemmigt blev godkendt og vedtaget.

10. Behandling af forslag

Dirigenterne (Kurt Bønnelykke Nielsen) indledte punktet "behandling af forslag", idet der blev henvist til de udsendte forslag.

Claus Oxfeldt motiverede Københavns Politiforenings forslag, der var fremsendt den 11. marts 2013, således.....

Forslag

Københavns Politiforening har den 11. marts 2013 fremsat følgende forslag:

Indstilling af Ole Weiss til æresmedlemskab af Politiforbundet.

Københavns Politiforening indstiller hermed, at tidligere forbundskasserer i Politiforbundet, Ole Weiss, udnævnes til æresmedlem af Politiforbundet.

Ole Weiss var tillidsmand i Københavns Politi fra d. 26.08.77 til d. 19.03.90, og han blev valgt ind i Københavns Politiforenings bestyrelse d. 12.06.79, hvor han sad indtil d. 08.05.90, indtil han blev forbundskasserer.

Ole Weiss har gennem årene været særdeles fagligt aktiv og herunder beklædt en række fremtrædende tillidsposter. Han har derved medvirket til at skabe bemærkelsesværdige resultater til gavn for foreningen og forbundets medlemmer. Han har været med til at udvikle Politiforbundet til det professionelle forbund, vi har i dag.

Ole Weiss er blandt kollegerne anerkendt og respekteret for sine holdninger og sin facon, hvor han altid i forbindelse med uoverensstemmelser har været en samlende figur.

Københavns Politiforening kan derfor varmt anbefale Ole Weiss til æresmedlem af Politiforbundet.

På foreningens vegne

Sign.

Claus Oxfeldt

Formand

Hovedbestyrelsens indstilling

En enig hovedbestyrelse anbefaler forslaget til vedtagelse

Dirigenterne (Kurt Bønnelykke Nielsen) tog akklamationen til udtryk for enstemmigt vedtagelse.

---oo0oo---

Hovedbestyrelsesmedlem Peter Jørgensen motiverede Østjyllands Politiforenings forslag således.....

Forslag

Hovedbestyrelsen fremsætter på foranledning af Østjyllands Politiforening følgende forslag:

Indstilling om optagelse af Peter Ibsen som æresmedlem i Politiforbundet.

Østjyllands Politiforening indstiller, at Politiforbundets hovedbestyrelse i medfør af Lov for Politiforbundet § 4, stk 4 på nærværende foranledning indstiller afgående forbundsformand

Peter Ibsen til optagelse som æresmedlem i Politiforbundet.

Peter Ibsen indstilles til Politiforbundets højeste udmærkelse for sit mangeårige faglige virke for medlemmerne og Politiforbundet samt politiet som helhed.

Peter Ibsen indledte sin tillidsmandskarriere i den daværende Århus Politiforening, hvor han senere blev formand og som sådan med virkning fra 1. juni 1989 blev en del af forbundets hovedbestyrelse, hvor man hurtigt fornemmede et meget stort fagpolitisk engagement, indsigt og saglighed i arbejdet.

Denne loyale indsats blev afsættet til, at Peter Ibsen senere blev en del af forbundets fagpolitiske ledelse. Den 15. august 1991 blev han under hovedbestyrelsens konstitution valgt ind i forbundets forhandlingsudvalg og med virkning fra 8. december 1994 forbundets næstformand.

Peter Ibsen har siden 31. marts 2004 med stor saglighed, respekt og ansvarlighed som forbundsformand varetaget forbundets fagpolitiske interesser overfor det enkelte medlem, forbundet og politiet som helhed.

Peter Ibsen ydede med sin helhedstænkning et uvurderligt bidrag til sammenlægningen af Dansk Kriminalpolitiforening og Politiforbundet i Danmark således, at Politibundet i dag står samlet og stærkt.

Han er arkitekten bag det Politiforbund, som vi kender i dag og har i sin tid som formand sat retning og sikret en ansvarlig kurs for Politiforbundet igennem en omfattende politikredsreform og andre store forandringsprocesser i politiet.

Peter Ibsen har også udenfor landets grænser ydet en bemærkelsesværdig indsats, idet han på nordisk plan, men også europæisk og globalt har bestridt en lang række tillidsposter og på den måde tilegnet sig erfaring og ydet betydelige bidrag i international sammenhæng til gavn og glæde for de involverede.

Peter Ibsen har som forbundsformand ageret skarpt, men altid optrådt sagligt og sobert. Han nyder derfor blandt kolleger, medarbejdere, forhandlingspartnere og øvrige faglige samarbejdspartnere stor respekt og anerkendelse, ligesom han i befolkningen

har høj troværdighed.

En enig bestyrelse i Østjyllands Politiforening indstiller derved Peter Ibsen til optagelse som æresmedlem ved Politiforbundets Kongres 2013.

På Østjyllands Politiforenings vegne

Sign.

Peter Jørgensen, formand

Østjyllands Politiforening

Hovedbestyrelsens indstilling

En enig hovedbestyrelse anbefaler forslaget til vedtagelse

Dirigenterne (Kurt Bønnelykke Nielsen) tog akklamationen til udtryk for enstemmigt vedtagelse.

11. Fastsættelse og fordeling af kontingent

Dirigenterne (Per Graulund Jacobsen) åbnede herefter op for fremlæggelse og debat af det udsendte forslag vedrørende fastsættelse og fordeling af kontingent til Politiforbundet, idet han overlod ordet til forbundsformanden.

Forbundsformand Peter Ibsen indledte drøftelserne om eventuel forhøjelse af kontingentet, idet han redegjorde for det historiske forløb og Hovedbestyrelsens beslutning i august 2012 om en 4. punkts plan, således...

1. Besparelser internt i Politiforbundet
2. Ændring af kontingentfordeling mellem Politiforbundet og politiforeningerne
3. SU-elevernes kontingentbetaling
4. Eventuel forhøjelse af kontingentet

De første 3 punkter er iværksat på en sådan måde, at der indtil videre er indhentet besparelser på ca. 5 mio. kr. internt i Politiforbundets drift. Der er besluttet og udmøntet en ændring af kontingentfordelingen mellem Politiforbundet og politiforeningerne, ligesom der er udfundet en model for SU-elevernes kontingentbetaling, idet der nu betales fuldt kontingent i praktikperioden. Vi skal således træffe beslutning om det 4. punkt nemlig om en eventuel forhøjelse af kontingentet således...

Hovedbestyrelsen indstiller, at fastsættelsen af kontingentet med virkning fra 1. oktober 2013 sker således, at beregningen af kontingentet ændres fra/til:

1. april 2013: 1,15 % af skalalønnen på skalatrin 29, stedtillægssats 4

til

1. oktober 2013: 1,15 % af skalalønnen på skalatrin 33, stedtillægssats 4

Grundkontingentet fastsættes herudover efter følgende regler fra/til:
01/04/2013 Grundkontingent, ureguleret kr. 60,00 pr. måned, der efter hovedbestyrelsens beslutning fordeles som nedenfor anført:
Politiforbundet, ureguleret kr. 20,00 pr. måned
Særlig Fond, ureguleret kr. 10,00 pr. måned
Garantifond, ureguleret kr. 30,00 pr. måned

01/10/2013 Grundkontingent, ureguleret kr. 115,00 pr. måned, der efter hovedbestyrelsens beslutning fordeles som nedenfor anført:
Politiforbundet, ureguleret kr. 75,00 pr. måned
Særlig Fond, ureguleret kr. 10,00 pr. måned
Garantifond, ureguleret kr. 30,00 pr. måned

Samlet kontingentstigning på kr. 73,- månedligt.

Hovedbestyrelsens indstilling

En enig hovedbestyrelse anbefaler forslaget til vedtagelse

Dirigenterne (Per Graulund Jacoben) åbnede herefter op for debatten om det af Hovedbestyrelsen fremlagte forslag vedrørende fastsættelse og fordeling af kontingent til Politiforbundet.

Karsten Vinther, Syd- og Sønderjyllands Politiforening, ønskede ordet i forhold til det skriftlige forslag, som "Klubben Esbjerg Politi" havde fremsendt, således.....

Fra "Klubben Esbjerg Politi" var der indkommet "ændringsforslag til Politiforbundets kongres dagsordenens pkt. 11 – fastsættelse og fordeling af kontingent" dateret d. 27. maj 2013 med følgende ordlyd:

"Klubben i Esbjerg foreslår en mindre kontingentstigning pr. 011013 end det af hovedbestyrelsen foreslåede. Den manglende indtægt finansieres ved at afskaffe Politiforbundets tilskud til studiekredsafslutninger i den kommende kongresperiode.

Motivation:

Det er klubben i Esbjergs opfattelse at den foreslåede kontingent stigning på i alt 73,- kr. pr. mdr., som foreslået af hovedbestyrelsen er for voldsom, set i forhold til at alene de 30,- kr. pr. mdr. går til afholdelse af studiekreds afslutningen. Det er klubbens opfattelse at i krise tider som vi har i øjeblikket må politiforbundet også spænde livremmen ind. Det er tilfældet i vores hjemlige husholdning og der er rigtig mange medlemmer, som vil synes at en stigning på 73,- kr. pr. mdr. i faglig kontingent er mange penge som vi kommer og på-

lægger dem ekstra hver måned. (årligt 876,00 kr.). Det er en stigning i kontingentet på 22 % og heraf går de 360,- kr. til studiekredsafslutningen eller 41 % af stigningen. Driften i politiforbundet skal være finansieret – ingen tvivl om det. Vi har ikke fået noget nævneværdigt lønløft ved de netop overståede overenskomst forhandlinger, hvor det over de næste år vil give en realløns nedgang. Hvis vi så oveni købet kommer og pålægger medlemmerne en ekstra udgift til at finansiere studiekredsafslutningen så er jeg meget bekymret for at der er rigtig mange medlemmer der ikke vil have den fornødne respekt for vores beslutninger. Ved at vedtage ovenstående forslag sparer politiforbundet omkring 3,5 millioner kroner om året og der er åbent mulighed for at vi i den mellemliggende periode kan få økonomien så meget på fode igen at vi ikke behøver at lave kontingent stigning for at kunne afholde de fremtidige studiekredsafslutninger.”

Signeret og underskrevet Karsten Vinther, formand Klubben Esbjerg Politi.

Sonny Persson, Nordsjælland, ønskede ordet, idet han oplyste, at foreningen agtede at stemme imod det fremlagte forslag om kontingentstigning fra Hovedbestyrelsen, idet han samtidig anerkendte, at det var en enig Hovedbestyrelse, der havde fremlagt forslaget. Han var knap så bekymret for forbundets økonomi, som Hovedbestyrelsen, og understregede i den forbindelse, at den strategi, som den tidligere forbundskasserer havde lagt for forbundets midler, havde været fremsynet. Han ville vove den påstand, at Politiforbundets aktier ville stige med kr. 50 mio. inden næste kongres, og hvis dette ikke blev tilfældet, så ville han give en omgang på næste kongres i 2017. Han fandt det vanskeligt at sige ”ja” til en årlig kontingentstigning på 876,- kr. til forbundskassen, set i lyset af, at der var en god bankbeholdning i Nordsjælland. Med respekt for det forslag, som en enig Hovedbestyrelse har fremlagt, mente han, at det var en meget konservativ beslutning, og at Hovedbestyrelsen skulle have lyttet mere til den tidligere forbundskasserer og hans strategier, og herefter foreslået en mindre stigning. I forhold til at anvise besparelser havde han tiltro til, at Hovedbestyrelsen havde drøftet dette meget indgående. Samtidig udtrykte han stor ros til Politiforbundets journalister og de, der lavede bladet, idet bladet efter hans opfattelse var meget tidssvarende og havde et flot layout, hvilket var med til at fange vores medlemmers interesser. Efter hans opfattelse var udgivelse af bladet dog forbundet med en meget stor omkostning til distribuering, hvorfor han foreslog, at redaktionen overvejede, at fagbladet udsendes elektronisk. Han var bekendt med værdien af papirudgaven, men det var unægtelig meget nemmere og billigere at benytte en elektronisk udgave, alternativt et mix mellem såvel papirudgave som elektronisk udgave, og efter et stykke tid indlægge en flyer, hvor medlemmerne aktivt kunne anføre deres ønske om modtagelse af fagbladet fremadrettet. Dette alene kunne give en stor besparelse for forbundet, og han var sikker på, at dette frem mod næste kongres ville minimere antallet af papirudgaver væsentligt. Nordsjællands Politiforening ville således ikke stemme imod en kontingentstigning af ond vilje, men da de mente, at en kontingentstigning skulle give god mening.

Peter Nielsen, Nordsjælland, stillede spørgsmål ved besparelsen af kr. 5.000.000,- internt i forbundshuset, idet han ikke kunne se, hvorledes disse besparelser var udmøntet. Yderligere fandt han, at der havde været utrolig lukkethed om de økonomiske forhold i forbundshuset i forhold til de ansattes lønforhold, og han anmodede i den anledning om en

nærmere udredning af lønforholdene og de interne besparelser. Efterfølgende stillede han spørgsmål ved, hvad medlemmerne konkret får for kontingentet, og forløbet af processen med etablering af et Økonomiudvalg i Politiforbundet, som efter hans opfattelse blev etableret for sent. Han stillede herefter nogle retoriske spørgsmål i forhold til processen, herunder om udvalget havde udfundet nok besparelser, om forbundet ville sende underskuddet ud til medlemmerne og i givet fald, om dette var fair over for medlemmerne og om de forstod og accepterede disse. Han var fortsat af den opfattelse, at Politiforbundets ledelse burde have taget teten og foreslået besparelser tidligere, herunder i forhold til nedsættelse af honorarer, kørselsudgifter m.v. Afslutningsvis erkendte han vigtigheden af at opretholde og vedligeholde et stærkt politiforbund, og at kontingentet gennem mange år har været lavt, men han var fortsat af den opfattelse, at underskuddet ikke skulle udlignes på en gang via en stigning til alle, men via en lavere kontingentstigning over flere år. Nordsjællands Politiforening kunne således ikke stemme for kontingentstigningen, og opfordrede til, at interne besparelser på ny blev overvejet.

Forbundsformanden besvarede indlæggene, idet han anførte, at Hovedbestyrelsen havde forudset, at det ville blive en vanskelig debat i forhold til de rejste økonomiske spørgsmål. Han ville således forsøge at redegøre for de enkelte spørgsmål. Til Karsten oplyste han, at Klubben i Esbjerg har anført de faktiske forhold og anvendt de korrekte tal i et efter hans opfattelse sobert indlæg. I den forbindelse orienterede han om de lange og svære drøftelser i Hovedbestyrelsen om netop studiekredsafslutningerne og om, hvorvidt disse skal fastholdes i den nuværende form eller om der skal afprøves en anden model. En enig Hovedbestyrelse havde dog besluttet at fastholde det medlemsmæssige gode, som studiekredsafslutninger opfattes som. Til Sonny oplyste han som et faktum, at der i en årække havde været en ubalance mellem indtægter og udgifter i Politiforbundet. Forbundet er således forpligtet til at have likvide midler, så regningerne kan betales, hvilket ikke er muligt med "papir-penge", som står i aktier i Lån og Spar Bank. I forhold til forbundets bladdrift erindrede han om et af resultaterne af workshops ved denne kongres, nemlig at medlemmerne fortsat ønsker bladet i papirform og fortsat ønsker det fremsendt til bopælen. Til Peter var han lidt i tvivl, idet han fornemmede en undertone i indlægget af, at "der fråses med pengene i forbundshuset", hvilket absolut ikke var tilfældet. Samtidig understregede han, at der var enighed om, at der ikke skulle skæres på medlemsrelaterede omkostninger, såsom advokatbistand, socialrådgiverbistand og andre faste og store udgifter. Yderligere er det heller ikke muligt at skære på kontingenter til Hoved- og Centralorganisationerne, hvilket samlet set udgør en meget stor del af forbundets udgifter. Det, der kunne laves besparelser på, lå uden for disse områder, hvorfor det efter hans opfattelse absolut ikke var noget dårligt resultat at have sparet 5.000.000,- kr. på driften af forbundshuset. Dette var, hvad der var muligt, hvilket Hovedbestyrelsen af flere omgange og efter indstilling fra det nedsatte økonomiudvalg ligeledes har taget til efterretning. I forhold til "diæter, befordringsgodtgørelse og honorarer" vil dette blive belyst under næste punkt på dagsordenen, men han understregede i den forbindelse, at "diæter" var blevet afskaffet i forbundet, og at forslaget til honorarer var det samme som for 4 år siden. Hvis Peter har et forslag om nedsættelse af honorarer kunne dette således fremsættes under næste punkt.

Hovedbestyrelsesmedlem Jørgen Olsen, Rigspolitforeningen, orienterede om, at forbundsformanden netop på Hovedbestyrelsens vegne og på udmærket vis havde besvaret

Peter Nielsen i forhold til spørgsmålet om Hovedbestyrelsens forslag til kontingentstigning. I forhold til Esbjerg Politiklubs ændringsforslag vedrørende fjernelse af tilskud til studiekredsafslutningerne i den kommende kongresperiode, var det Rigspolitiforeningens vurdering, at studiekredsen har så stor værdi i forhold til medlemmerne, at studiekreds bør fastholdes i nuværende form, selvom den afledte virkning af deltagelse i studiekredsene var vanskelig at måle. Studiekredsene gav dog muligheden for at mødes med andre kolleger på alle niveauer, og herunder drøfte en række af de problemstillinger, som ikke drøftes i hverdagen, hvilket var en stor tilfredsstillelse for ham, som foreningsformand. Rigspolitiforeningen ville derfor stemme imod ændringsforslaget.

Flemming Sørensen, Midt- og Vestsjællands Politiforening, stillede retorisk spørgsmålet til Karsten Vinther fra Syd- og Sønderjyllands Politiforening om, hvem Politiforbundet er til for, idet han slog fast, at Politiforbundet var til for medlemmernes skyld, og at netop studiekredsafviklingen var muligheden for, at det enkelte medlem kan sætte sine aftryk på forbundets virksomhed ved, at såvel Hovedbestyrelsen som forhandlingsudvalget herigennem fik "input" fra "græsrodderne". På trods af nedskæringerne forsøgte Midt- og Vestsjællands Politiforening lokalt at tilpasse studiekredsafviklingen, blandt andet ved delvis egenbetaling. Konsekvensen heraf var dog mindre tilslutning til arbejdet, hvilket lokalt havde givet anledning til selvansøgelse. Som et eksempel på værdien af studiekredsen nævnte han, at selv den lokale politidirektør deltog og kunne se værdien i at deltage for her at have muligheden for at tale til og få kontakt til mange medlemmer. Studiekredsen var efter hans opfattelse "græsroddernes arrangement", som skulle have tilskud fra forbundet på lige fod med advokatbistand og socialrådgiverbistand, og da 1/3-del af medlemmerne, heraf mange af de unge kolleger, deltog, var foreningen tilfreds med og ønsker at fastholde studiekredsen. Midt- og Vestsjællands Politiforening ville derfor stemme imod ændringsforslaget.

Hans Bæk Nielsen, Nordsjællands Politiforening, fandt det vigtigt, at studiekredsene bevares, idet disse efter hans opfattelse giver innovation og er godt for politikredsen. I Nordsjælland deltager den lokale politidirektør ligeledes, og han får i den forbindelse "innovation for alle pengene". Studiekredsen var samtidig samlende, kittende og gav "social kapital", hvorfor han ikke var afvisende over for egenbetaling, da medlemmerne her konkret "får noget igen for medlemskronerne". Som Flemming Sørensen fandt han, at "græsrodderne" her havde muligheden for at påvirke processer. Han sammenlignede studiekredsene med "rengøringen" – når man stopper med det kan man virkelig se resultatet af det, som man har haft. Som Nordsjællands Politiforening kunne han ikke stemme for kontingentstigningen, og opfordrede til, at der blev etableret en overgangsordning med en mere jævn stigning i kontingentet.

Forbundsformanden krediterede for henholdsvis Jørgen Olsens og Flemming Sørensens bemærkninger i forhold til værdien af studiekredsene. I forhold til bemærkningerne fra Hans Bæk Nielsen om en overgangsordning eller lignende, så havde dette været drøftet indgående i Hovedstyrelsen. Konsekvensen af en sådan udskydelse af udmøntningen over en længere årrække ville dog være, at der skulle findes endnu flere penge senere, hvilket ikke fandtes hensigtsmæssigt. Han appellerede til, at kongressen nu påtog sig ansvaret, idet han slog fast, at "alle sten har været vendt", hvorfor Hovedbestyrelsen indstillede til den anførte fordelingsmodel. Da bundlinjerne var røde, var det nødvendigt nu at

"standse blødningen", da det ikke bliver nemmere at indhente det forsømte senere. Han var godt klar over, at det hverken var sjovt eller nemt, og anbefalede derfor varmt kongressen at stemme for Hovedbestyrelsens forslag.

Peter Nielsen, Nordsjællands Politiforening ønskede ordet, idet han ikke mente, at han havde fået svar på sit spørgsmål vedrørende besparelsen af kr. 5.000.000,- internt i forbundshuset, idet han fortsat ikke havde fået svar på, hvorledes besparelserne var udmøntet og hvorledes de ansattes lønforhold ser ud. Han havde således fortsat indtryk af, at disse forhold var belagt med en utrolig lukkethed.

Forbundsformanden orienterede Peter om, at han formodede, at det af økonomiudvalget udfærdigede sparekatalog var alle foreningerne bekendt, da det var behandlet og godkendt i Hovedbestyrelsen. Samtidig var der gennemført en række interne tiltag forbundshuset, herunder yderligere udlejning af kontorarealer, anvendelse af færre, interne m², forsikringsudredning, der var fortsat 2 ubesatte stillinger, hvilket samlet set gav en besparelse på ca. kr. 5.000.000,- årligt. Han henviste i øvrigt endnu engang til, at der ikke er gennemført besparelser på medlemsrelaterede omkostninger, såsom advokatbistand, socialrådgiverbistand og andre faste og store udgifter. Yderligere henviste han til økonomichef Steen Vedsted, hvor der var mulighed for at se det samlede sparekatalog. I forhold til den sidste del af Peter Nielsens spørgsmål henviste han til, at "diæter, befordringsgodtgørelse og honorarer" vil blive belyst under næste punkt, hvoraf disse tydeligt fremgår, ligesom forbundet har ansat en række medarbejdere, som modtog løn, hvilket der ikke noget odiøst eller hemmeligt i.

Dirigenterne (Per Graulund Jacobsen) satte herefter det af Esbjerg Politiklubs fremsatte "ændringsforslag til Politiforbundets kongres dagsordenens pkt. 11 – fastsættelse og fordeling af kontingent" til afstemning. Han præciserede, at ændringsforslaget vil give 30,- kr. mindre i kontingentstigning, end det der er foreslået af Hovedbestyrelsen.

Dirigenten konstaterede, at forslaget blev forkastet med stort flertal.

Dirigenterne (Per Graulund Jacobsen) satte herefter det af Hovedbestyrelsen fremsatte forslag til "fastsættelse og fordeling af kontingent" til afstemning.

Hovedbestyrelsens forslag blev vedtaget med stor flertal.

Dirigenterne (Per Graulund Jacobsen) gav i forlængelse af Hovedbestyrelsens forslag til "fastsættelse og fordeling af kontingent" ordet til forbundsformanden i forhold til det fremlagte bemyndigelsesforslag.

Forbundsformanden fremlagde og motiverede bemyndigelsesforslaget på Hovedbestyrelsens vegne, idet det var Kongressen, der fastsatte kontingentet, men at Hovedbestyrelsen

bemyndiges til at regulere kontingentet i den kommende kongresperiode 2013 – 2017, i op- eller nedadgående retning, under forudsætning af, at der ikke gennemføres ekstraordinær kongres.

Hovedbestyrelsen indstiller følgende bemyndigelsesforslag til vedtagelse:

Kongressen bemyndiger hovedbestyrelsen til uden forelæggelse for Kongressen at kunne træffe beslutning om eventuel indtægtsregulering, jf. Lov for Politiforbundet § 12, stk. 5, ved en eventuel ekstraordinær fastsættelse af kontingentet.

- 1. Bemyndigelsen vedrører kongresperioden 2013 – 2017 eller maksimalt frem til eventuel afholdelse af en ekstraordinær kongres, hvor der kan træffes beslutning om den fremtidige fastsættelse af kontingentet.*
- 2. Bemyndigelsen giver hovedbestyrelsen adgang til én gang årligt i årene 2014, 2015 og 2016 og med virkning fra den 1. juli i de respektive år eventuelt ekstraordinært at regulere kontingentet.*
- 3. Bemyndigelsen kan alene finde anvendelse, såfremt kontingentet ikke ved den almindelige regulering, der følger af eventuelle aftalte lønstigninger, kan følge prisudviklingen, jf. Danmarks Statistik nettoprisindekset.*
- 4. Bemyndigelsen giver alene adgang til at forhøje kontingentet, så en sådan stigning, sammen med en eventuel aftalt regulering, maksimalt modsvarer årsstigningen, oprundet til nærmeste hele procent, i det foregående år.*

Motivation

En analyse af de seneste 10 års udvikling¹ i kontingentet viser, at de nuværende principper for regulering af kontingentet har vist sig utilstrækkelige i forhold til sikring af, at kontingentindtægterne modsvarer prisudviklingen. Problemet forstærkes yderligere af, at en meget betydelig del af det samlede kontingent udgøres af uregulerede kontingentdele.

Der er med det på kongressen fremsatte forslag til fastsættelse af kontingentet i kongresperioden 2013 – 2017 sikret en "genopretning" af økonomien. For at undgå, at der ikke i de nærmeste år igen opstår en situation med manglende indtægtsdækning, vil det være nødvendigt at finde en anden model end hidtil for fastsættelse af kontingentet.

Hovedbestyrelsen finder, at overvejelserne om en fremtidig model mest hensigtsmæssigt bør ske i sammenhæng med de overvejelser, der er foreslået iværksat omkring en fremtidig struktur og arbejdsform m.v., og foreslår derfor denne midlertidige bemyndigelse til vedtagelse.

Dirigenterne (Per Graulund Jacobsen) konstaterede, at der ikke var kongresdelegerede, der ønskede ordet, hvorefter bemyndigelsesforslaget enstemmigt blev vedtaget.

12. Fastsættelse af diæter, befordringsgodtgørelse og honorarer

Dirigenterne (Per Graulund Jacobsen) åbnede herefter op for fremlæggelse og debat om forslag til fastsættelse af diæter, befordringsgodtgørelse og honorarer.

Forbundsformanden fremsatte forslag om uændrede diæter og rejsegodtgørelse i forbindelse med deltagelse i udvalg og møder i regi af Politiforbundet, og herunder honorar for varetagelse af hvervet som hovedbestyrelsesmedlem samt tilskud til afholdelse af Regionskredsforeningskurser (Studiekredsafslutninger).

Hovedbestyrelsen indstiller følgende:

Honorarer til medlemmer af Forhandlingsudvalget og Hovedbestyrelsen

Der foreslås uændrede honorarer.

Nuværende honorarer ¹ (årligt):	2009	2013
Forbundsformand	225.563 kr.	234.133 kr.
Næstformand	187.109 kr.	194.632 kr.
Forhandlingsudvalgsmedlemmer	173.397 kr.	181.060 kr.
Hovedbestyrelsesmedlemmer	24.612 kr.	25.043 kr.

¹ De ovenfor anførte beløb udgør det, man samlet modtager som honorar, uanset den pågældende varetager mere end et af de nævnte tillidshverv. Stigningen i perioden 2009 – 2013 er alene fremkommet ved regulering med samme procentsats, der var aftalt som generelle lønstigninger i OK'08 og OK'11.

Deltagelse i andre udvalg for Politiforbundet

Rejsegodtgørelse udbetales efter regning, hvad enten der benyttes fly, tog eller der køres i egen bil. Ved kørsel i egen bil udbetales kilometergodtgørelse efter regler fastsat af SKAT.

Peter Nielsen, Nordsjællands Politiforening, ønskede ordet, idet han understregede, at det hverken var nidkærhed og misundelse, der bragte ham på talerstolen. Han fandt det dog på sin plads, at forbundet så indad i erkendelse af den økonomiske situation, som forbundet i øvrigt står i, og stillede spørgsmål ved, om den tidligere vedtagne kontingentstigning står i forhold til forslaget om honorarerne, der uddeles. I den forbindelse erindrede han om, at stort set alle forhandlingsudvalgs- og hovedbestyrelsesmøder foregår i normal arbejdstid. Han fandt det i øvrigt naturligt, at alle skulle have deres udgifter dækket, men med den vedtagne kontingentstigning fandt han, at dette burde have en afsmittende virkning på de givne honorarer.

Forbundsformanden replicerede Peter, idet han kort og diskret ønskede at gøre opmærksom på, at arbejdet i forbundsledelsen, forhandlingsudvalget og i Hovedbestyrelsen absolut ikke var et dagligt 8 til 16-job. Han oplyste, at det nærmere var mellem 70 og 80 timer ugentligt, det var nat og dag, weekender, helligdage og andet. For ham startede dagen typisk ca. kl. 0530 om morgenen og frem til kl. 2330 om aftenen. Han var således uenig i, at der var tale om et 8 – 16 job. Men i øvrigt fandt han det naturligvis fair at diskutere honorarernes størrelse. Han afsluttede med at konstatere, at forslaget havde været drøftet i Hovedbestyrelsen, og at det fortsat var en enig Hovedbestyrelse, der indstillede forslaget til vedtagelse.

Dirigenterne (Per Graulund Jacobsen) opfattede ikke Peter Nielsens indlæg som et ændringsforslag, hvilket blev bekræftet. Han konstaterede herefter, at ingen i øvrigt ønskede ordet til det fremsatte forslag, der herefter blev enstemmigt vedtaget.

13. Valg

Dirigenterne (Per Graulund Jacobsen) åbnede herefter op for drøftelserne i forbindelse med "valg".

Valg af forbundsformand

Forbundsformand Peter Ibsen ønskede på vegne af en enig Hovedbestyrelse at indstille Claus Oxfeldt, formand for Københavns Politiforening, som ny formand for Politiforbundet. Han fandt ikke nærmere præsentation nødvendig, og anbefalede derfor varmt, at Hovedbestyrelsens indstilling om valg af Claus Oxfeldt følges.

Dirigenterne (Per Graulund Jacobsen) konstaterede, at der ikke var andre forslag til posten som forbundsformand, hvorfor Claus Oxfeldt var valgt med akklamation.

---oo0oo---

Valg af næstformand

Forbundsformand Peter Ibsen ønskede på vegne af en enig Hovedbestyrelse at indstille Claus Hartmann til genvalg som Politiforbundets næstformand.

Dirigenterne (Per Graulund Jacobsen) konstaterede, at der ikke var andre forslag til posten som næstformand, hvorfor Claus Hartmann var genvalgt med akklamation.

---oo0oo---

Valg af interne revisorer og revisorsuppleanter

Dirigenterne (Per Graulund Jacobsen) meddelte, at en enig Hovedbestyrelse indstillede valg af *Egon Horsager Nielsen (Midt- og Vestjyllands Politiforening)* og *Kurt Bønnelykke Nielsen (Fyns Politiforening)* til posten som interne revisorer, og da ingen andre kandidater blev bragt i forslag, blev de begge valgt med akklamation.

Videre blev det meddelt, at en enig Hovedbestyrelse indstillede valg af *Peer Withagen (Rigspolitiforeningen)* og *Anita Frank (Østjyllands Politiforening)* til posten som suppleanter for forbundets interne revisorer – og da ingen andre kandidater blev bragt i forslag, blev de begge valgt med akklamation.

14. Eventuelt

Kim Spangsgård, Sydsjælland og Lolland-Falsters Politiforening, benyttede lejligheden til at takke for en forrygende fest i går og havde et enkelt spørgsmål til forhandlingsudvalgsmedlem Jørgen Jensen, idet han ønskede at få præciseret den tilpassede arbejdstidsaftale i forhold til bytning af weekendvagter inden for den låste 4-ugers periode. Efter hans opfattelse kunne det ikke være rigtigt, at arbejdsgiveren skulle kunne lukrere på, at to kollegaer byttede weekendvagt, da det i det samlede weekendregnskab ikke ændrede på forholdet.

Forhandlingsudvalgsmedlem Jørgen Jensen oplyste, at den tilpassede arbejdstidsaftale blandt andet betød, at enhver ændring indenfor 4-ugers vinduet, herunder direkte bytning af weekender mellem 2 kollegaer, talte med i antallet af vagter. Ved frivillig bytning af 2 weekendvagter, ville begge kolleger således bliver noteret for en afholdt friweekend. Det kunne lyde urimeligt, at begge noteres med en friweekend, men således var aftalen skruet sammen, hvilket var forbundets mulighed for at opnå muligheden for at bytte i den låste periode.

Jan Poulsen, Færøernes Politiforening, takkede på vegne af politiforeningerne fra Grønland og Færøerne kongressen for indbydelsen, og udtrykte en særlig tak til Nordjyllands Politiforening for en rigtig god afvikling af festmiddagen. De sager, der fyldte meget på Færøerne, kom normalt med 2 års forsinkelse fra Danmark, og han var således sikker på, at lederreformen også kom til Færøerne på et tidspunkt. Han orienterede endvidere om et stort problem med skimmelsvamp, som havde gjort, at politiet i Torshavn måtte flytte til nye lokaliteter. I de nye lokaler var der ligeledes konstateret skimmelsvamp, hvilket lokalt gav udfordringer. I forhold til kongressens drøftelser om studiekreds bakkede Færøerne helt op om disse, idet det var et godt og nødvendigt fagligt arrangement. Han oplyste i den forbindelse, at på Færøerne var det 50 % af styrken, der deltog. I forbindelse med

valget af ny forbundsformand ønskede han Claus Oxfeldt tillykke med valget. Afslutningsvis takkede han endnu engang for muligheden for at kunne deltage, og udtrykte samtidig en særlig tak til Peter Ibsen for den store indsats for dansk, færøsk og grønlandsk politi, som han havde stået for i sin valgperiode. Yderligere ønskede han at takke seniorkonsulent Hans Bundesen for hans store arbejde og assistance med sager på Færøerne gennem mange år.

Æresmedlem, tidligere Forbundsformand Flemming Bay, indledte på vegne af "logen" med at takke for invitationen og en god og veludført kongres. Han var samtidig meget glad for, at "logen" nu var udvidet med 2 nye medlemmer, dels tidligere forbundsformand Peter Ibsen, dels tidligere forbundskasserer Ole Weiss. Han orienterede om, at demokratiet i "logen" bestod i, at han var næstældst, hvorfor han som sådan var næstformand og hans første ombudsmøde var for 46 år siden. De havde således lyttet meget til mange gode indlæg og debatter, og fandt, at det var et godt kendetegn, at alt var forløbet meget disciplineret. "Logen" fandt således, at der var en god indlæring i såvel tillidsmandsuddannelsen som i studiekredsene, hvilket forbundet godt kunne bryste sig af. En af de ting, han havde hæftet sig særligt ved, var den nye afgangsalder, idet han henviste til de mange drøftelser herom i starten af 80-erne, særligt i forhold til, om ledende politifolk kunne få nedsat afgangsalderen. Dengang endte forbundet dog med at fastholde de 63 år, hvilket mindede ham om en historie, hvor "Ane fyldte 100 år og hun fik derfor besøg af borgmesteren, som spurgte hende, om hun ikke kunne tænke sig noget hjemmehjælp, nu da hun havde klaret sig selv i mange år. Efter et par dage henvendte hun til borgmesteren og oplyste, at det kun kunne blive aktuelt, hvis hun kunne nøjes med 34 timer og få en knallert". Endvidere henviste han til den aktuelle debat om udlicitering af politiets opgaver, idet man i forhold til status på IT, var nået langt i forhold til tidligere og opnået store fremskridt i politiet, analog dengang, da telefaks afløste fjernskriveren. Et andet emne, som han berørte, var, at der fortsat skal holdes særlig fokus på den meget omtalte "djøfisering", da det er væsentligt at holde fast i fagligheden og de politimæssige kompetencer og stå sammen herom i fremtiden. Han fandt, at forbundet havde tradition for forhandling, og han udtrykte et håb om, at den nye forbundsledelse ville holde fast i denne politi. Afslutningsvis ønskede han den nyvalgte forbundsformand Claus Oxfeldt og næstformand Claus Hartmann stort tillykke med valget. Yderligere udtrykte han en stor tak til Peter Ibsen fra "logen" for hans store arbejde, som nøje blev fulgt af "logen" fra sidelinjen. Han fandt således, at Peter udtrykte sig fortrinligt i såvel TV som i den øvrige presse. Han slog ligeledes fast, at når en formand går af, så stopper arbejdet ikke, men stafetten gives videre. Det er således 2 store dage i en valgt formands liv, når han den ene dag bliver valgt og anden dag han går af. Han så således frem til næste kongres om 4 år, og takkede for denne gang fra "logen".

Nyvalgt æresmedlem Ole Weiss oplyste indledningsvist, at han var blevet godt modtaget i "logen". Samtidig takkede han Københavns Politiforening og Claus Oxfeldt for indstillingen til at blive æresmedlem, og kongressen for at vise ham den ære, at blive valgt som æresmedlem af Politiforbundet. Endvidere udtrykte han en stor tak til forbundet. Gennem hans 32 år i Politiforbundet var han nu nået til "Weiss' ende" i meget mere end en forstand. Han havde i denne periode oplevet 3 forbundsformænd, 6 næstformænd, 3 hovedbogholdere og 4 rigspolitichefer. Til Steen Vedsted, som var hans afløser, udtrykte han

ros for at anskueliggøre de økonomiske aspekter i forbundet, samtidig fandt, at Steen var en kompetent og værdig person, som blev ønsket god vind fremover. I forhold til debatten om den omtalte kontingentforhøjelse fandt han anledning til at sige, at stigningen var en nødvendighed. Afslutningsvis takkede han kongressen og ikke mindst Politiforbundet for den tid, som han havde været med. I den forbindelse oplyste han, at han var meget tilfreds med at være gået på pension, og han befandt sig godt som pensionist. Han var sikker på, at Politiforbundet fortsat ville eksistere i mange år, og arbejde videre for medlemmernes bedste.

Forbundsformand Claus Oxfeldt takkede for valget og tilliden og ikke mindst måden, det foregik på. I de næste 4 år ville han bestræbe sig på at leve op til den tillid, der hermed blev ham vist. Udover at han var enormt glad, så var han også ydmyg over for opgaven og håbede, at han kunne hjælpe og være med til at passe på de 1000-vis af kolleger, der arbejder under svære vilkår. Han var helt bevidst om opgaven og ville være kongressens repræsentant og kongressens stemme. Samtidig var han helt bekendt med det kolossale ansvar, som fulgte med. Han ville knokle og kæmpe for, at kolleger landet over blev behandlet efter fortjeneste, at de fik den respekt og den løn, som fortjenes. Han var godt klar over, at han kun fik en chance for at løfte opgaven. Han udtrykte, at der var behov for samarbejde på alle niveauer, da dansk politi var til tælling og alle tillidsfolk var under massivt pres. Han understregede dette således: "I tager dagligt skraldet lokalt, vi kommer let til at modarbejde hinanden, når vi kæmper for medlemmerne med hvert vores afsæt, og et voksende underskud på politiets budgetter, gør det ikke nemmere. Kun ved at finde sammen og stå imod kan vi blive bedre. Et samlet tillidsværk og et samlet politi er vejen frem mod bedre tider. Jeg er klar over, at ikke alle er begejstrede for, at jeg nu sætter mig i formandsstolen, men jeg vil være formand for hele landet inkl. Grønland og Færøerne. Hvis en organisation ikke er i udvikling, så er den i afvikling. Det vil jeg føre videre. Vi skal bygge vindmøller og ikke læhegn, dog skal udviklingen ske med måde. Politiforbundet er ved at drukne i drift, men vi skal finde tid til udvikling, både i forhold til Rigspolitiet, men også i forhold til samfundet, må vi investere i udvikling. Vi skal trække i Rigspolitiets bremses og selv anlægge spor og veje. Vi har under denne kongres lagt en række gode spor for fremtiden. De tider er forbi, hvor vi kan sidde med korslagte arme, vi skal foran i toget, vi skal komme med alternativer og med løsninger. Jeg vil gerne slå fast – at jeg som formand for Politiforbundet ikke vil finde mig i, at politifolk skal låses fast i måltal, politifolk drænes for timer og fjernes fra borgerne, at gennemsnitsalderen i politiet er støt stigende og at borgernes tillid er dalende. Jeg vil ikke acceptere, at politikerne og Rigspolitiet siger nej til en plan, der fremover gør politiet til en velfungerende arbejdsplads. Vi skal lave kvalitet ikke bare i statistikform, men ægte kvalitet og insistere på faglighed. Vi vil ikke have reformer ind over hovedet på de ansatte og organisationerne, men i samarbejde. Lederformen er et af de eksempler, hvor Rigspolitiet og Politiforbundet er enig om målet, nemlig færre ledere og færre ledelseslag. Vi ønsker begge parter det bedste politi og den bedste arbejdsplads, men alligevel er vi langt fra hinanden, når vi kommer til fælles syn på kompetencer, værdier og menneskelighed. Politiet skal være et sted, hvor begge sider respekterer hinanden nok til at løse fælles udfordringer og gennemføre udvikling i forening og ikke fra hver sin grøft. Jeg vil huske Rigspolitiet på, at de ledere, der ikke er plads til i den slankere ledelse, også de ledere der har været med til at skabe fundamentet for det moderne politi, som loyalt og dygtigt har været med til at gennemføre meget store forandringer – jeg vil kræve, at de vil blive behandlet på en sådan måde, at der vises respekt for

den store indsats, som de har lagt for dagen. De har stadig en stor og væsentlig rolle at spille i dansk politi. Jeg vil som formand for Politiforbundet altid forsvare de gode værdier, som forventes af en god arbejdsplads og et velfungerende politi. Jeg bryder mig ikke om at ansatte i politiet dømmes pr. automatik af meningsdannere, at retssikkerheden udvandes. Jeg vil som nyvalgt formand også tale om "formandsskabet", om samarbejdet med Claus Hartmann som næstformand. Tillykke med valget Claus. Vi skal stå sammen og bruge hinandens styrker til gavn for medlemmerne. Jeg er sikker på, at der vil blive et rigtig godt samarbejde, mottoet skal være – stå fast, stå sammen, stå imod og tænk fremad. Jeg glæder mig også til samarbejde med forbundshuset, forhandlingsudvalget, Hovedbestyrelsen og alle andre. Åbenhed, ærlighed og kommunikation er ord, som jeg vægter meget højt. Jeg vil kæmpe for, at samarbejdet bliver landsdækkende fra Skagen til Gedser og fra Thule til Thorshavn. Lad os få genskabt den indflydelse, som vi tidligere har haft. Til Ole Weiss vil jeg sige tak for ordene og det varmede meget, at du blev glad for at blive æresmedlem. Til sidst og ikke mindst en stor tak til Peter Ibsen, tak for indsatsen, jeg skal nok passe på "dit" politiforbund, som du har kæmpet for dag og nat i mange år. Vi skylder dig alle meget stor respekt for din professionelle tilgang til jobbet. Jeg er klar over, at al den viden, som du ligger inde med, skal samles op rundt om i organisationen. Tak for en fantastisk tale i går, der er noget at lære. Jeg håber, at Peter nu vil finde tid til at "vinde kampen" over Morten Bødskov, om antal overværede koncerter med Bruce Springsteen. Vi får alle mulighed for at takke Peter Ibsen i forbindelse med hans afskedsreception. Endelig vil jeg sige tak til Nordjyllands Politiforening for et rigtig godt arrangement. Tak for ordet og tak for en god Kongres."

Næstformand Claus Hartmann takkede herefter for valget og tilsluttede sig Claus Oxfeldt's målsætninger og sagde tak for ordene, ligesom han glædede sig til samarbejdet. Claus Oxfeldt nævnte i sin tale, at han havde én chance for succes. En chance, som han var meget bevidst om, men samtidig konstaterede han, at vi alle sammen havde et ansvar for at få tingene til at fungere, bakke formanden op og være med til at sikre, at det bliver en succes. Med de kolossale udfordringer, der lå foran os, var det helt afgørende nødvendigt at udvise sammenhold og bakke den nye formand og Politiforbundet fuldt op. Han ville gøre sit bedste og glædede sig til samarbejdet. Til Peter Ibsen sagde han tak for mange års godt samarbejde, ikke mindst gennem de sidste 4 år. Han havde været glad for det tætte samarbejde og det havde været utrolig inspirerende at sidde så tæt på en stor diplomat, at opleve Peter og Peters virke gennem de forskellige fora, hvori han også havde siddet. Han havde således generelt – også i det daglige virke i Politiforbundet – lært rigtig meget, men ikke mindst også på den internationale scene, hvor Peter Ibsen havde spillet en stor rolle. Det var således spændende, at et lille land, som Danmark, kunne spille så afgørende en rolle i udviklingen af det europæiske politisamarbejde og endog på verdensplan. Han fandt det vigtigt, at forbundet i en globaliseret verden havde fokus på det internationale samarbejde både direkte og indirekte på ting, der havde betydning for danske politifolk. Han ønskede med disse ord både Ellinor og Peter Ibsen held og lykke med i fremtiden.

Forbundsformand Peter Ibsen takkede for de mange indlæg, og til Jan Paulsen anmodede han om at bringe en stor hilsen med retur til kollegerne på Færøerne. Han havde set frem til hvert eneste besøg på Færøerne, og fandt, at hvis de 2 væsentligste problemstil-

linger var skimmelsvamp og motion, så måtte det jo gå rimeligt deroppe. Tilsvarende anmodede han om, at de grønlandske repræsentanter ligeledes bragte en hilsen med retur til kollegerne i Grønland. Han understregede, at han også havde set frem til hvert besøg i Grønland, som havde bragt ham ligeså stor glæde. Til æresmedlem Flemming Bay og "Logen" udtrykte han en stor tak for deres aldrig svigtende interesse for arbejdet i Politiforbundet, og han var med udnævnelsen til æresmedlem stolt af, nu af være en del af "Logen". Han ønskede samtidig Ole Weiss tillykke med æresmedlemsskabet, som var fortjent efter mange års dygtigt arbejde for Politiforbundet, og for det gode samarbejde i øvrigt, som de havde haft igennem mange år. Han udtrykte herefter et tillykke med valget til Claus Oxfeldt, idet han understregede, at "jyde, det bliver han aldrig". Han understregede, at forbundsformandsposten er en "ensom post", og ønskede ham held og lykke med arbejdet fremover. Sidst, men ikke mindst, takkede han Claus Hartmann for det rigtig gode samarbejde, som de havde haft gennem mange år helt tilbage fra tiden i Aarhus Politiforening og den loyale opbakning, som han altid havde sat utrolig stor pris på.

Dirigenterne (Kurt Bønnelykke Nielsen) takkede for god ro og orden, tak for de udfordringer der er givet til dirigenterne og gav herefter orden til Peter Ibsen til sidste punkt på dagsordenen.

15. Kongressen afsluttes

Forbundsformand Peter Ibsen sagde afslutningsvis, at Politiforbundet er nået langt med denne Kongres og der har været mange gode debatter. Mange gode og velformulerede indlæg og nu er det vigtigt at se fremad, for det er der fremtiden formes. Han glædede sig over, at forbundets økonomi igen er sat på skinner. Han forstod godt, at det kunne være svært som tillidsrepræsentant og skal tilbage og forklare medlemmerne om en stigning af kontingentet, men det var nødvendigt med denne beslutning. Den meget fokus på faglighed er ekstremt vigtig. Vi er leveringsdygtige i faget, og det skal vi værne om. Til gengæld bliver vi på et tidspunkt også belønnet herfor.

Tak til dirigenterne for deres gode og myndige ledelse af kongressen.

En stor tak til Nordjyllands Politiforening for et job "well done", et helt igennem fantastisk arrangement. Han har ikke fundet punkter der kan klages over, så godt gået.

Han ledede herefter udbringelsen af et 3-foldigt leve for Politiforbundet, hvorefter Kongressen afsluttedes til toner af "*Skuld gammel venskab rejn forgo ..*"

Sekretærer

Claus Redder Madsen

Svend-Erik Jakobsen

Godkendt af dirigenterne

Per Graulund Jacobsen

Kurt Bønnelykke Nielsen